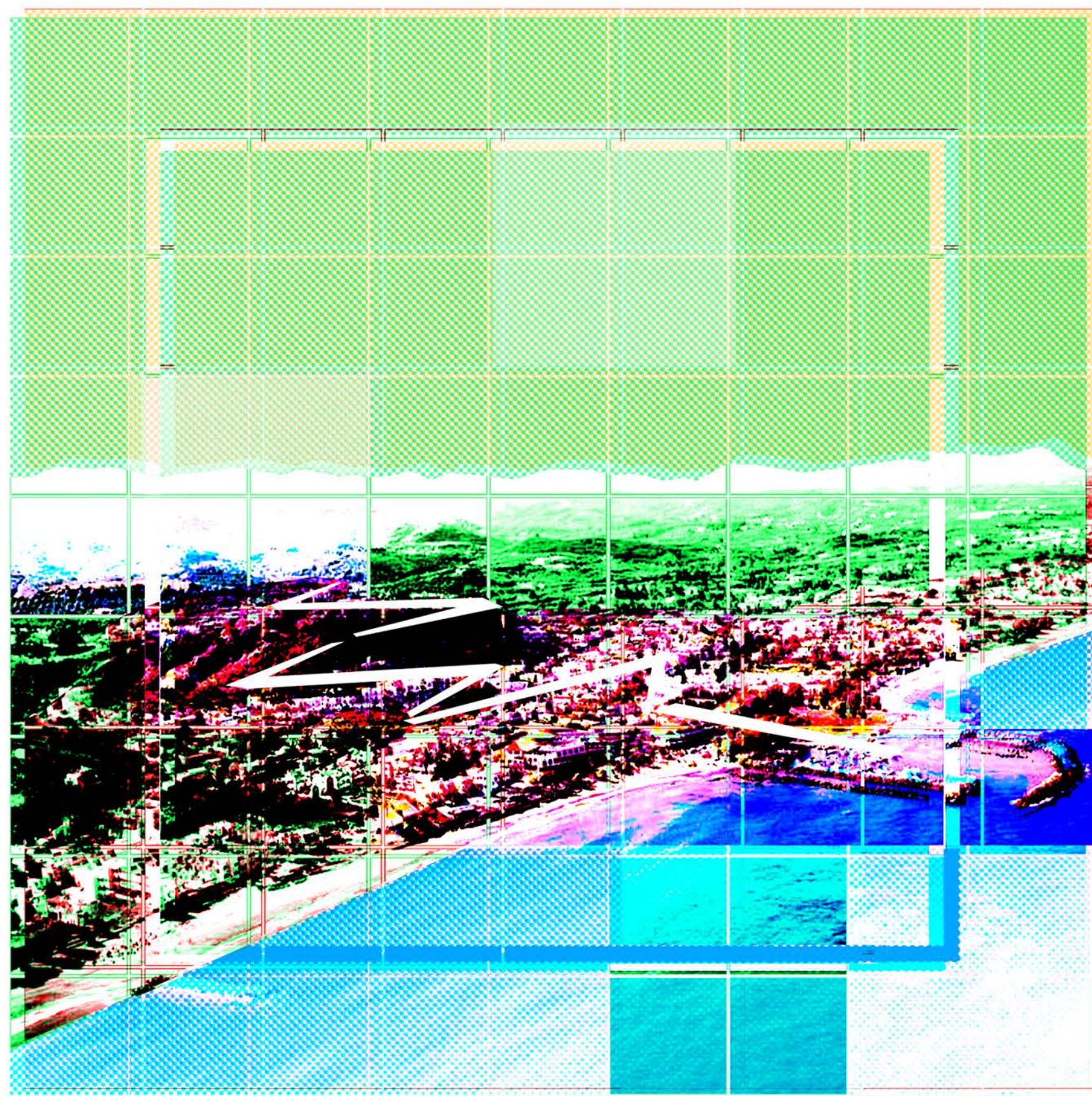

Τουρισμού πιέσεις.

Θ ρ α υ σ μ ά τ ω ν
σ υ ρ ρ α φ έ ς
&
π α ι γ ν ι ώ δ ε ι ς
αντικατοπτρισμοί

στον Πλατανιά
Χ α ν ί ω ν

Θίσβη Πρώιμου

Αλέξιος Τζομπανάκης
(ε π ι β λ έ π ω ν)

Πολυτεχνείο Κρήτης
Τμήμα Αρχιτεκτόνων
Μ η χ α ν ι κ ώ ν
ακαδημαϊκό έτος
2020- 2021

α.

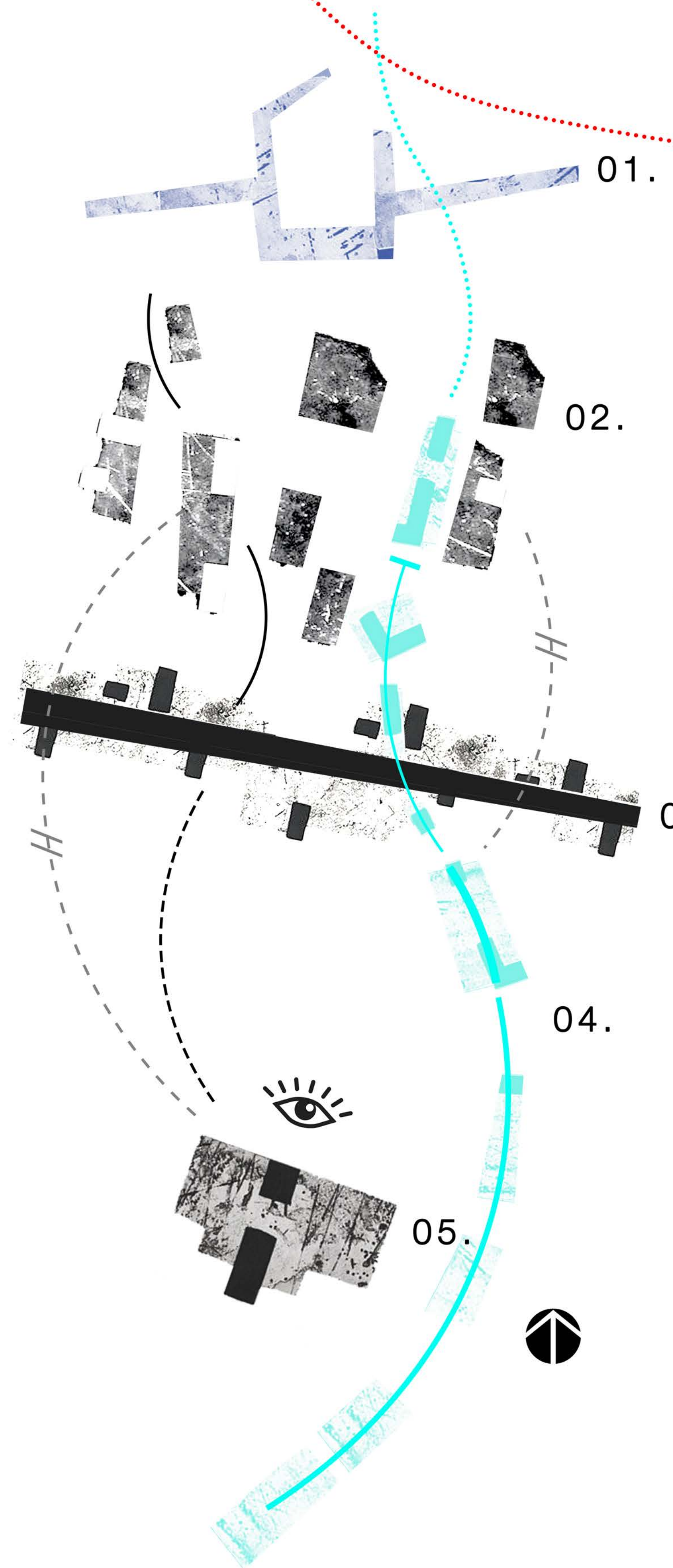
ανάλυση

α1 [Συστήνοντας την τουριστική κιβωτό]
(ανάλυση ευρύτερης περιοχής)

* σκίτσο: Μιχαήλ Βλασόπουλος

α2 [Προσδιορίζοντας
τα ξεχωριστά περιστατικά
θραύσματα]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

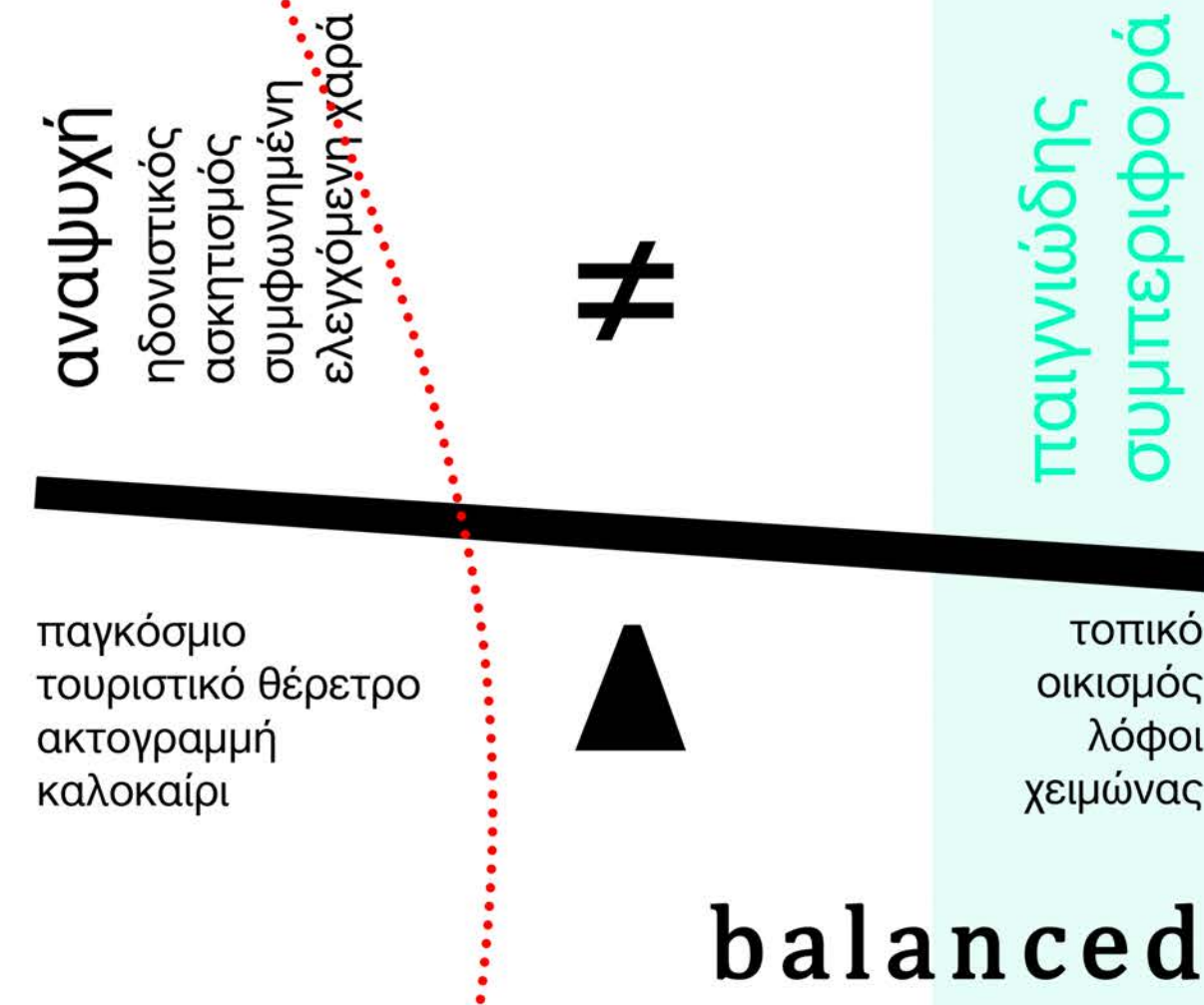

reinterpetation
of banal things

β.

ένανσμα,
προθέσεις

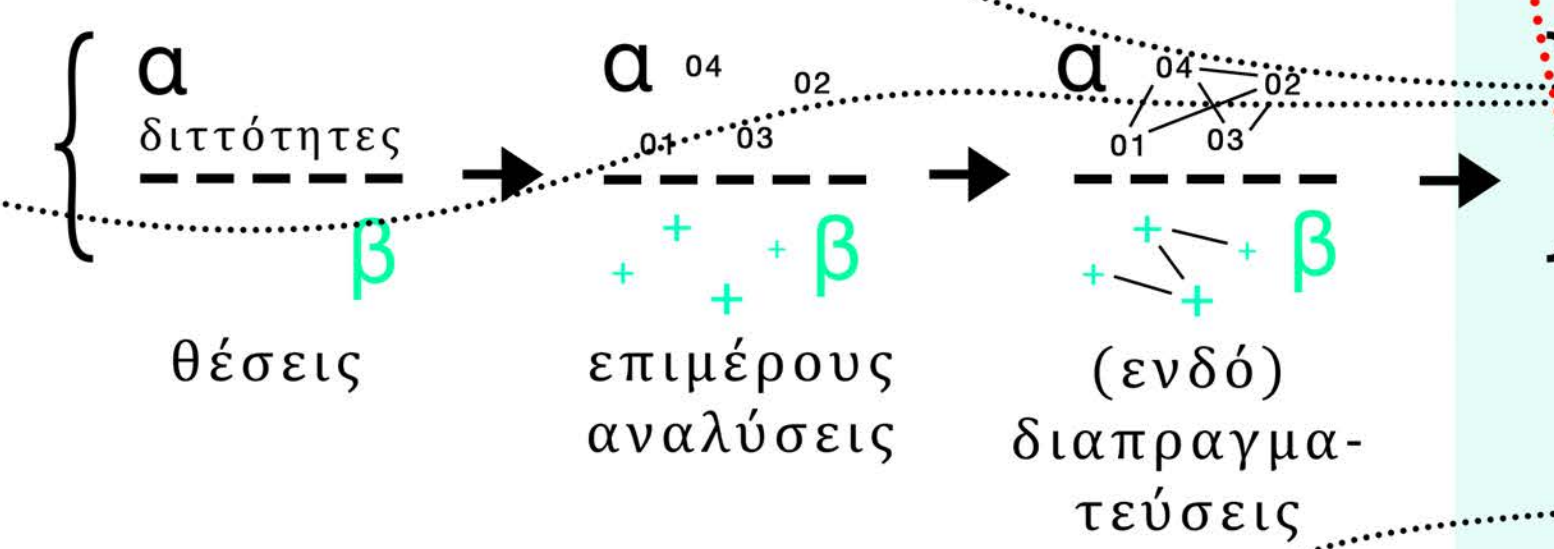
β1 [Κατανοώντας το παιχνίδι ως
ρυθμό και εκρυθμία.]
(το θεωρητικό πλαίσιο)

β2 [Αντιστοιχώντας
παιγνία και θραύσματα.]
(οι χωρικές συσχετίσεις)

προσποίηση
+
αγώνας
+
τύχη
+
ίλιγγος

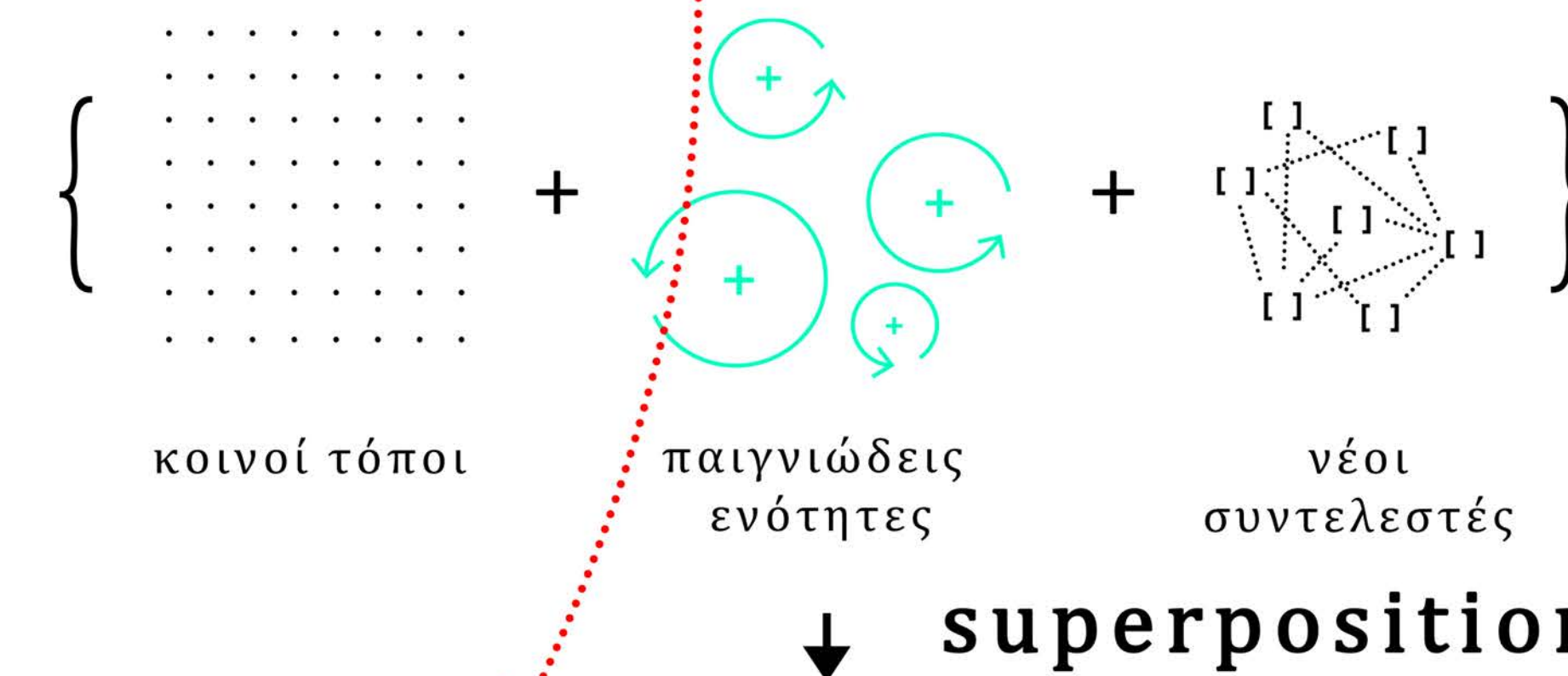
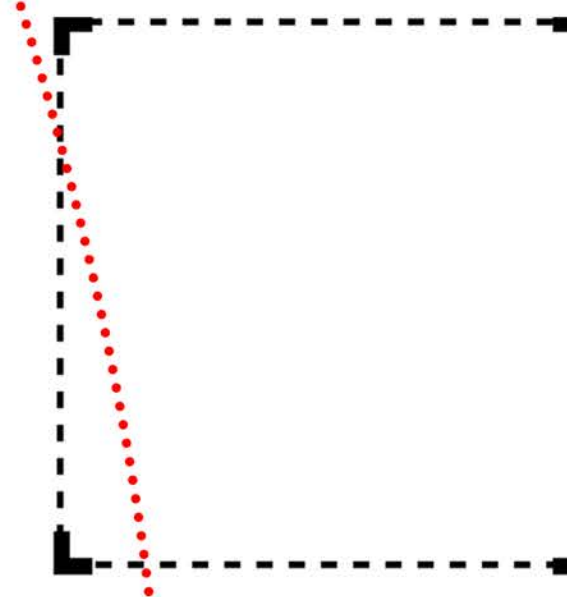

ο χάρτης της αφήγησης
το a la carte μενού

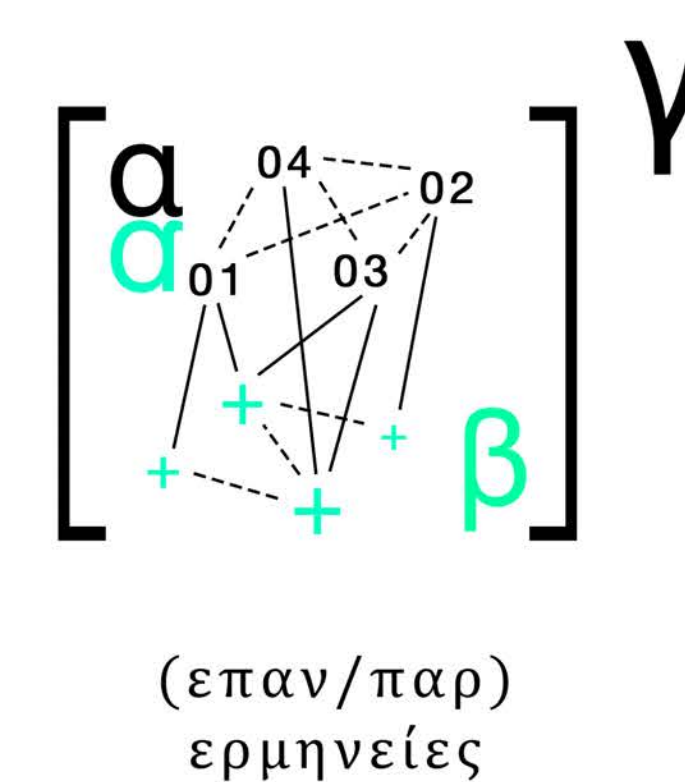
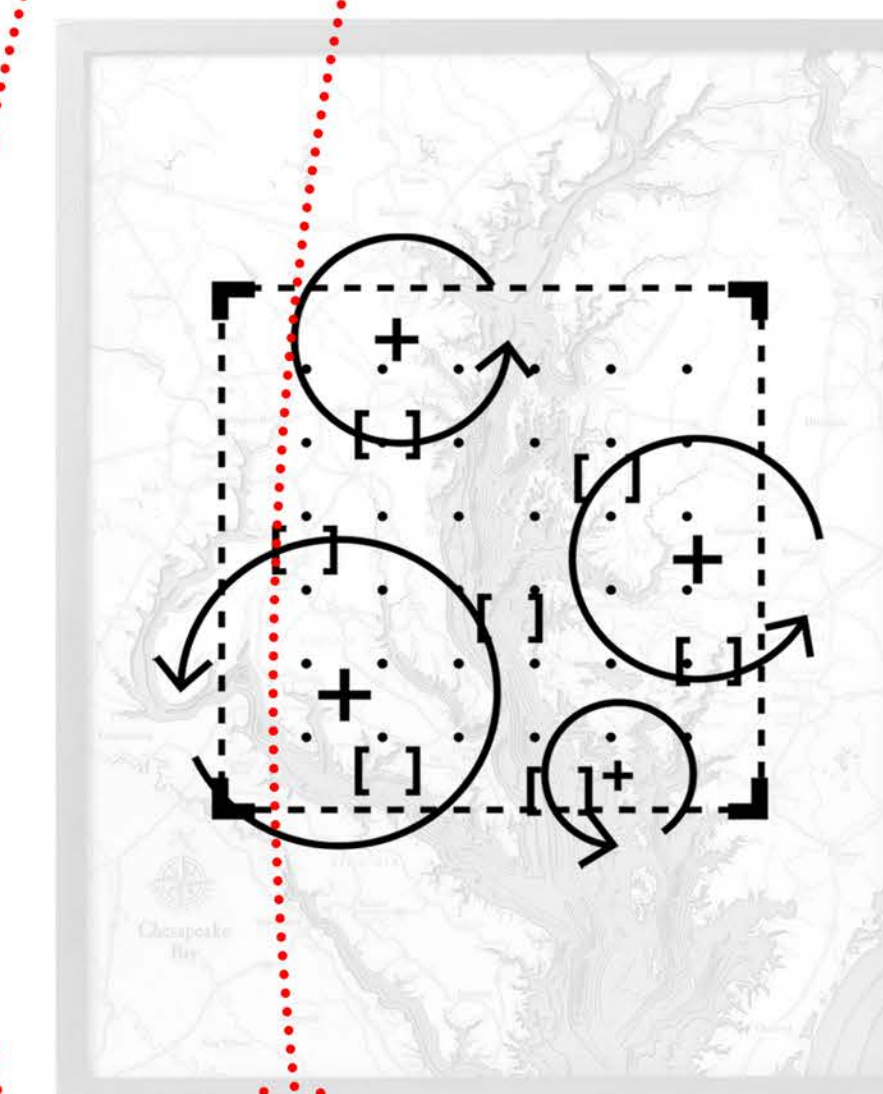
γ.

μελέτη

γ1 [Θέτοντας στρατηγικές
και χειρισμούς.]
(τα συνθετικά διαγράμματα)

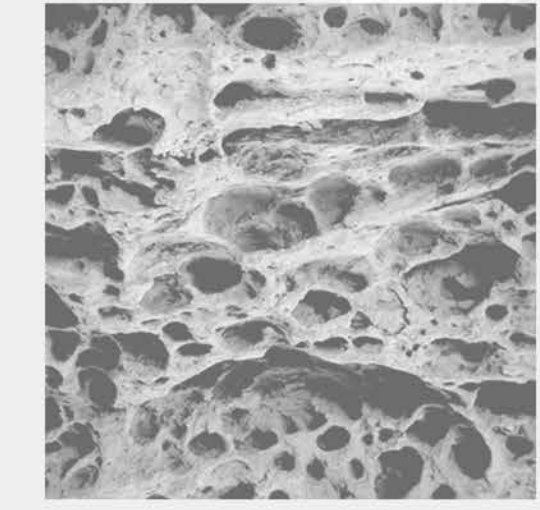
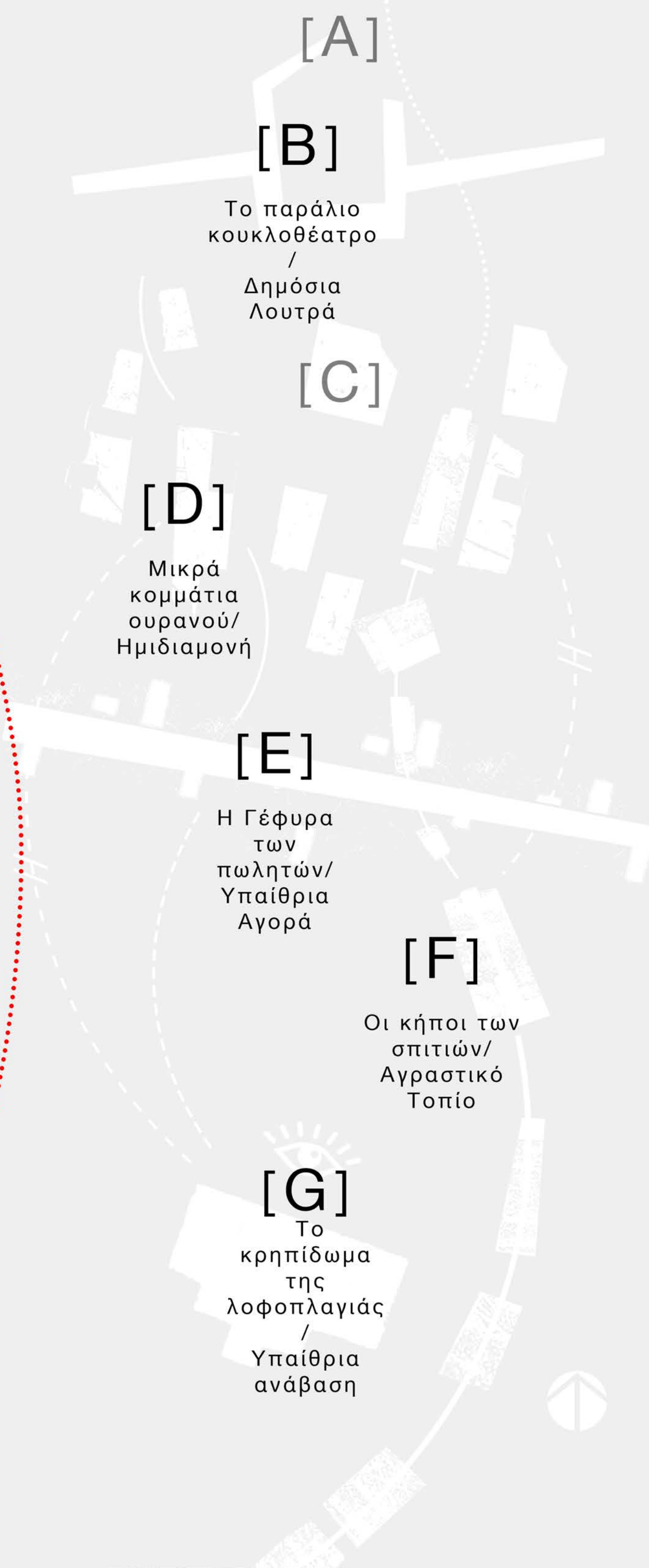

γ2 [Συγκροτώντας μια νέα
συνεκτική αποσπασματικότητα.]
(το σχέδιο γενικής διάταξης)
1:500

(επαν/παρ)
ερμηνείες

γ3 [Εστιάζοντας στα σημεία.]
(οι επιμέρους επεμβάσεις)
1:200

ανάλυση

A black and white sketch of a small boat, possibly a rowing boat or a small ferry, with several figures inside. The boat is tilted slightly to the right. The water is represented by simple, wavy lines. The background is a light, textured grey.

α2. [Προσδιορίζοντας
τα ξεχαρβαλωμένα περιαστικά
θραύσματα]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

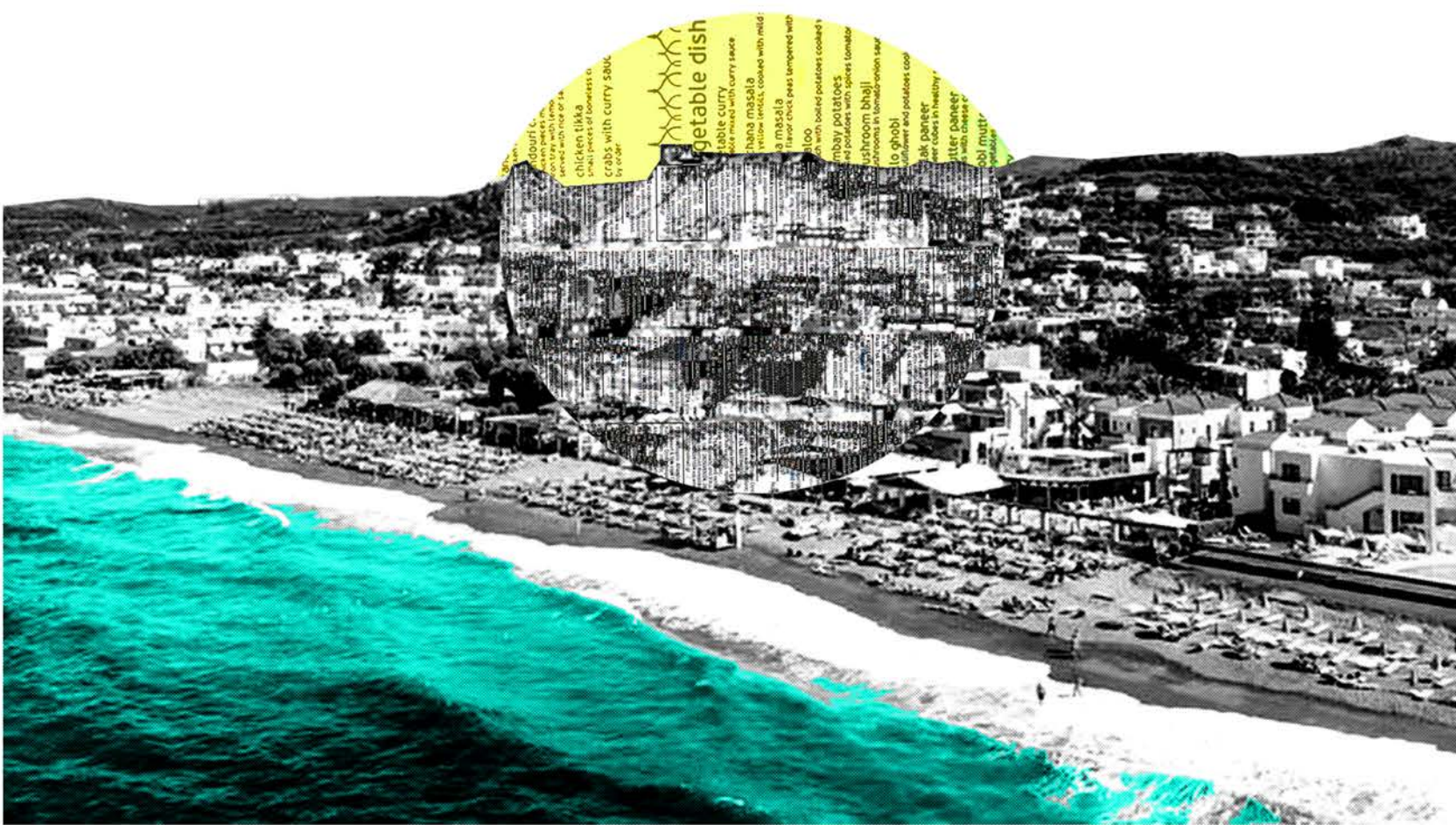
ς τ
α ς

1. $\frac{1}{2}$ 2. $\frac{1}{2}$ 3. $\frac{1}{2}$ 4. $\frac{1}{2}$ 5. $\frac{1}{2}$ 6. $\frac{1}{2}$ 7. $\frac{1}{2}$ 8. $\frac{1}{2}$ 9. $\frac{1}{2}$ 10. $\frac{1}{2}$

• • • • •

[D]
Μικρά
κομμάτια
ουρανού/
Ημιδιαμονή

a
reinterpetation
of banal things

η κατανάλωση του τοπίου
(ήλιος-θάλασσα)

Ομοιογένειες και συγκρούσεις.

Για τη δημιουργία μιας υπερτοπικά αρεστής εικόνας, οι παραθαλάσσιες περιοχές αρχίζουν να μοιάζουν μεταξύ τους, να μετατρέπονται σε τουριστικά προϊόντα που μετασχηματίζουν και καταναλώνουν τόσο το ιστορικό, πολιτισμικό, όσο και το φυσικό τοπίο. Κοντά σε κάθε πόλο έλξης (όμορφες παραλίες, ιστορικές πόλεις, αρχαία μνημεία) που αναζητά συνήθως ο επισκέπτης, αναπτύσσονται λοιπόν και χώροι προσωρινής κατοίκησης, νέοι «α-τοπικοί τόποι», όπως ο Πλατανιάς, που χαρακτηρίζονται από υπερεκμετάλλευση και κόρεσμο.

η εποχικότητα της απεύθυνσης

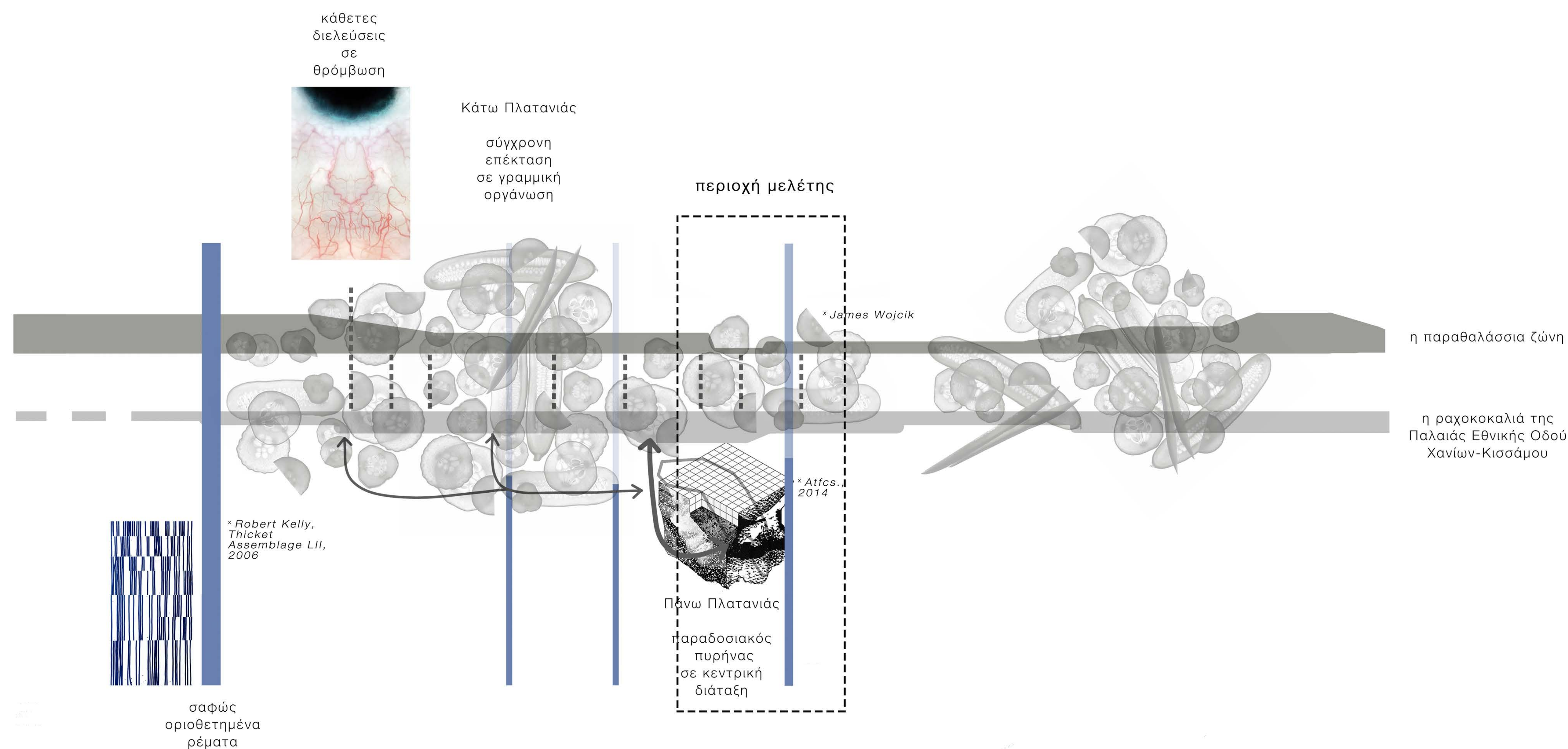
Ταυτόχρονα, οι παράκτιες αυτές ετεροτοπίες μετεωρίζονται ανάμεσα σε διαδοχικούς αντιδιαμετρικούς πόλους, όπως αγροτικό/ αστικό, τοπικό/ παγκόσμιο, κοινότητα/ τουριστικό θέρετρο, χειμώνας/ καλοκαίρι, εργασία/ διακοπές που εντείνουν την εποχικότητα τους. Έτσι και ο Πλατανιάς, ενώ κατά την τουριστική περίοδο διάρκειας 7 μηνών, αποτελεί μια λωρίδα που κατακλύζεται από κίνηση και ζωή, κατα την χειμερινή, ερημώνει και καταλαμβάνεται από τα στοιχεία της φύσης· μετατρέπεται δηλαδή σε ένα χωριό- «φάντασμα», σε λήθαργο.

Η αένη γραμμική πόλη του τουρίστα.

Ο Πλατανιάς, 12 χιλιόμετρα δυτικά της πόλης των Χανίων, αποτελεί χαρακτηριστική περίπτωση παραθαλάσσιου οικισμού που έχει μεταβεί από μια μικρή αγροτική κοινότητα σε ένα ακμαίο τόπο υποδοχής τουριστών. Το μοντέλο του μαζικού τουρισμού, που έχει επικρατήσει από τα μέσα της δεκαετίας του 80' στην περιοχή, έχει οδηγήσει σε φαινόμενα αυθαίρετης και διάσπαρτης οικοδόμησης του αστικού και αγροτικού χώρου, τον οποίο πλέον χαρακτηρίζει η αποσπασματικότητα, η ιδιωτικοποίηση και η διαρκή μεταβολή.

Παρόμοια συγκρότηση παρουσιάζουν και οι οικισμοί ανατολικά, που συνδέουν τον Πλατανιά με την πόλη των Χανίων (Αγία Μαρίνα, Σταλός, Καλαμάκι): ένα παλαιότερο πυρήνα σε απόσταση από την θάλασσα και την σύγχρονη επέκτασή του κατά μήκος του παραλιακού μετώπου ενώ μετά τον ποταμό Κερίτη δυτικά του οικισμού, παρατηρείται μια διαφοροποίηση στην αστική διάχυση, οι οικισμοί διατηρούν μια παραπάνω απόσταση από την θάλασσα και διακρίνονται μεταξύ τους.

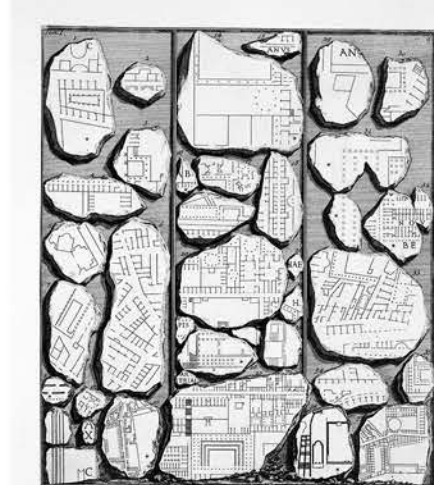
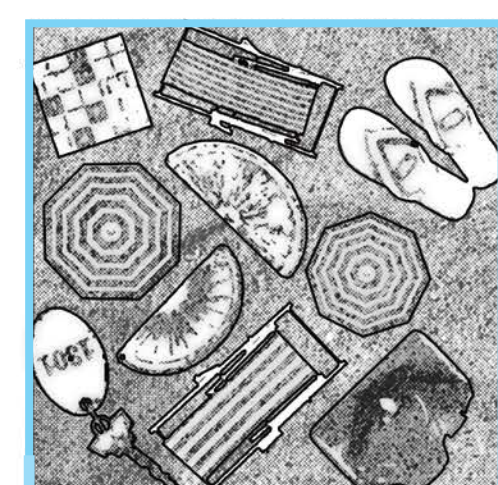

Η οργάνωση του χώρου.

Τα δύο οικιστικά τμήματα του Πλατανιά, παλαιό και νέο, αναπτύσσονται με διαφορετικό τρόπο. Ο αρχικός οικισμός οργανώνεται με βάση μια κεντρική διάταξη (Πάνω Πλατανιάς), ενώ η παραθαλάσσια εξάπλωσή του έχει έναν σαφώς γραμμικό χαρακτήρα (Κάτω Πλατανιάς). Η νέα επέκταση αποτελείται από μια ευδιάκριτη ραχοκοκαλιά (Παλαιά Εθνική Οδός Χανίων-Κισσάμου) και μικρότερες, σχεδόν αδιόρατες, κάθετες διελεύσεις που την συνδέουν με την ενδοχώρα και την παραλία αντίστοιχα. Τέλος, τον οικισμό διαπερνούν ρέματα που όμως είτε οριοθετούνται αυστηρά με αποτέλεσμα την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων τους, είτε μπαζώνονται προκαλώντας έντονα φαινόμενα πλημμύρας.

Η ζώνη εκείνη όπου οι επιμέρους ενότητες που συγκροτούν τον οικισμό εφάπτονται, τέμνονται ή αλληλοκαλύπτονται επιλέγεται ως περιοχή επέμβασης.

*Piranesi, Forma Urbis, 1756

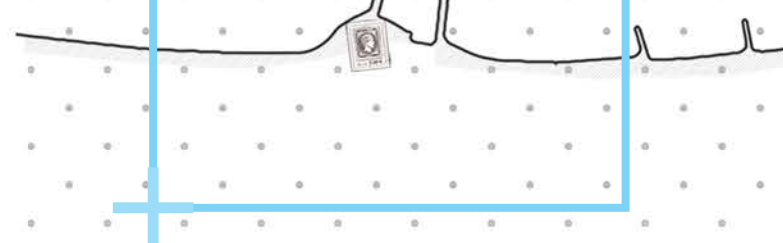

ΠΑΡΑΛΙΑ

Η αιώλα των
θερινών διακοπών

Θάλασσα, Θέα και
Θέσμη

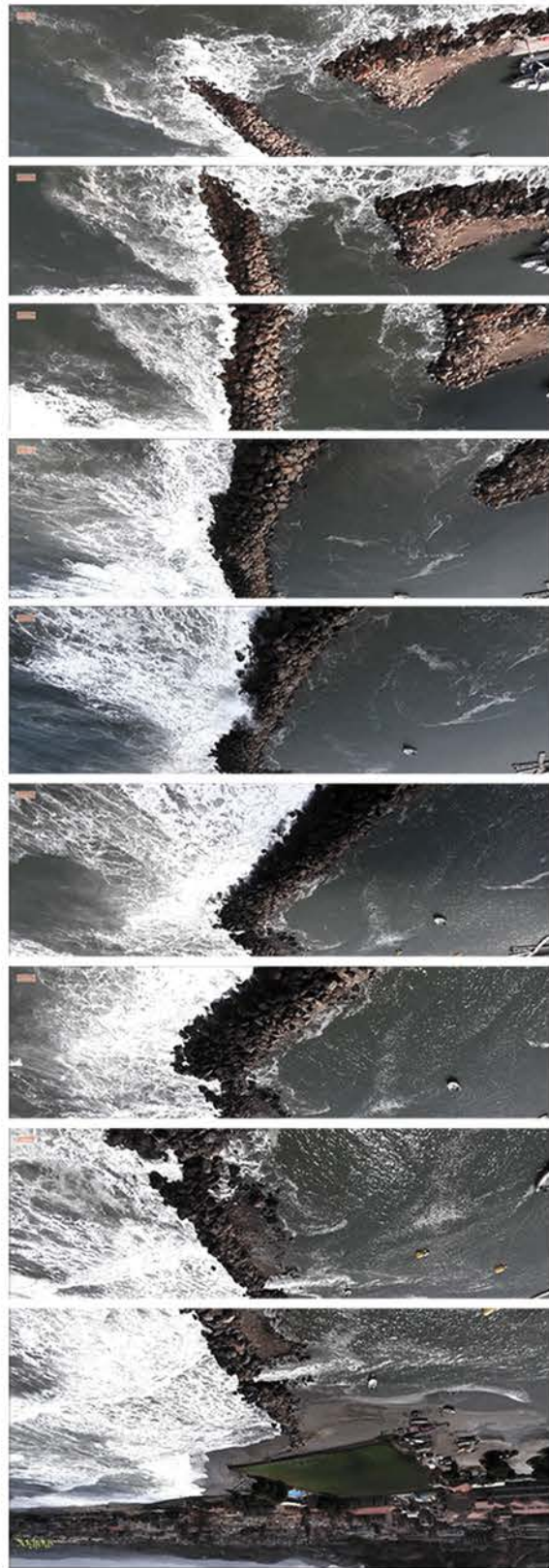
01

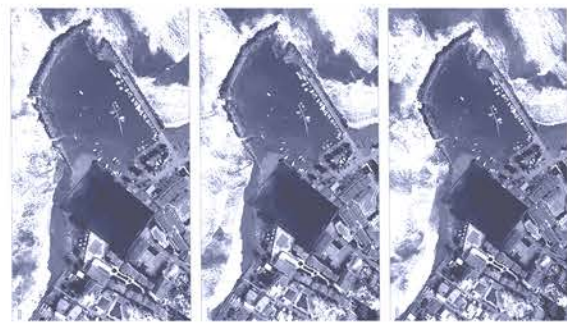
Η παραλία είναι η περιοχή εκείνη όπου η στεριά συναντά τη θάλασσα, ένα όριο ασαφές και μεταβαλλόμενο, μια περιβαλλοντική συνθήκη που μετασχηματίζεται συνεχώς. Στην περίπτωση του Πλατανιά, η Παράλια συνιστά βασική ραχοκοκαλιά του οικισμού ανταγωνιστική του Δρόμου, το πεδίο εκείνο στο οποίο εκτυλίσσονται και νοηματοδοτούνται κατά βάση οι θερινές διακοπές. Ένα αμώδες τοπίο που συγχρόνως συγκροτεί το πιο σαγηνευτικό φυσικό τουριστικό απόθεμα.

Παρότι γραμμικός, ο παράκτιος χώρος θα μπορούσε να αποτελέσει τον κατ' εξοχήν τόπο συνάντησης του οικισμού, καθώς επιτρέπει τη συμμετοχή, ενθαρρύνει την οικειοποίηση και συγκροτείται ως ενότητα συνδιαλεγόμενος με το νερό. Ταυτόχρονα σε αυτό, συναντάται μια άλλη μορφή συνύπαρξης (η κουλτούρα του σώματος). Όλοι εκβεδυμένοι από την αστική ενδυμασία που διαφοροποιεί και προκαθορίζει συμπεριφορές, μοιάζουν «ίσοι» μέσα από την έκθεση του σώματος στον ήλιο και στα βλέμματα των άλλων. Παρόλα αυτά, στην περίπτωση μας την εν λόγω συνθήκη θα έρθει να επισκιάσει το πολύχρωμο μωσαϊκό που σχηματίζουν στην άμμο τα εφήμερα στοιχεία/ εξαρτήματα άνεσης (ψάθες, ξαπλώστρες, ομπρέλες, στέγαστρα, ξύλινοι διάδρομοι) και λίγο πιο πίσω το «πλαγκτόν» των τουριστικών υποδομών, που διαρκώς εξαπλώνεται, μετασχηματίζοντας το τόπο σε αστικοποιημένη περιφέρεια της πόλης. Εμφανής λοιπόν ο κατακερματισμός του δημόσιου χώρου και η επικράτηση του ιδιωτικού, του ιδιωτικοποιημένου και του μερικού.

α2. [Προσδιορίζοντας τα ξεχαρβαλωμένα περιστατικά θραύσματα.] (ανάλυση περιοχής μελέτης)

οι ρηγματώσεις
του προσήνεμου μόλου

οι κυματισμοί του νερού

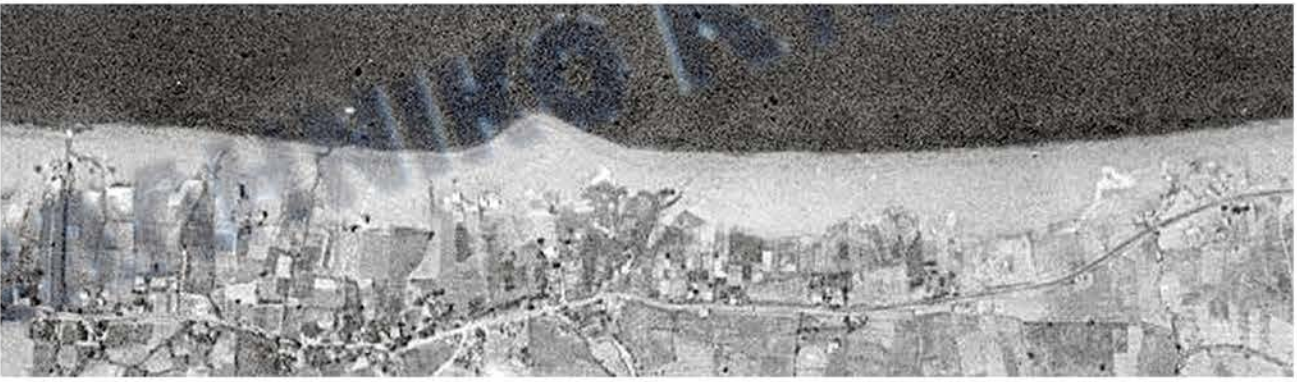
2019

2005

1979

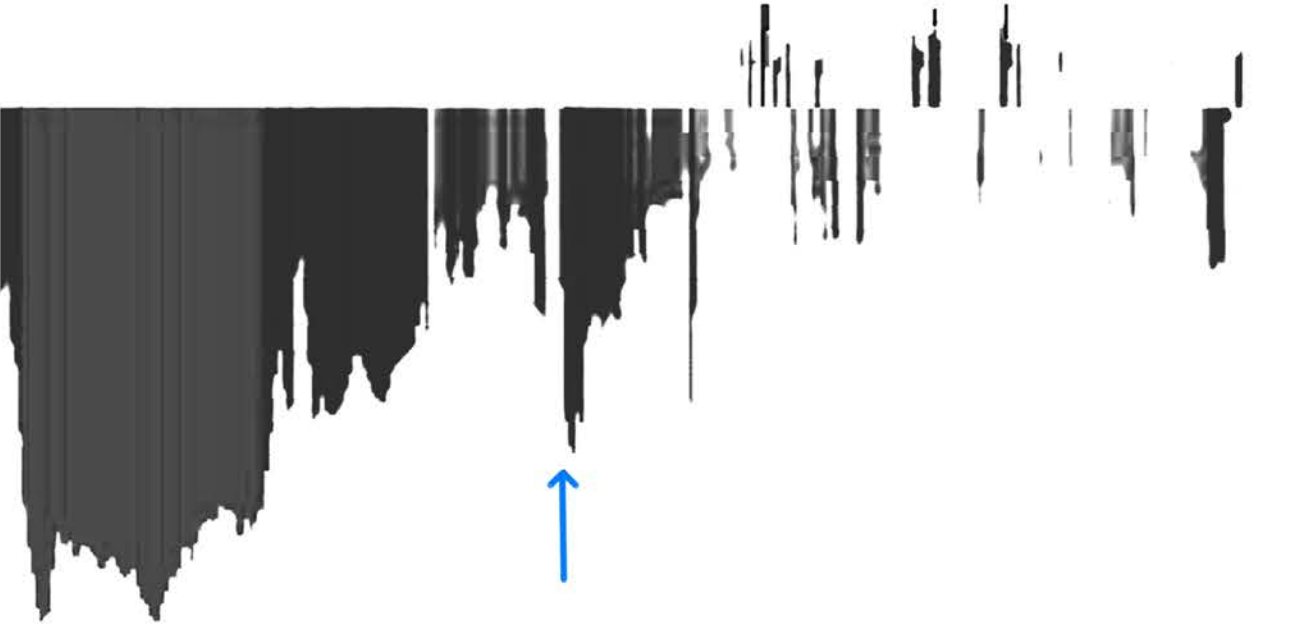

1940-1960

η χρονολογική εξέλιξη ακτής- ζώνης λιμανιού

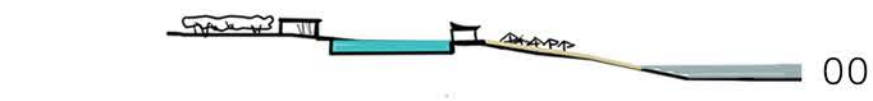

θερμή εστία
έντονης
διάβρωσης
στο σύνορο
Πλατανιά-
Άγιος Μαρίνος

Υπόβαθρο: Παράκτια διάβρωση: Μέθοδοι ανάσχεσης μιας διαχρονικής διεργασίας
Βασιλίκης Καμυλάκης Διευθύντριας Έρευνών, Ινστιτούτο Ωκεανογραφίας Ελλάδος
Κέντρο Θαλασσίων Έρευνών ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ ΗΜΕΡΙΔΑ:
«Διάβρωση ακτών Αττικής Αντιμετώπιση Θεωτικό Πλαίσιο» Αθήνα, Τετάρτη 18
Οκτωβρίου 2017

διαγράμματα
εγκάρσιων
τομών

00

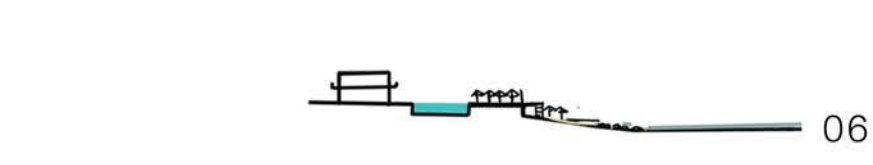
01

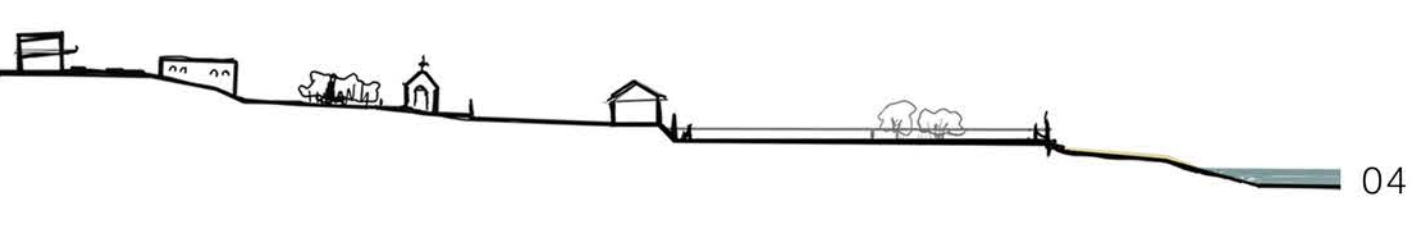
02

03

06

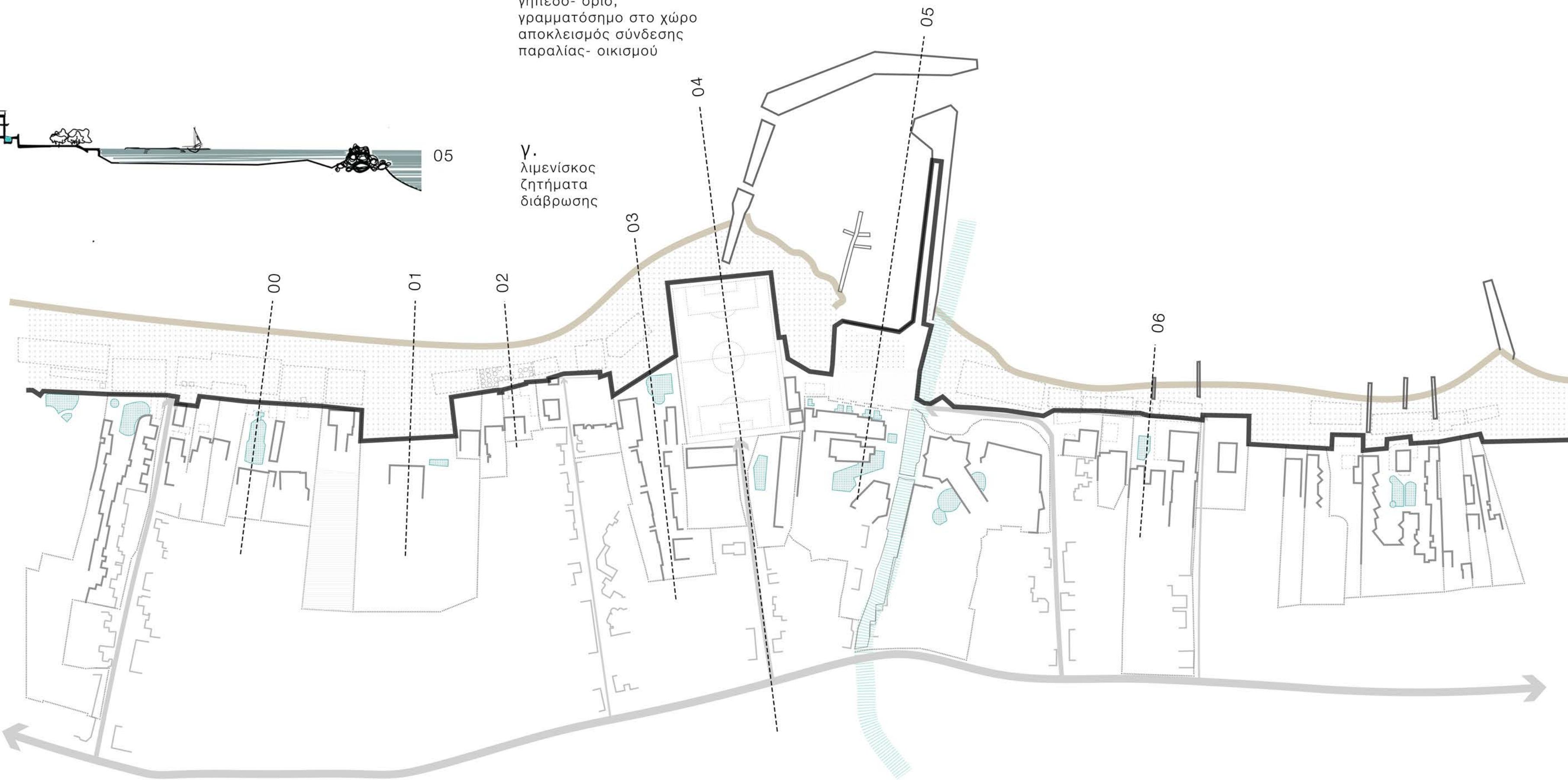
04

05

β.
γήπεδο- όριο,
γραμματοσήμο στο χώρο
αποκλεισμός σύνδεσης
παραλίας- οικισμού

γ.
λιμενίσκος
ζητήματα
διάβρωσης

Το λιμενικό
καταφύγιο

ένα σημείο παύσης,
διατάραξης συνέχειας και
εξέλιξης ακτής

Οι ακτές του κόλπου των Χανίων
έχει έναν προσανατολισμό δύ-
ση-ανατολή. Οι επικρατούντες
κυματισμοί βορείων κατευθύνσε-
ων μετακινούν τα αμώδη αστα-
τικά εγκάρσια ως προς τον προ-
σανατολισμό της ακτής ενώ εκεί-
νοι των δυτικών κατευθύνσεων
συντελούν στην μετακίνηση τους
από την δύση στην ανατολή.

Γι'αυτό το λόγο, η χωροθέτηση
του αλιευτικού καταφυγίου στην
ακτή του Πλατανιά συσσωρεύει
αμώδη και κροκαώδη συστατι-
κά δυτικά του προσήνεμου
μόλου του και συντελεί στην ρα-
γεία διάβρωση της παραλίας
αμέσως ανατολικά του. Η μεταγε-
νέστερη τοποθέτηση εγκάρσιων
προστατευτικών προβάτων ανα-
τολικά αυτού κρίνεται αναγκακή.

Με την πάροδο του χρόνου, η
παραλία μετατρέπεται από
τόπο παραγωγής, σε τόπο
κατανάλωσης. Τα ναυτικά
επαγγέλματα εκβιομηχανίζο-
νται και ο παράκτιος χώρος
μετατρέπεται σε φοικ στοι-
χείο προς κατανάλωση.

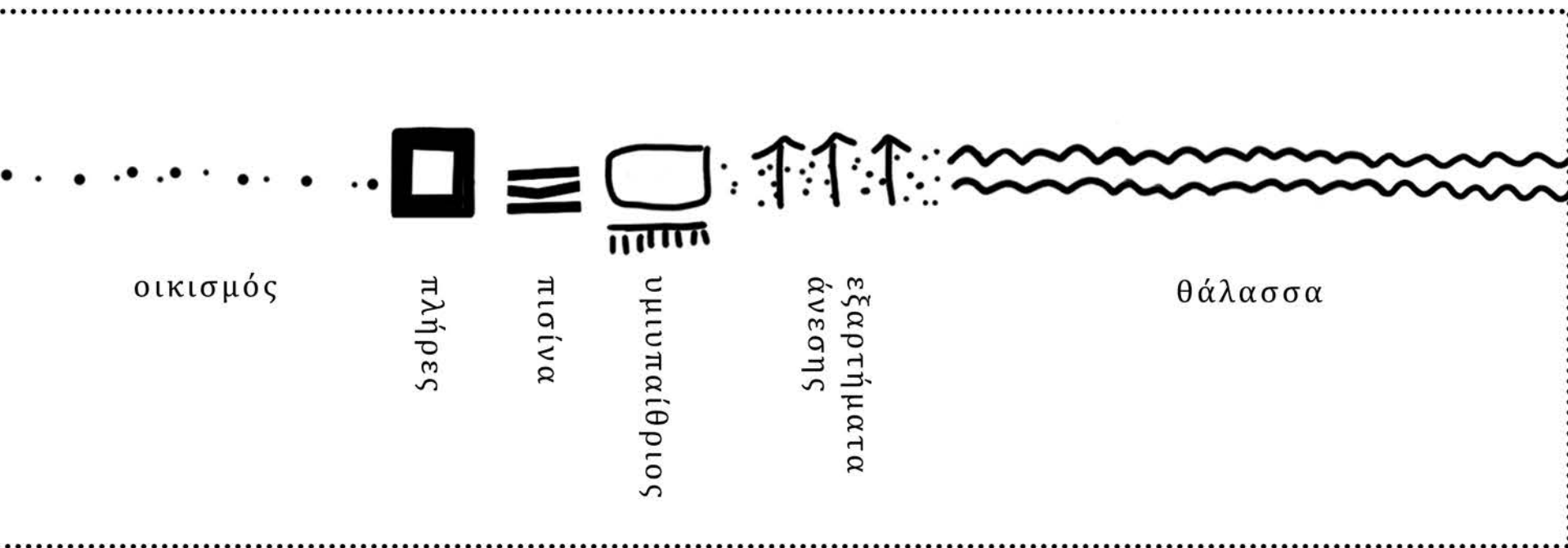
Η μακρόβια
παρακτία διάβρωση

οφείλεται κυρίως σε:

-επεμβάσεις στο
υδρογραφικό δίκτυο,

-αμοληψίες από τις
κοίτες των ποταμών,

-χωρίς σχεδιασμό,
κατασκευές λιμενίσκων,
«πυροσβεστικά» έργα
για προστασία ακτών.

οικισμός

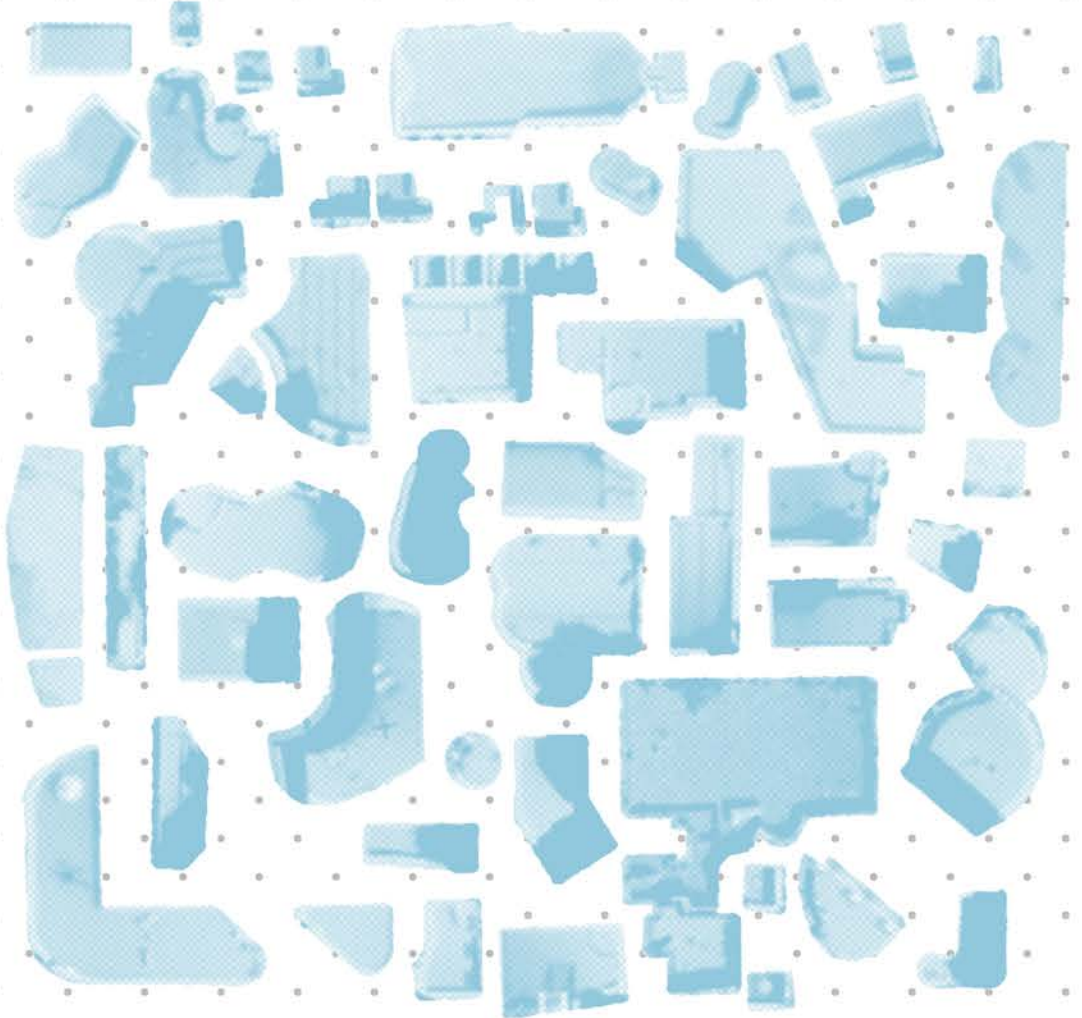
Σελήνη

Ανέμος

Διαδρομή

Ανεμοσκόπος

Θάλασσα

συγκέντρωση και «τακτοποίηση» κολυμβητικών δεξαμενών των ξενοδοχείων ευρύτερης περιοχής μελέτης (knolling)

η πισίνα ως τόπος συνάντησης / η πισίνα ως έκθεμα

πληθώρα μορφών «θρυμματισμού» της θάλασσας (οργανικές-ορθοκανονικές μορφές)

Ένα τουριστικό κατάλυμα είναι ένας παροδικός χώρος που διαχωρίζεται τόσο από τον συμβατικό χώρο της πόλης όσο και από τον χρόνο της εργασίας. Τα μέρη του παράθερισμού εναγκαλίζονται τις «χρονικές ασυνέχειες», καθώς προσφέρουν ένα «πάγωμα του χρόνου». Τα χωριά διακοπών όπως ο Πλατανιάς γεμίζουν μία φορά το χρόνο με τους παραθεριστές. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, προσπαθούν να αναπαράγουν τη ζωή μιας πρωτόγονης καυλωύρας ή τουλάχιστον να παρέχουν μια περίοδο ανέμελης ζωής. Υπό αυτή τη λογική, το τουριστικό συγκρότημα είναι ο θεατρικός αντίποδας της αστικής κοινωνίας. Είναι η πρόσκαιρη εικόνα της. Ένας προσεκτικά διατεταγμένος μικρόκοσμος που εξασφαλίζει ένα ήσυχο χρονικό διάστημα στους χρήστες.

Η αρχιτεκτονική που παράγουν οι εν λόγω πρόσωρινοι χώροι υπάρχει σε μικρά και μεγάλα μεγέθη, καθορίζει ολόκληρες περιοχές, δημιουργεί πρότυπα και εξοικειώνει ή εξαχρειώνει τοπικές και ευρύτερες κοινότητες με το, συντακτικό και τη γλώσσα που διαχειρίζεται.

α2. [Προσδιορίζοντας τα ξεχαρβαλωμένα περιστατικά θραύσματα.] (ανάλυση περιοχής μελέτης)

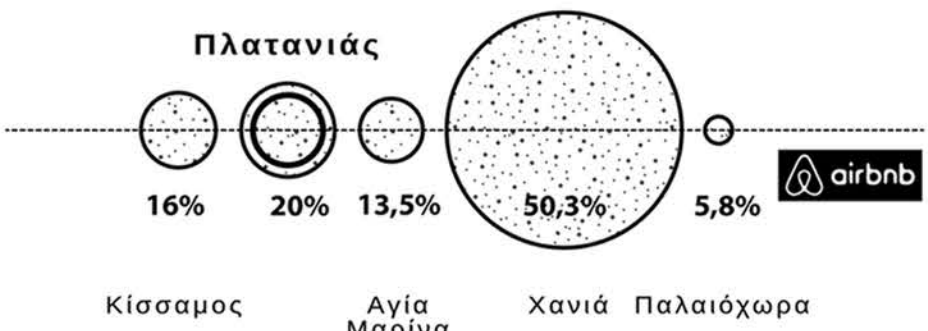
Τουριστικές υποδομές στον δήμο Πλατανία σε σχέση με νομό Χανίων

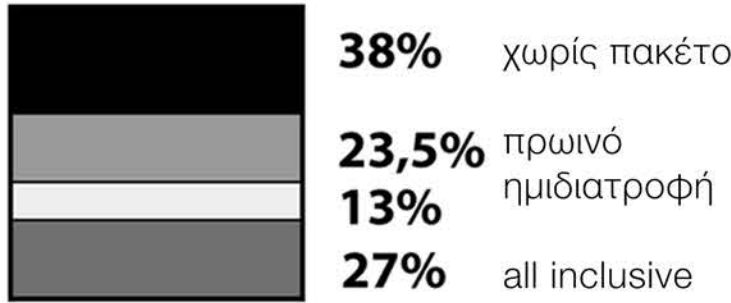
ο Πλατανιάς συγκεντρώνει

1 στις 3
ξενοδοχειακές
κλίνες
του νομού Χανίων
(16992 κλίνες)

Τύπος τουριστικού καταλύματος

Κατανομή πακέτων διαμονής

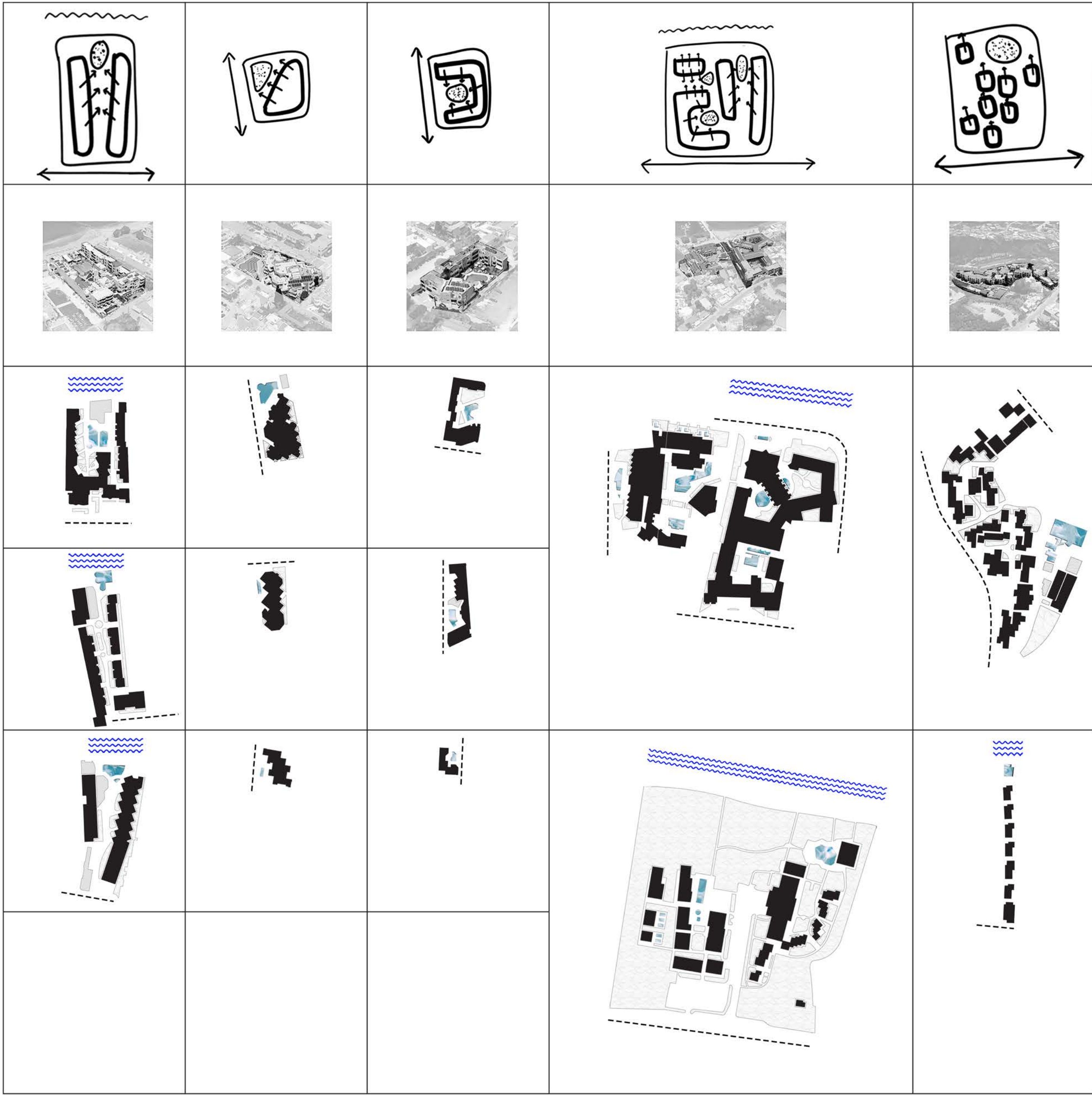
Ορίζοντες κλισέ, ακρο-γιαλιές και ουρανοί εναλλάσσονται με λόφους και βουνοπλαγιές σε εικόνες που επιλέγουν να παρουσιάσουν μια αποσπασματική παρουσία του τόπου. Απουσιάζει η αυθαίρετη και διάσπαρτη δόμηση, η χωροθέτηση και η κατασκευή τουριστικών μονάδων εκτός κλίμακας, μη λαμβάνοντας υπόψη τους τις τοπικές φυσικές και πολιτισμικές ιδιαιτερότητες του τοπίου.

Platanias the essence of Crete
Idyllic beaches
Crystal clear waters
Blue horizon
Authentic experience
Enthusiastic nightlife

Σποτ τουριστικής προβολής του δήμου Πλατανιά, 2017

επιμήκεις γραμμικοί όγκοι συμπαγή πολύπλευρα «πρίσματα» βραχιόνες σε λογική «αγκαλιάς» αυτοτελή «χωριά» σύμπλεξη των τύπων διασπορά κατακερματισμένοι όγκοι τυπολογική ανάλυση τουριστικών καταλυμάτων

Στην παραθαλάσσια επέκταση του οικισμού ισχύει μια ιδιότυπη κατατμήση της γης:

ορθογώνια οικόπεδα με μεγάλο βάθος (από την παραλία ως την Παλαιά Εθνική) και στενές όψεις. Οι μονάδες του πλήρους επαναλαμβάνονται με τάξη κατά μήκος της μεγάλης διάστασης του οικοπέδου, και συνήθως περιτριγυρίζουν έναν «κοινόχρηστο» χώρο, την πισίνα του συγκροτήματος και διεκδικούν σθεναρά τη θέα, δηλαδή τον προσανατολισμό προς την θάλασσα κάθε διαμετίου θέτοιστος μια εντατική σειρά παραθύρων και μπαλκονιών. Τέλος η σχέση των αρμών εμφανίζεται και πάλι, με τα παράλληλα μακρόστενα μονοπάτια -ιδιωτικά ή δημόσια-, που συνδέουν τα αποσπασματικά πλήρη, διαχωρίζουν τις σειρές μεταξύ τους και ενώνουν τον δρόμο με την Παραλία.

Χαρτογραφώντας τα ξενοδοχειακά μοτίβα

υπόβαθρο: Αδομαντία Νικα, Χρήστος Γουφτοπούλος, "Ο δημόσιος χώρος ως υπαρκτόν μιας διαρκούς -ιδιωτικής- συνάρκειας και διεκδίκησης: Η περίπτωση του Πλατανιά Χανίων", Διπλωματική Εργασία, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Πολυτεχνείο Κρήτης, Χανιά, Ελλάς, 2020

α2. [Προσδιορίζοντας τα ξεχαρβαλωμένα περιαστικά θραύσματα.]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

08

«Το σύμβολο κυριαρχεί πάνω στο χώρο.[...] Γι' αυτό και η αρχιτεκτονική γίνεται σύμβολο και όχι μορφή. [...] Η πινακίδα σε κάθε όψη είναι η μια απόδεκτη υπερβολή, και το κτίριο πίσω μία ταπεινή ανάγκη. Αν αγνοήσουμε τις πινακίδες δεν υπάρχει χώρος.»

Venturi R., Learning from Las Vegas

η αρχιτεκτονική της πειθούς

Τα κτίρια αποτελούν καμβάδες πάνω στους οποίους τα μηνύματα του τουρισμού προβάλλονται .

Η γλώσσα του δρόμου συνίσταται από σημεία, από σύμβολα που μεταφέρουν γρήγορα και άμεσα μηνύματα στη διάρκεια της κίνησης πεζών και οχημάτων.

Η ποικιλία των πιθανών καθημερινών σεναρίων απλώνεται στις δύο πλευρές ενός δημόσιου χώρου, σε «αρχιτεκτονημένα» κελύφη τομής της κοινωνίας παρά διακριτικής έκφρασης (Venturi et al, 1977, 8-9) που την ίδια στιγμή παραβλέπονται και υποτιμούνται από την επίσημη κοδοστήκλια αρχιτεκτονική κουλτούρα.

το καθημερινού μπάρκ, το φευγαλέο, το αποσπασματικό

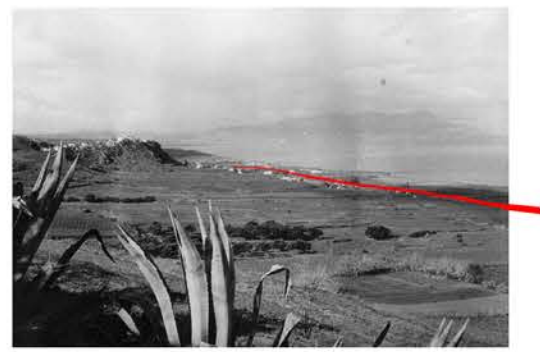

πλήρες: συνεχές θορυβώδες μέτωπο με αλληλουχία εισχωρήσεων, ασυνέχειων των προσώπων

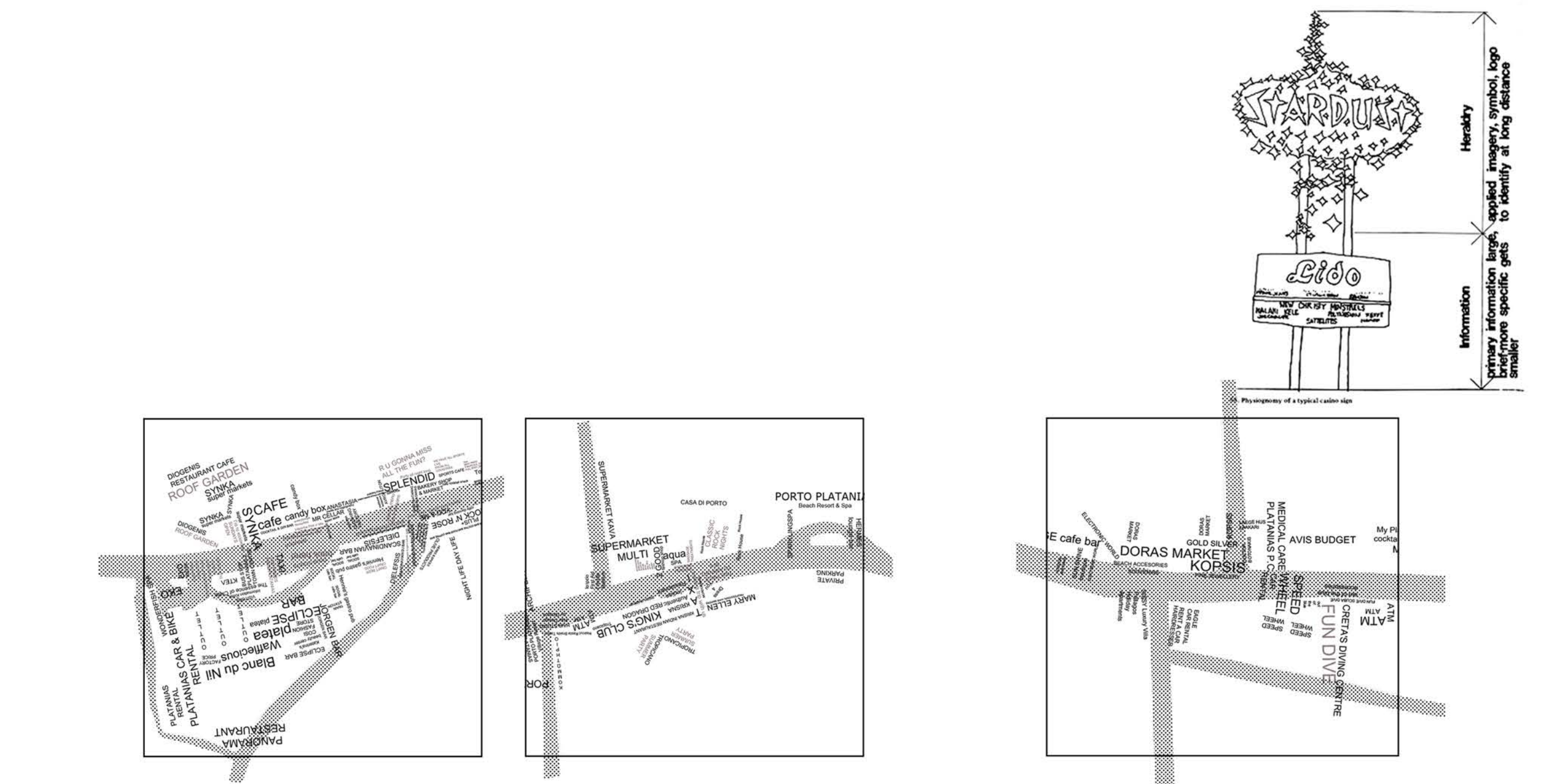
κενό: ανοιχτός γραμμικός χώρος-ραχοκοκαλιά λειτουργεί ως κανάλι ροής πεζών και οχημάτων σε συνεχή επαναπροσδιορισμό.

ζητήματα διεκδίκησης: κάθε υποσύστημα του δρόμου διεκδικεί το σύνολο για τον εαυτό του (τα καταστήματα καταλαμβάνουν το πεζοδρόμιο, τα οχήματα σταθμεύουν στο ελάχιστο χώρο κίνησης των πεζών, οι πεζοί δυσχεραίνουν την κίνηση των οχημάτων).

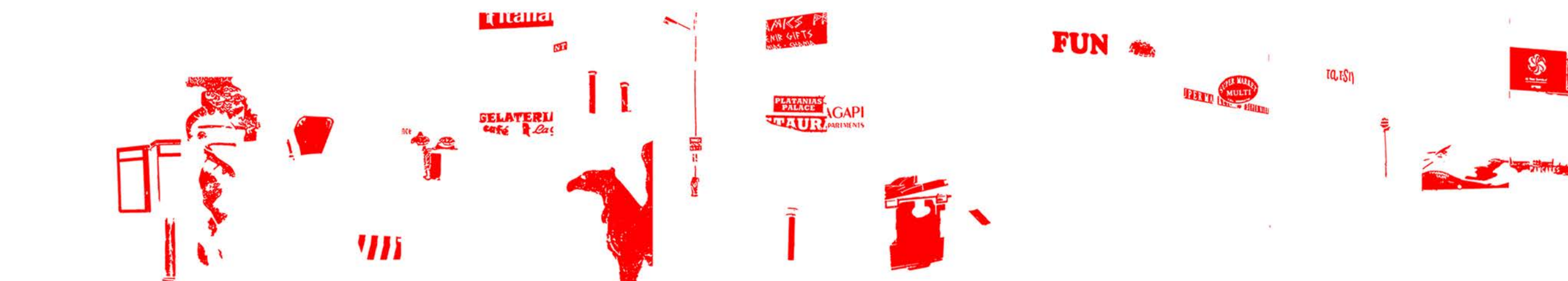
χαρακτήρας διάταξη ανταγωνιζόμενων στοιχείων, πεδίο διαρκούς εμπορικής διαπραγμάτευσης, αποκλιμάκωση καταναλωτικών απευθύνσεων όσο απομακρυνόμαστε από κέντρο του οικισμού, δυτικά.

Έως και τις πύλες του 20ου αιώνα, η κεντρική οδός του Κάτω Πλατανιά (ΠΕΟ) ήταν ο εκτός οικισμού δρόμος που συνέδεε το ένα χωριό με το άλλο. Σε αυτόν είχαν από τότε εγκατασταθεί κάποια «σχάνια» (μικρά καταλύματα για να διανυκτερεύουν οι ταξιδιώτες και τα ζώα τους).

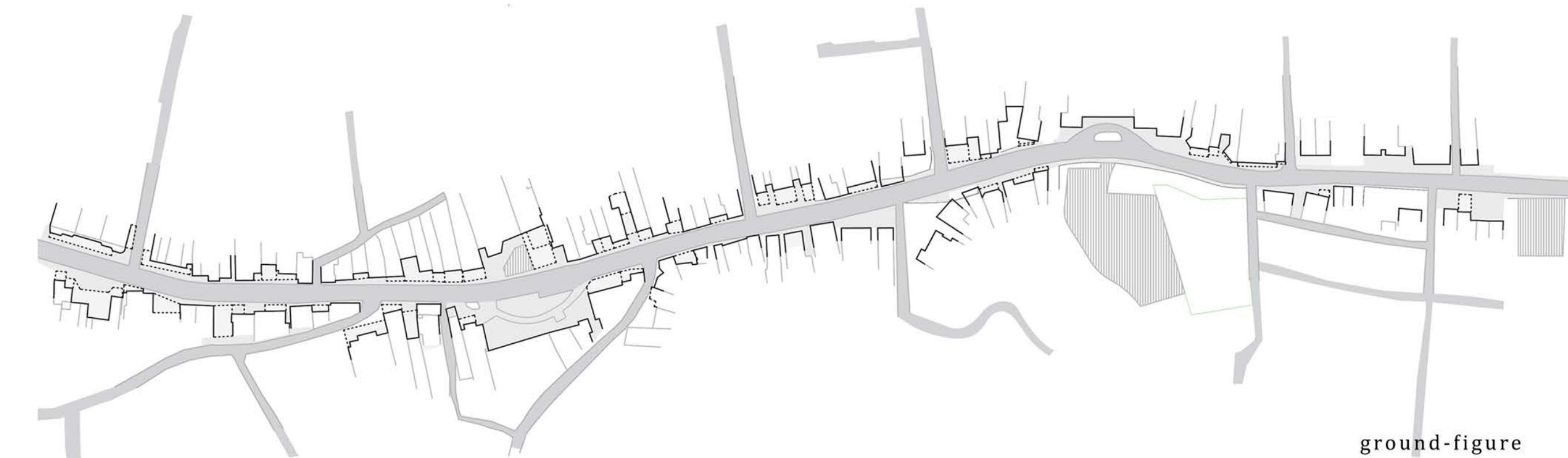
Καταγραφή των διαφημιστικών επιγραφών- καλεσμάτων κατά μήκος του δρόμου συνάρτησε κλίμακας και πυκνότητας.

τα ένθετα στοιχεία- συνδιαμορφωτές της φυσιογνωμίας του δρόμου

figure-ground

ground-figure

καταναλώσεις

αεροφωτογραφία 1945

NA

BA

ΠΑΛΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΧΑΝΙΑ-ΚΙΣΣΑΜΟΥ

NA

BA

κολλάς διαδοχικών καρέ εκατέρωθεν της Παλαιάς Εθνικής Οδού Χανίων-Κισσάμου

απουσία αντίληπτικού, οπτικού, άπτικού ρυθμού

ΔΡΟΜΟΣ

Η άτυπη δημόσια ραχοκοκαλιά.

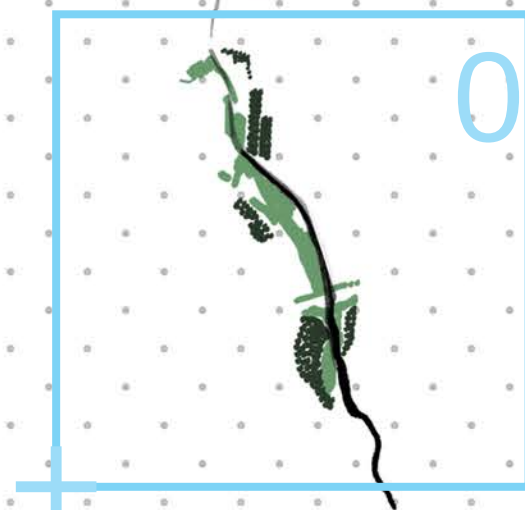
Η γοητεία του κοινού και του δαχτύλου.

03

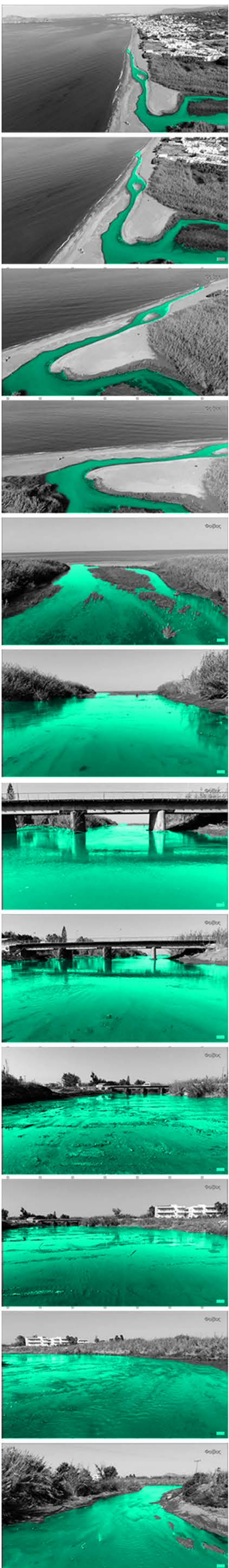
Ο δρόμος συνιστά την σπονδυλική στήλη όλων των γειτνιαζόντων οικισμών, εγκαθιστώντας ένα υποτυπώδες επίμηκες σύστημα οργάνωσης, εύκολα επεκτεινόμενο και συνδεδεμένο με παρόμοια συστήματα. Σήμερα, αποτελεί τον μοναδικό υποτυπώδη δημόσιο χώρο του Πλατανιά ο οποίος γεννιέται μέσα από την ιδιωτική πρωτοβουλία, τον αποσπασματικό σχεδιασμό και τις καταναλωτικές τάσεις.

ΡΕΜΑΤΑ
Οι ανένεργες ροές
του νερού

Η φύση υπό
συνθήκες πιέσεων

Η μεταχείριση του τοπίου ως τουριστικού πόρου και κερδοσκοπικής εκμετάλλευσης, η εγκατάλειψη των αγροτικών δραστηριοτήτων αλλά και των παραδοσιακών τρόπων εκμετάλλευσής του, οδηγούν σε **τοπία υποβαθμισμένα**, ξένα που δεν διατηρούν την φυσιογνωμία και ταυτότητά τους. Έντονες ανθρωπογενείς επεμβάσεις μη ανθεκτικές στις μεταβολές που τους ασκούνται από τις φυσικές συμπεριφορές, σημειώνονται ιδιαίτερα στις πεδινές διαδρομές των χειμαρρικών ρεμάτων του Πλατανιά (καταπατήσεις, επιχωματώσεις, μετατροπές σε οδικό δίκτυο).

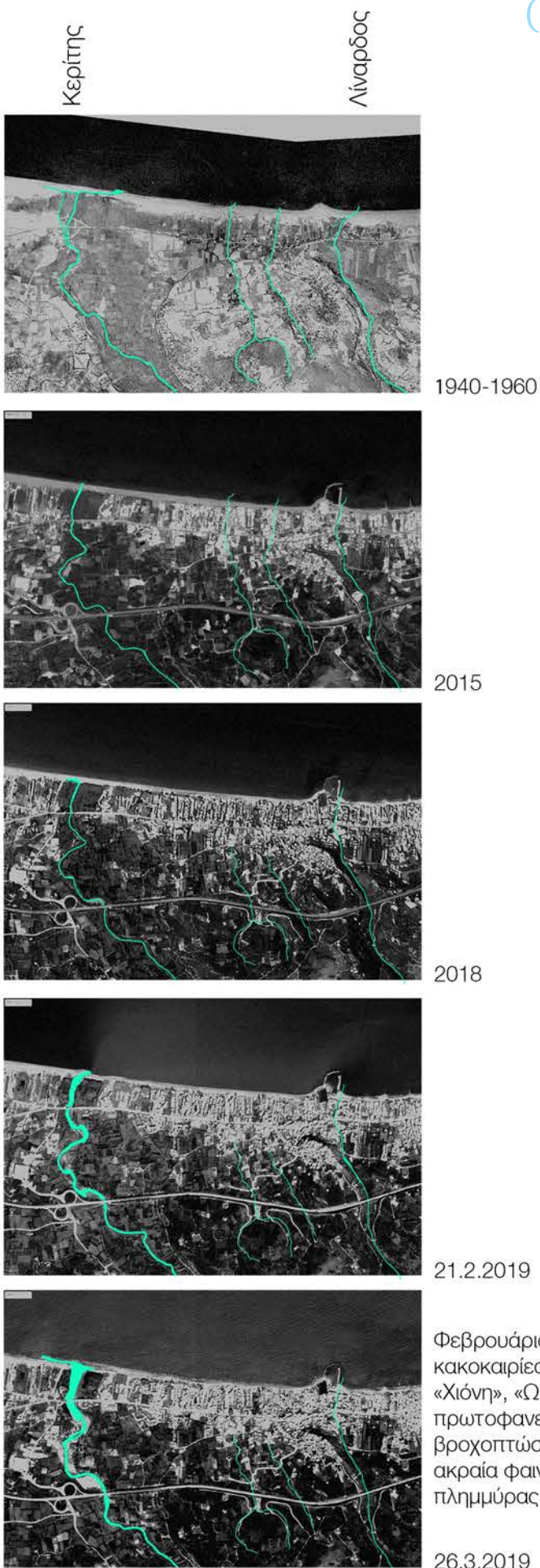

κολάζ διαδοχικών καρέ εξέλιξη του ποταμού Κερίτη από την κύρια ροή έως τις εκβολές του

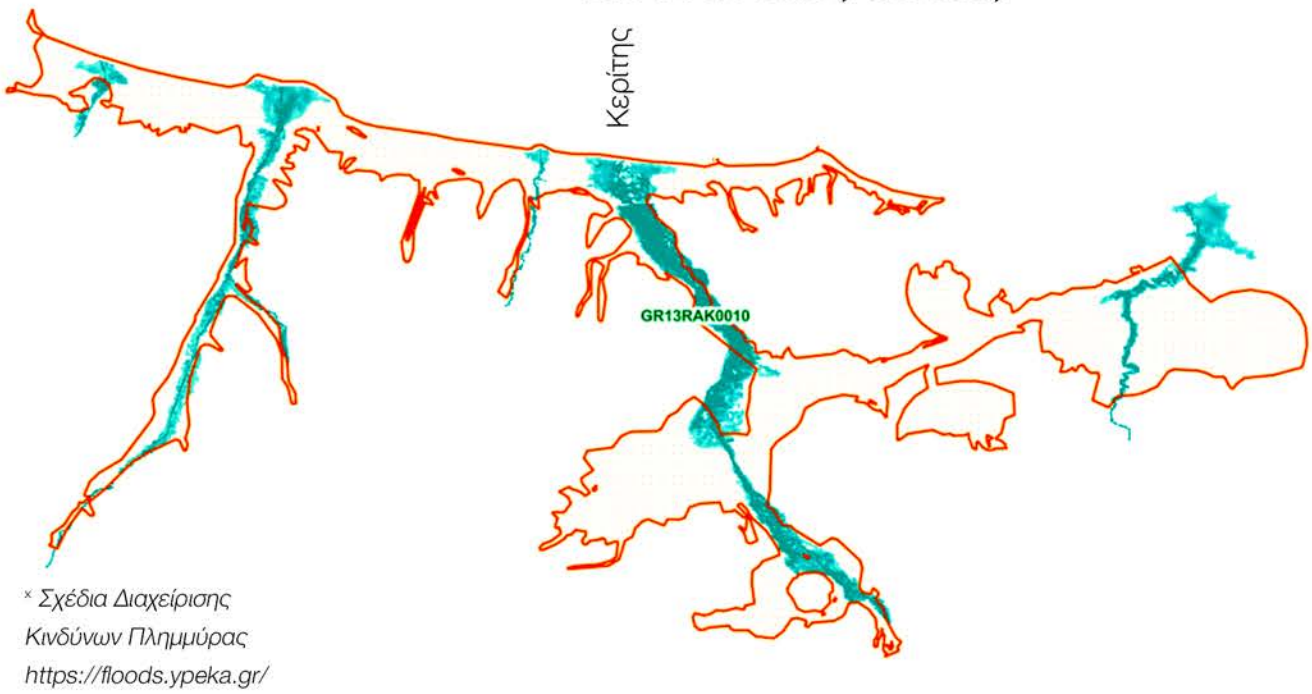
α2. [Προσδιορίζοντας τα ξεχαρβαλωμένα περιαστικά θραύσματα.]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

Το φυσικό τοπίο θεωρούμενο 'τουριστικού ενδιαφέροντος' οφείλει να πληρεί τις προδιαγραφές ενός παγκοσμιοποιημένου τουριστικού (ματζ (φοίνικες και γκαζόν). Υιοθετείται μια αισθητική του εξωτικού τόσο για τον ιδιωτικό όσο και τον δημόσιο χώρο, μεγάλου κόστους και διαρκούς τεχνικής υποστήριξης. Χαρακτηριστικά, ο φοίνικας, φυτό τροπικών και υποτροπικών χωρών, ταυτίζεται με την αίγλη και συνδυάζεται συνήθως με τον χλοοτάπητα, τυπικό φυτό εδαφοκάλυψης, ιδιαίτερα υδροβόρο, το οποίο παραπέμπει περισσότερο σε λιβαδικά αγγλοσαξωνικά συστήματα.

χρονολογική εξέλιξη του υδρογραφικού δικτύου και οι αστικές πιέσεις

Σχέδιο Διαμόρφωσης Κόσμου Πλατανιάς <https://foodcitypela.gr/>

Διακρίνεται η συνεχής εξάπλωση του ανθρωπογενούς αποτυπώματος στο έδαφος

Σήμερα, η εντατική ανάπτυξη παραλιακού τμήματος του οικισμού θέτει αυστηρά όρια και διακόπτει εντελώς τις φυσικές συνέχειες των ρεμάτων

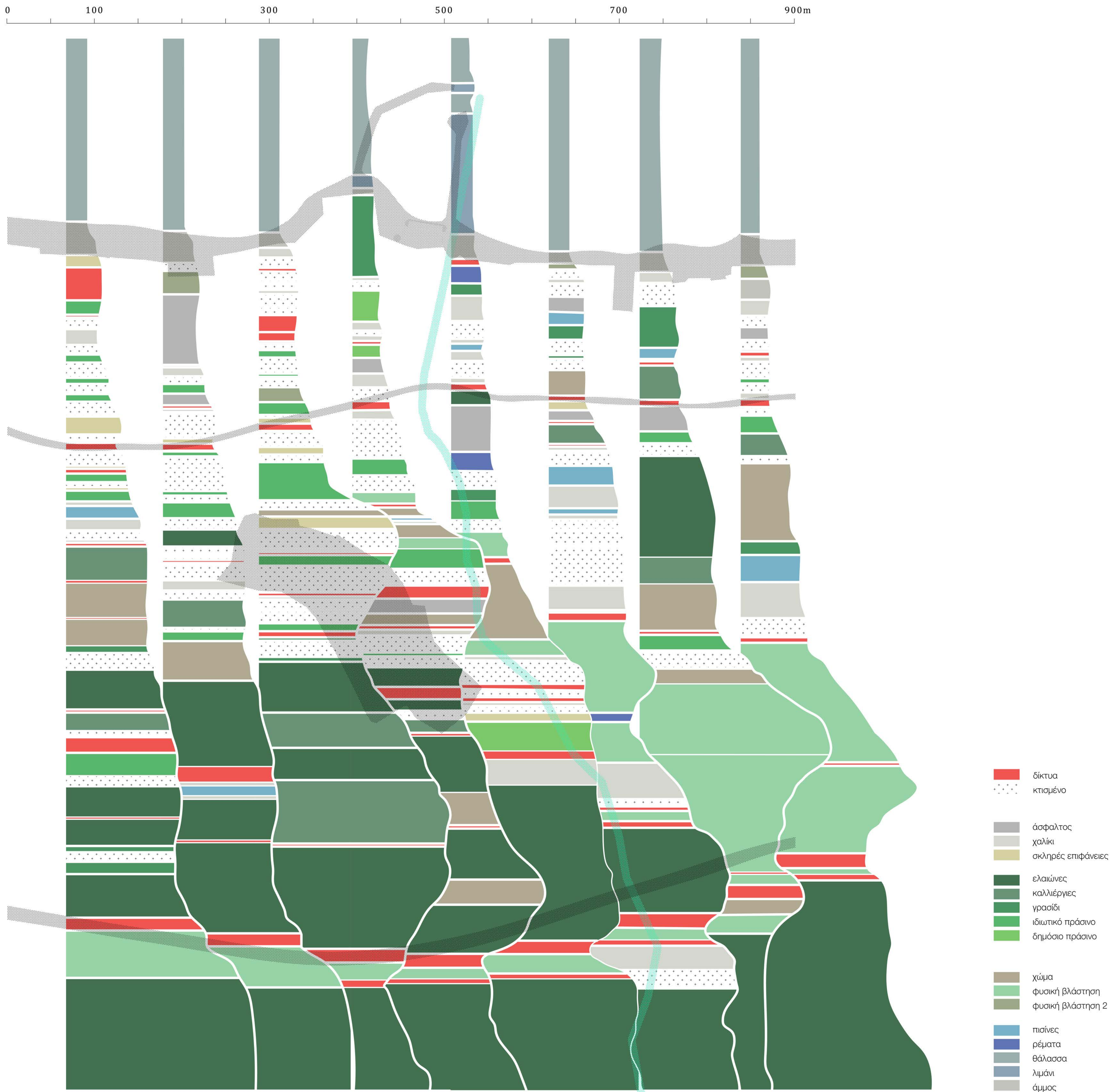
χάρτης επικινδυνότητας πλημμύρας

η υποβάθμιση του ποτάμιου οικοσυστήματος

σταδιακή αυστηροποίηση των οριοθετήσεων των όχθων όσο πλησιάζουμε την ακτή,

μετατροπή κοίτης από φυσική σε τεχνητή

παρόχθια δόμηση και κίνηση σε μεγάλη εγγύτητα με το ρέμα

Επάλληλες στρωματογραφικές τομές (εδαφικά προφίλ) περιγράφουν τις εναλλαγές και τις οριζόντιες ακολουθίες των χρήσεων γης και των υλικότητων στο σύνολο της περιοχής μελέτης

α.

ανάλυση

β.

ένανσμα,
προθέσεις

γ.

μελέτη

α1 [Συστήνοντας την τουριστική κιβωτό]
(ανάλυση ευρύτερης περιοχής)

* σκίτσο: Μιχαήλ Βλασόπουλος

α2 [Προσδιορίζοντας
τα ξεχωριστά περιστατικά
θραύσματα]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

β1 [Κατανοώντας το παιχνίδι ως
ρυθμό και εκρυθμία.]
(το θεωρητικό πλαίσιο)

αναψυχή
πρόσκληση
ακτινισμός
συμμετοχή
ροή

≠

παγκόσμιο
τουριστικό θέρετρο
ακτογραμμή
καλοκαίρι

παιγνιώδης
συμπεριφορά

balanced

Roger Caillois

β2 [Αντιστοιχώντας
παίγνια και θραύσματα.]
(οι χωρικές συσχετίσεις)

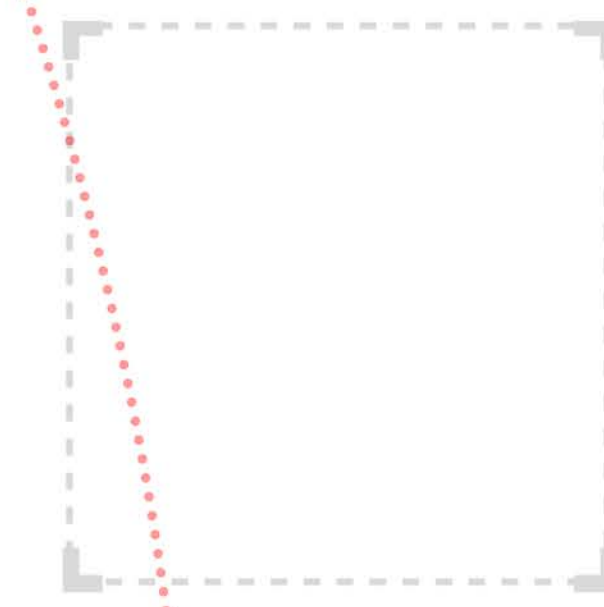
+ προσποίηση

+ αγώνας

+ τύχη

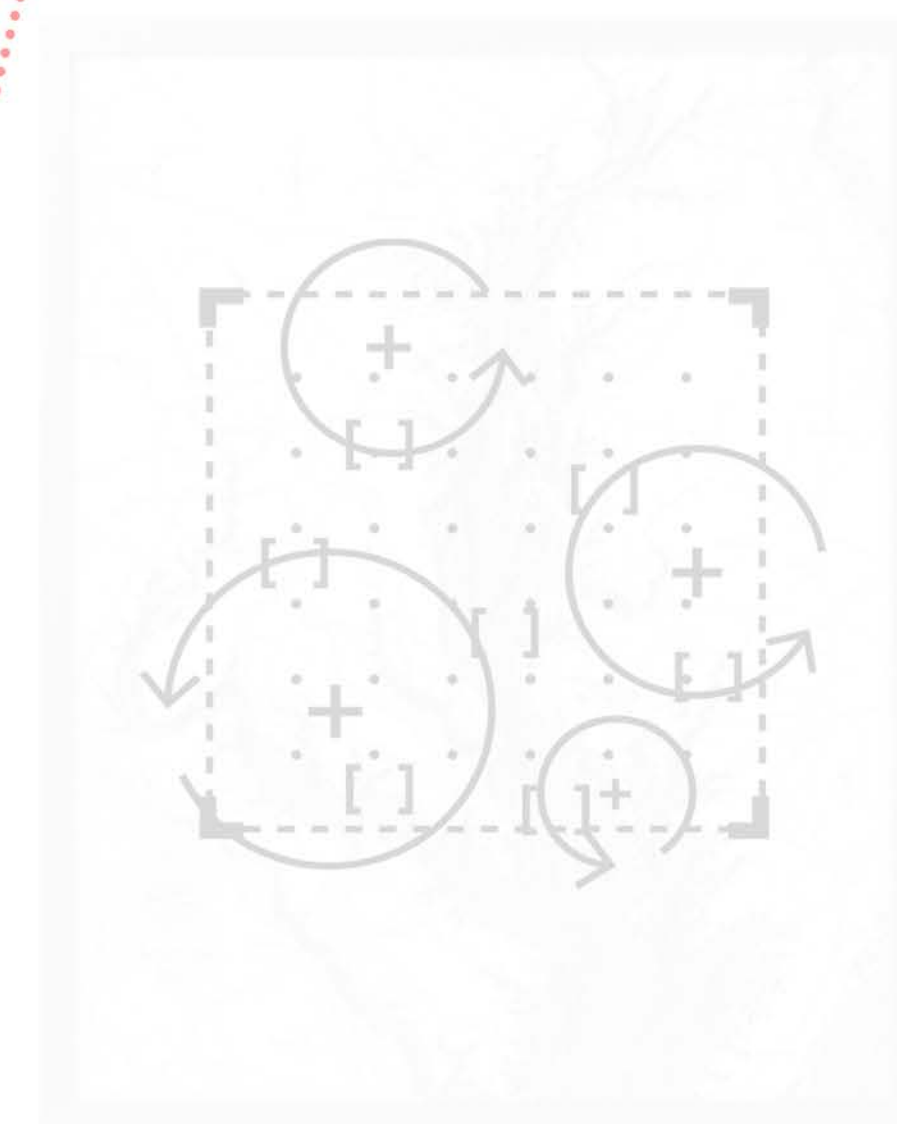
+ ιλιγγος

γ1 [Θέτοντας στρατηγικές
και χειρισμούς.]
(τα συνθετικά διαγράμματα)

superposition

γ2 [Συγκροτώντας μια νέα
συνεκτική αποσπασματικότητα.]
(το σχέδιο γενικής διάταξης)
1:500

γ3 [Εστιάζοντας στα σημεία.]
(οι επιμέρους επεμβάσεις)
1:200

[A]
[B]
Το παράλιο
κουκλοθέατρο
/ Δημόσια
Λουτρά

[D]
Μικρά
κομμάτια
ουρανού/
Ημιδιαμονή

[E]
Η Γέφυρα
των
πωλητών/
Υπαίθρια
Αγορά

[F]
Οι κήποι των
σπιτιών/
Αγροτικό
Τοπίο

[G]
Το
κρηπίδωμα
της
λοφοπλαγιάς
/ Υπαίθρια
ανάβαση

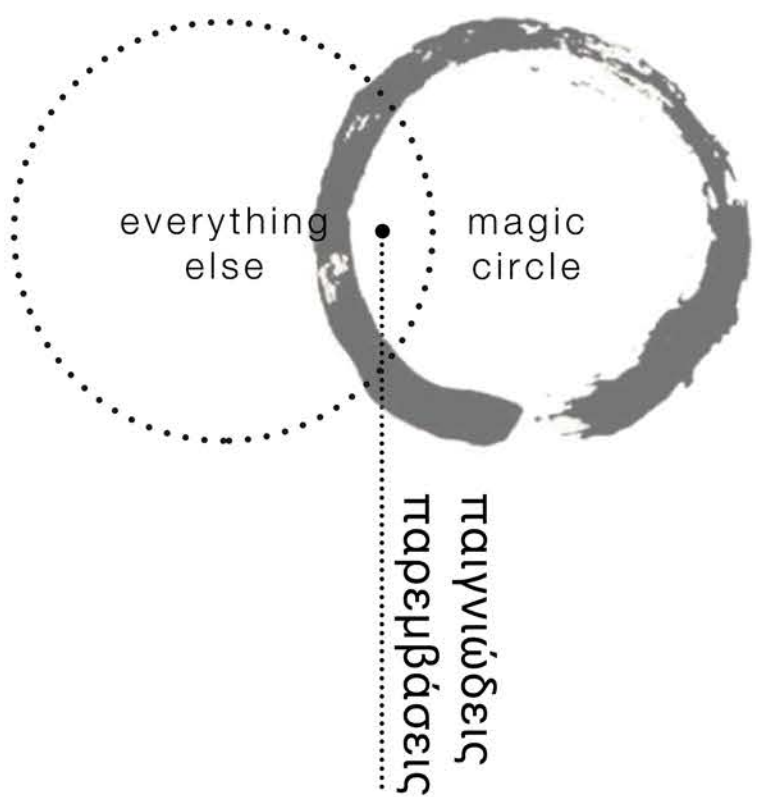
reinterpretation
of banal things

ο χάρτης της αφήγησης
το a la carte μενού

HOMO LUDENS

Johan Huizinga

Ο Huizinga στο έργο του «Homo Ludens», αναφέρει μεταξύ άλλων το «παίζει» ως αξιολογική λειτουργία του ανθρώπινου είδους, ισάδια με το «λογίζεσθαι» και το «κατασκευάζειν». Επομένως, θεωρεί ότι μετά τον Homo Sapiens, τον λογικό άνθρωπο, και τον Homo Faber, τον άνθρωπο κατασκευαστή που τον διαδέχτηκε, σημαντική θέση στην ονοματολογία αυτή θα πρέπει να κατέχει ο Homo Ludens, ο Άνθρωπος που Παίζει (Μήλια – Αργεΐτη, 2012).

ΜΙΑ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

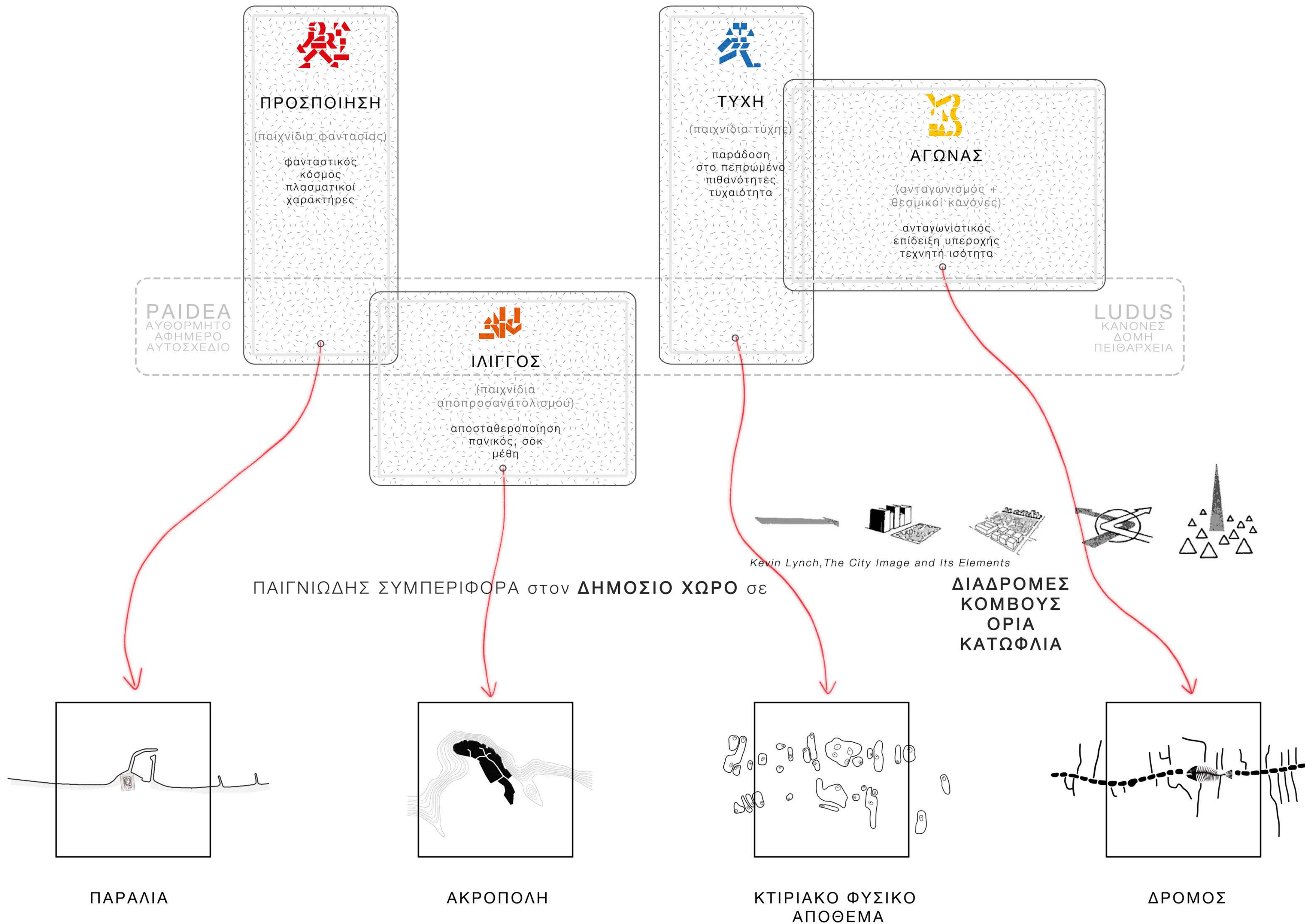
ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ
ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ
ΑΛΛΟΙΩΣΗ

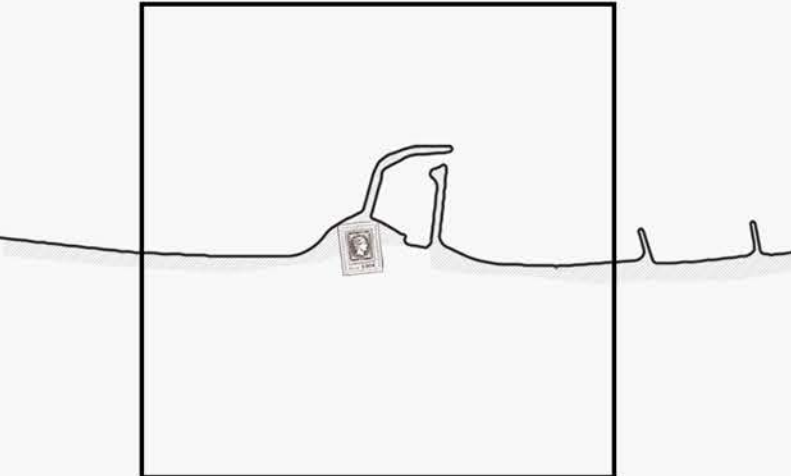
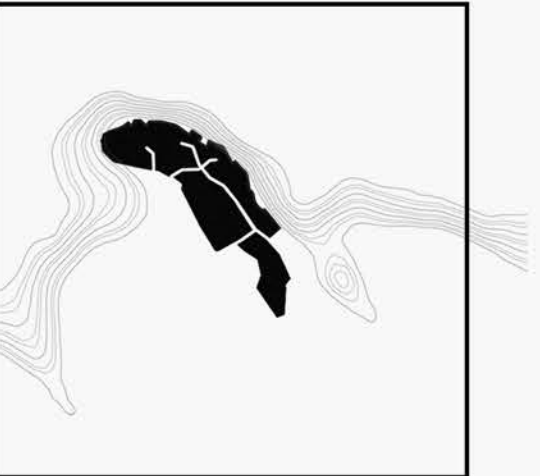
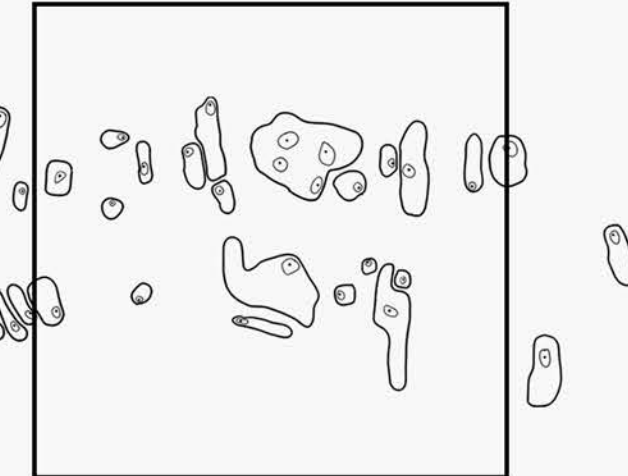
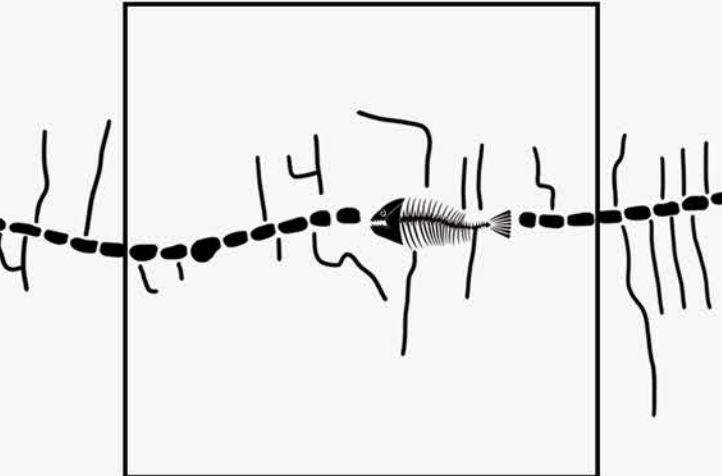
ΑΓΩΝΑΣ agon	ΑΛΤΥΧΗ alea	ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ mimicry	ΙΛΙΓΓΟΣ ilinx
δρόμος, πάλη, ποδόσφαιρο, σκάκι, πυγμαχία, μπιλιάρδο, ξιφασκία, ποδόσφαιρο, σκάκι, αθλητικοί ανταγωνισμοί γενικά	λαχνίσματα (αμπεμπαιλίου), κορώνα ή γράμματα, στοίχιματα, ρουλέτα, καμιοχέρηδες, απλές, παλποχέρηδες και συνεχείς λοταρίες	παιδικές μίμεις, παιχνίδια ψευδαισθήσεως, κινηματο, μασκάδα, μεταμφιεσείς, θέατρο, τέχνες του θεάματος γενικώς	ακροβατικά, λουνα παρκ, ακι, ορειβασία, ακροβασία, ακροβατικά, επαγγέλματα που απαιτούν έλεγχο του ιλιγγίου, αλκοολισμός, νarkωτικά
εμπορικός ανταγωνισμός, ανταγωνιστικές εξετάσεις, βία, βέλωση για εξουσία, πανουργία	χρηματιστηριακή κερδοσκοπία, δεισιδαιμονίες, αστρολογία	στολές, τελετουργικές εθιμοτυπίες, αλλοτριώση, διχασμός της προσωπικότητας	επαγγέλματα που απαιτούν έλεγχο του ιλιγγίου, αλκοολισμός, νarkωτικά

Roger Caillois

«Στον **αγώνα**, ο παίκτης στηρίζεται κυρίως στον εαυτό του. **προσπαθεί** και **παθιάζεται**. Στην **τύχη**, στηρίζεται στα πάντα εκτός από τον εαυτό του και εγκαταλείπεται σε δυνάμεις που του διαφεύγουν. Στη **προσποίηση**, φαντάζεται ότι είναι ένας άλλος και επινοεί ένα μυθοπλαστικό σύμπαν. Στον **ιλιγγο**, ικανοποιεί την επιθυμία να καταστρέψει πρόσκαιρα τη σταθερότητα και την ισορροπία του σώματός του, να ξεφύγει από την τυραννία της αντίληψής του, να προκαλέσει τον αποπροσανατολισμό της συνείδησής του».

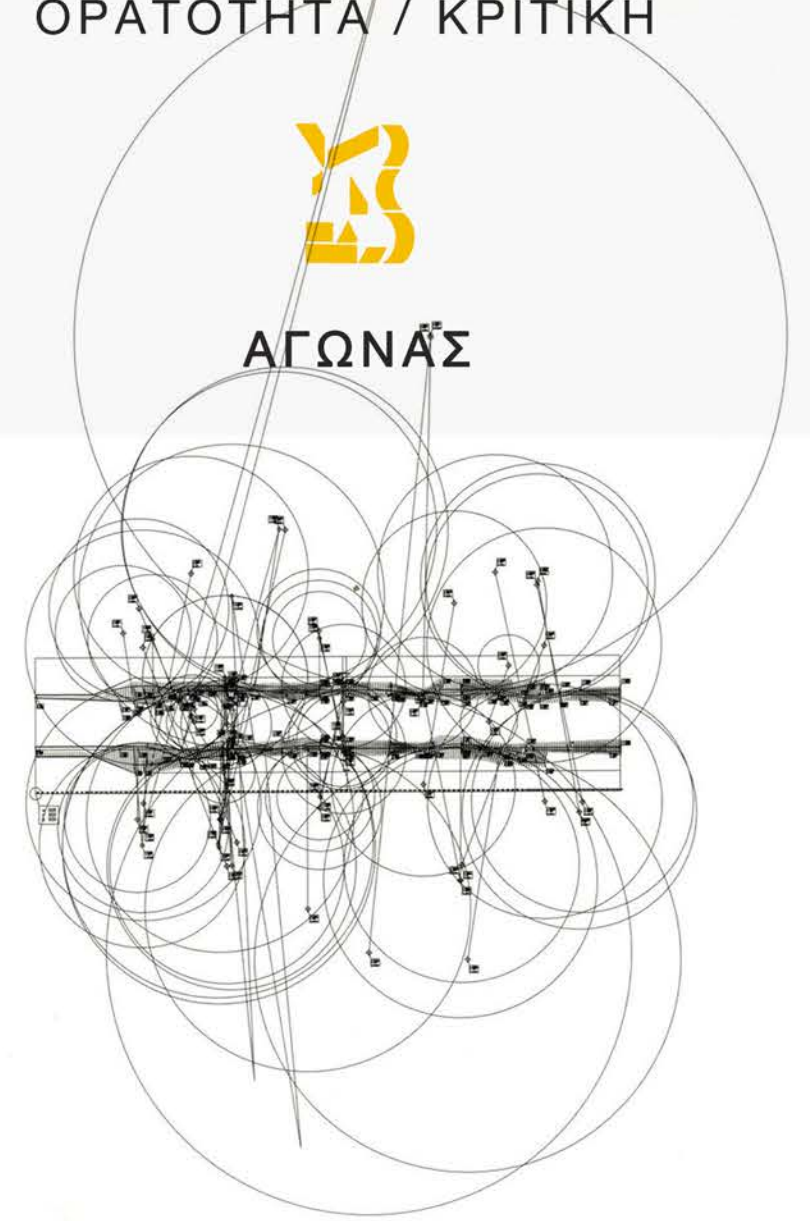
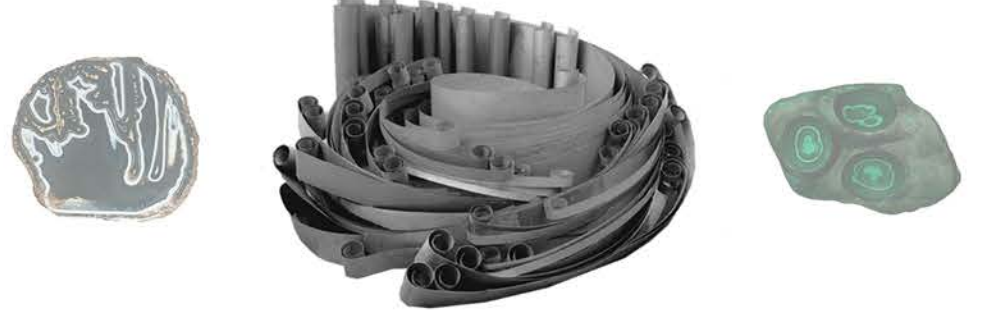
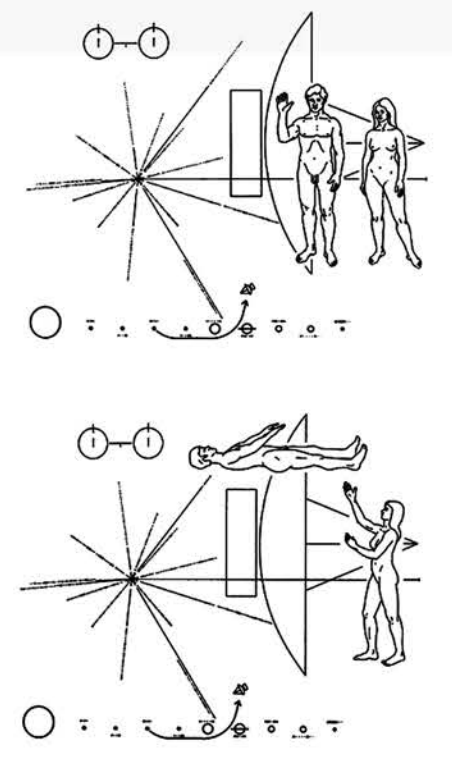
ΠΑΡΑΛΙΑ	ΑΚΡΟΠΟΛΗ	ΚΤΙΡΙΑΚΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑ	ΔΡΟΜΟΣ
			
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ/ΦΑΝΤΑΣΙΑΚΟ ΡΥΘΜΟΣ/ΕΚΡΥΘΜΙΑ ΜΥΘΟΣ+ ΑΦΗΓΗΣΗ ΑΡΤΟΣ + ΘΕΑΜΑΤΑ	ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ΙΛΛΙΓΟΣ/ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΣ ΙΛΛΙΓΟΣ ΡΙΣΚΟ/ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ	ΑΠΩΛΕΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΑ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ	ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΡΣΗ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
			
ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΗ	ΙΛΙΓΓΟΣ	ΤΥΧΗ	ΑΓΩΝΑΣ

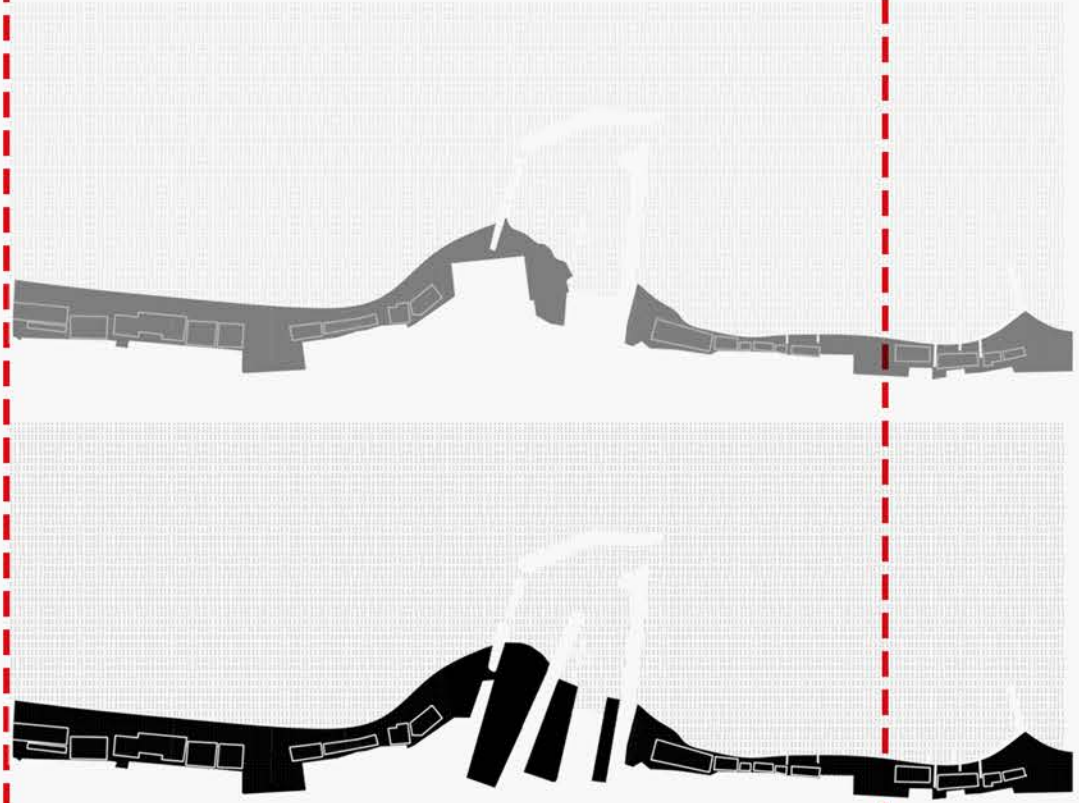
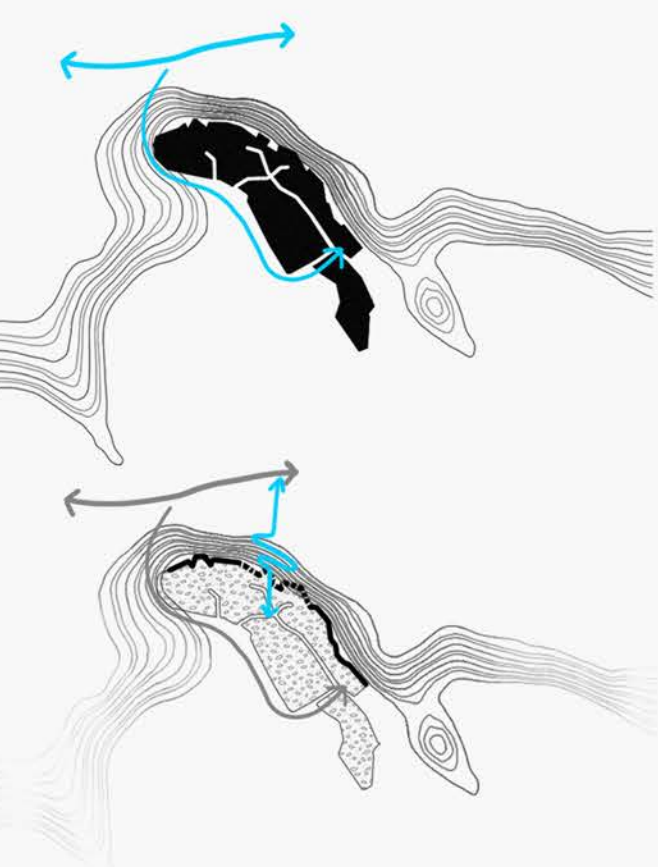
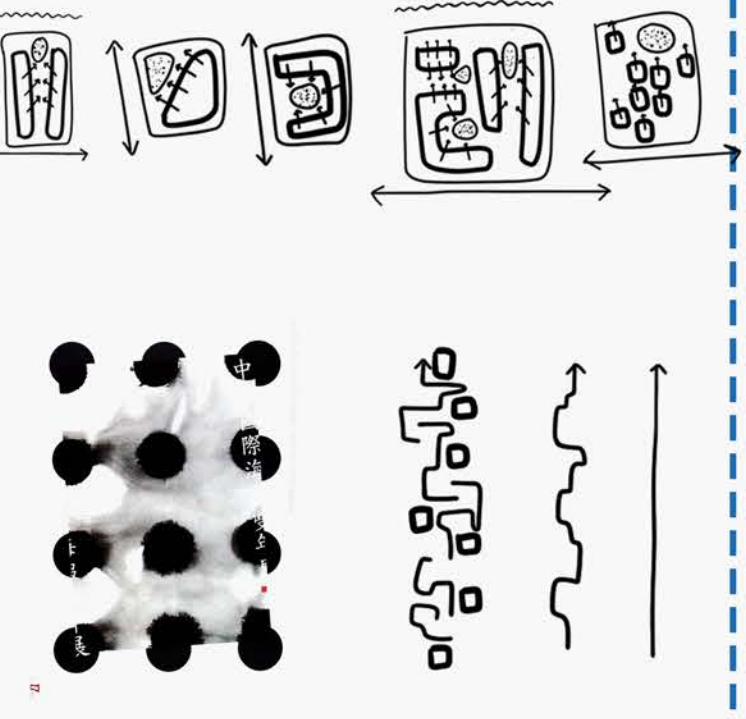
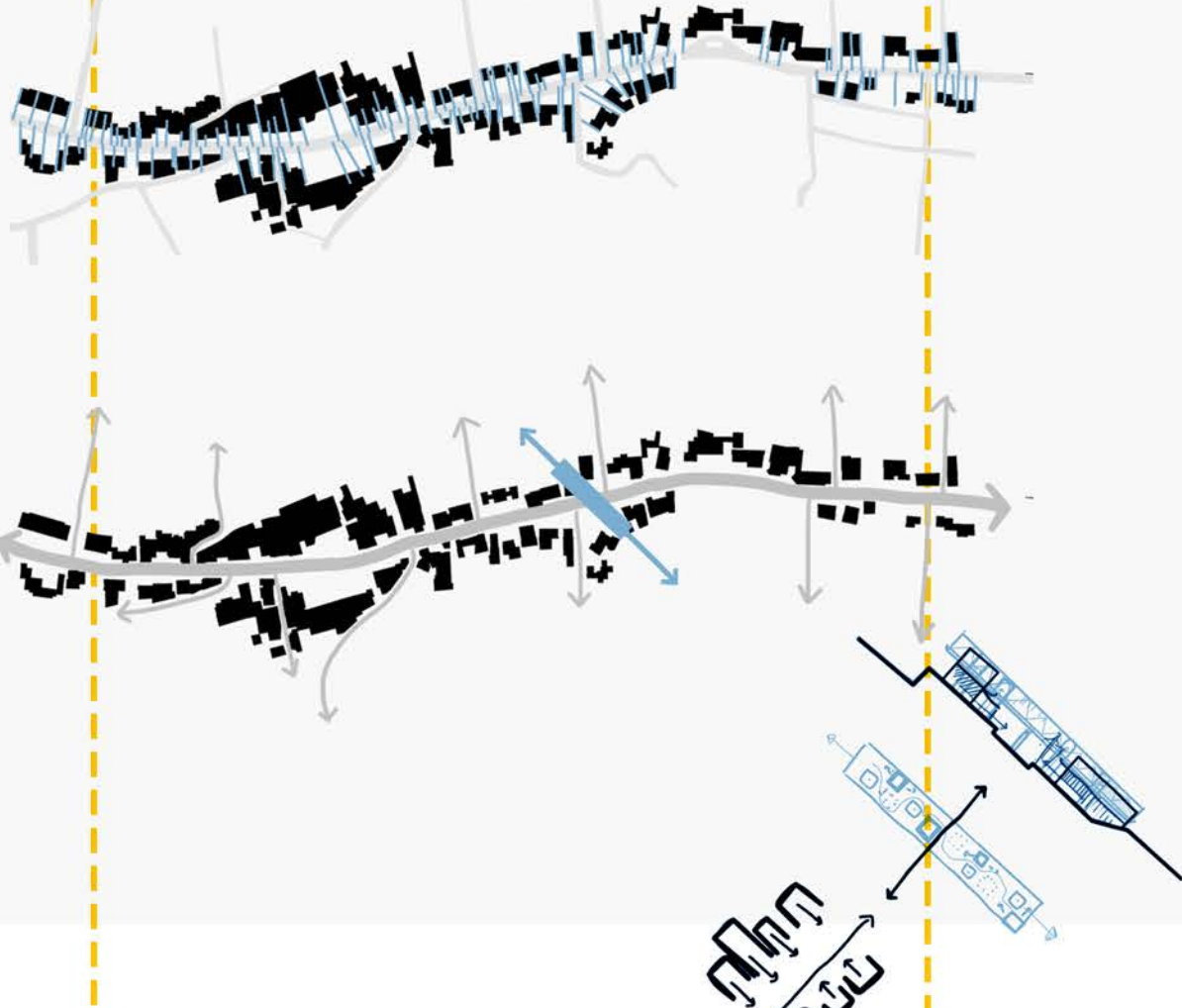
υφιστάμενα
θραύσματα
οικισμού

είδη
παιχνιδιού

προσκήνιο
σκηνή
πλατεία
διαζώματα
θυρωρεία

η θεατρική ποιότητα του χώρου	αισθήσεις αστάθειας παραμορφωμένη αντίληψη	περιπλάνηση	ποιος είναι το κέντρο της προσοχής;
μετασχηματισμός παιχτών από παρατηρητές σε συμμετέχοντες αναπαραγωγή, εξαπάτηση, νέοι κώδικες νοημάτων συνεχή αντικατάσταση κάτι με κάτι άλλο	απόδραση από κανονιστικές σωματικές εμπειρίες πτώση, ολίσθηση, άλμα, αναρρίχηση, περιστροφή, μπουσουλήμα, γρήγορή κίνηση	η ζωή στην πόλη είναι μεγάλο παιχνίδι τύχης ΤΖΟΓΑΔΟΡΟΣ επανεγγραφή του flaneur ο σημερινός νομάς (ο τουρίστας;)	
θεατρικότητα αλλιώς	εξερεύνηση αλλιώς	εφήμερη κατοίκηση αλλιώς	οικονομικός ανταγωνισμός αλλιώς
δημόσιοι χώροι κλειστοί ως ένα δωμάτιο, ΕΣΤΙΑΣΗ στους ανθρώπους και στα συμβάντα			
			
κλειστότητα κατακερματισμός σκηνής πολλαπλά πλάνα εισχωρήσεις άμυδρους, βότσαλωτού στο τεχνητό και αντίστροφα ανεστραμένο βλέμμα	ξαφνικές εναλλαγές ύψους, κλίμακας, φωτός/ σκιάς, βραδύτητας/ ταχύτητας επεξεργασία του εδάφους	δαιδαλώδης λαβύρινθος τυχαία μοτίβα συμπτωματικών συναντήσεων, λαβυρινθώδεις αλληλουχίες χώρων παρεισφρήσεις δημοσίου/ ιδιωτικού ανοιχτού/ κλειστού φυσικού/ τεχνητού ελευθερία, πυκνότητα, πολλαπλότητα μοτίβων δραστηριότητας & κινήσης διάρρηξη ή εντατικοποίηση εσωστρέφειας	επαναδιαπραγμάτευση γραμμικής ανάπτυξης ρυθμού κτιρίων αντιστροφές οριζόντιο/κάθετο κτίριο/δρόμος επιπέδου συσχετισμού εκτός ισογείου
			

παιγνιώδεις
ποιότητες

«ενέργηματα»

Χωρικά
εργαλεία

βασικοί
χειρισμοί
ανά θραύσμα

α.

ανάλυση

α1: [Συστήνοντας την τουριστική κιβωτό]
(ανάλυση ευρύτερης περιοχής)

* σκίτσο: Μιχαήλ Βλασόπουλος

α2: [Προσδιορίζοντας
τα ξεκαρβαλωμένα περιαστικά
θραύσματα]
(ανάλυση περιοχής μελέτης)

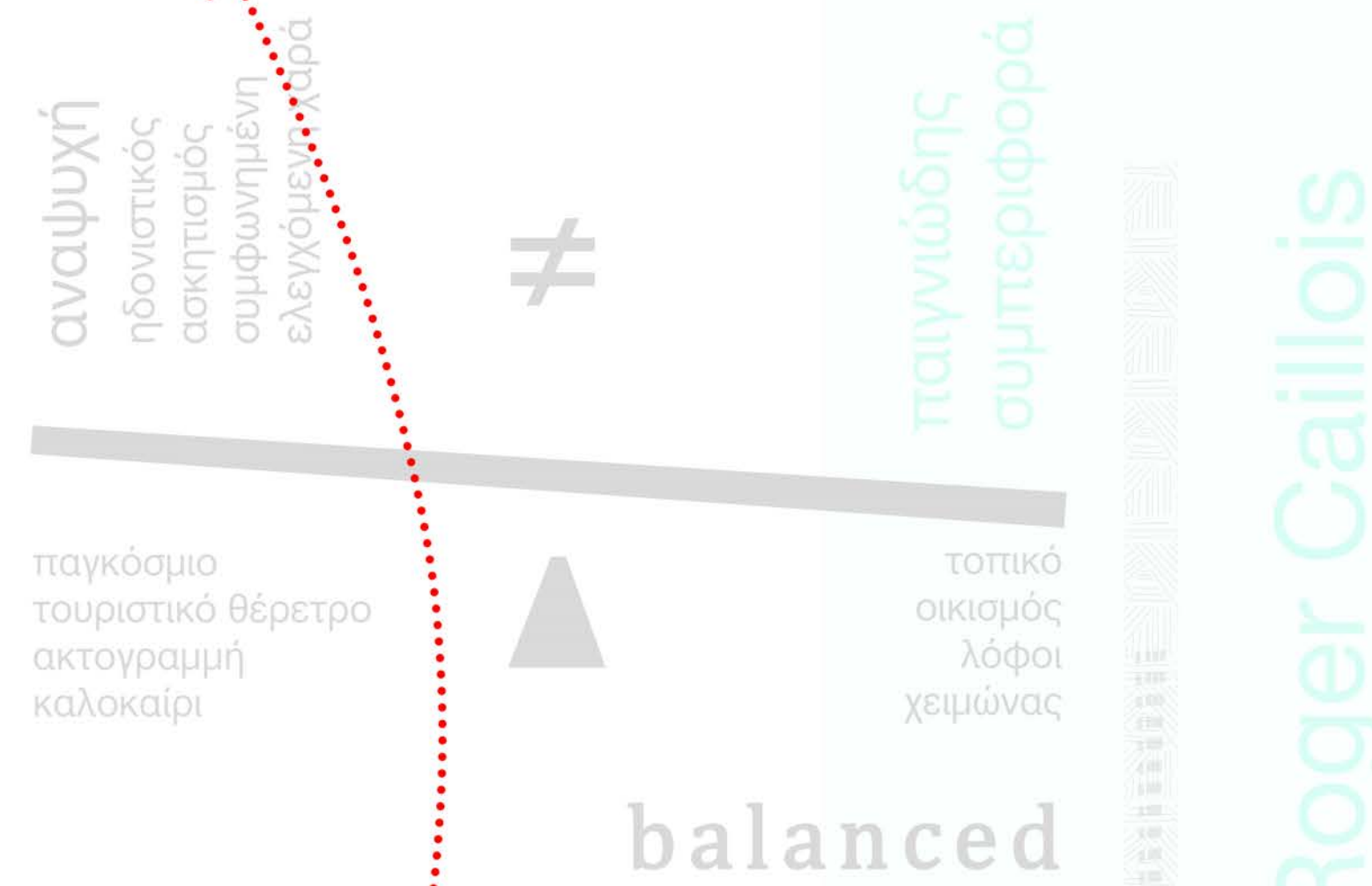

a
reinterpetation
of banal things

β.

ένανσμα,
προθέσεις

β1: [Κατανοώντας το παιχνίδι ως
ρυθμό και εκρυμμία.]
(το θεωρητικό πλαίσιο)

β2: [Αντιστοιχώντας
παιχνίδια και θραύσματα.]
(οι χωρικές συσχετίσεις)

+

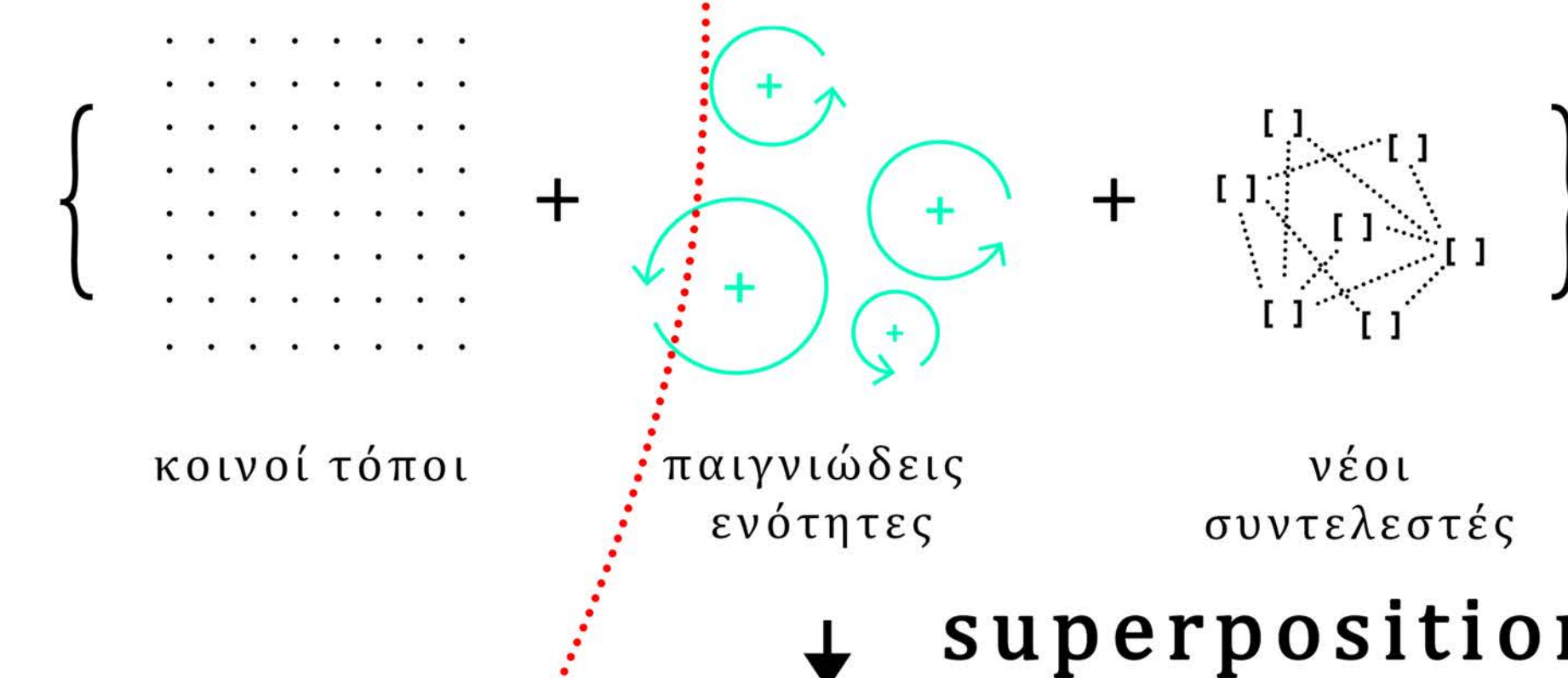
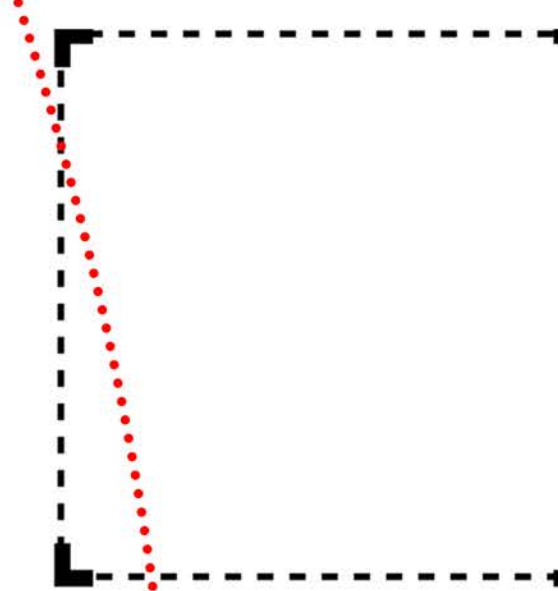

ο χάρτης της αφήγησης
το a la carte μενού

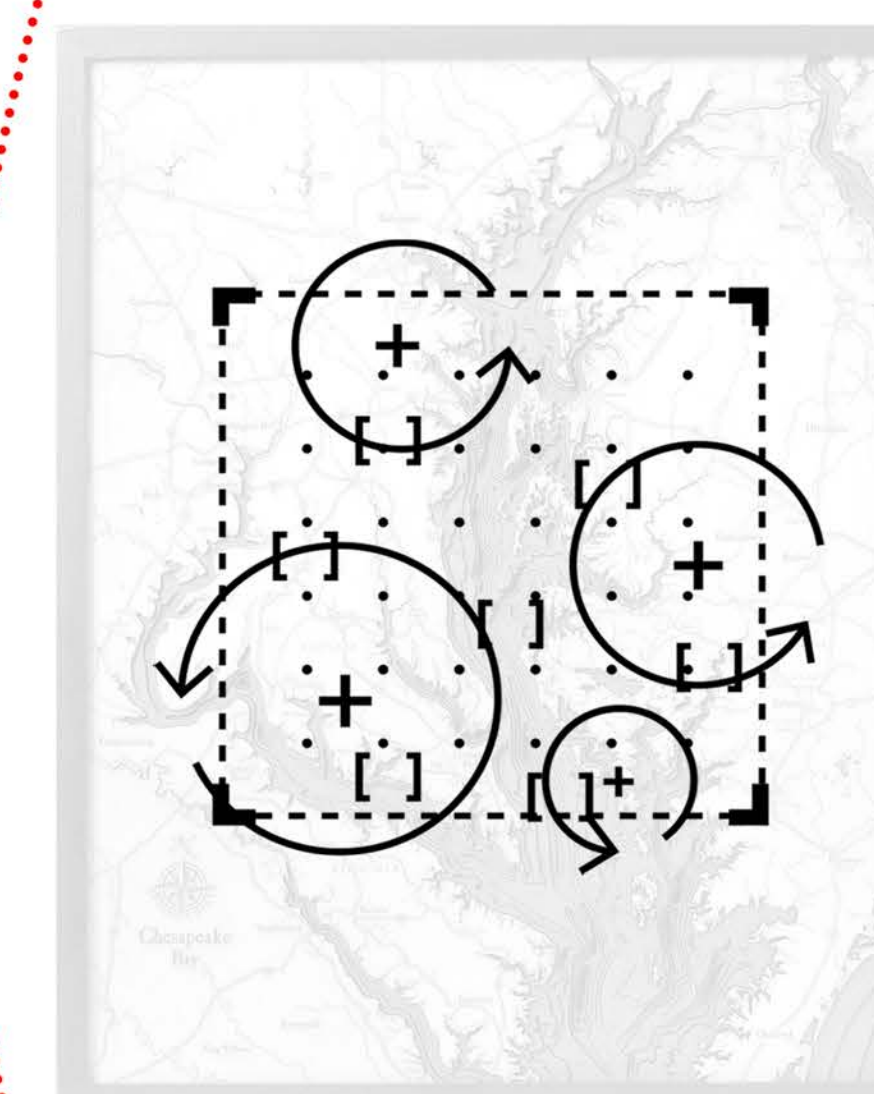
γ.

μελέτη

γ1: [Θέτοντας στρατηγικές
και χειρισμούς.]
(τα συνθετικά διαγράμματα)

γ2: [Συγκροτώντας μια νέα
συνεκτική αποσπασματικότητα.]
(το σχέδιο γενικής διάταξης)
1:500

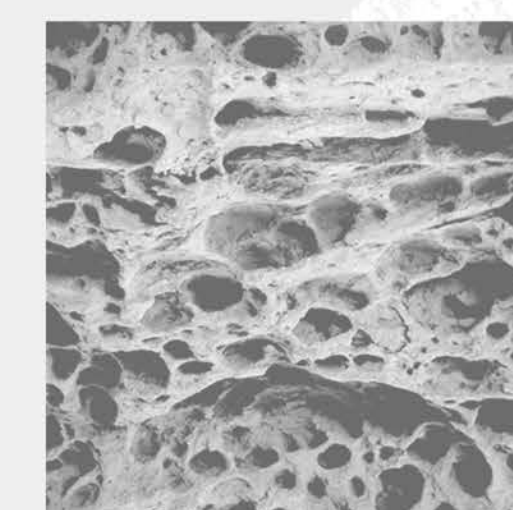
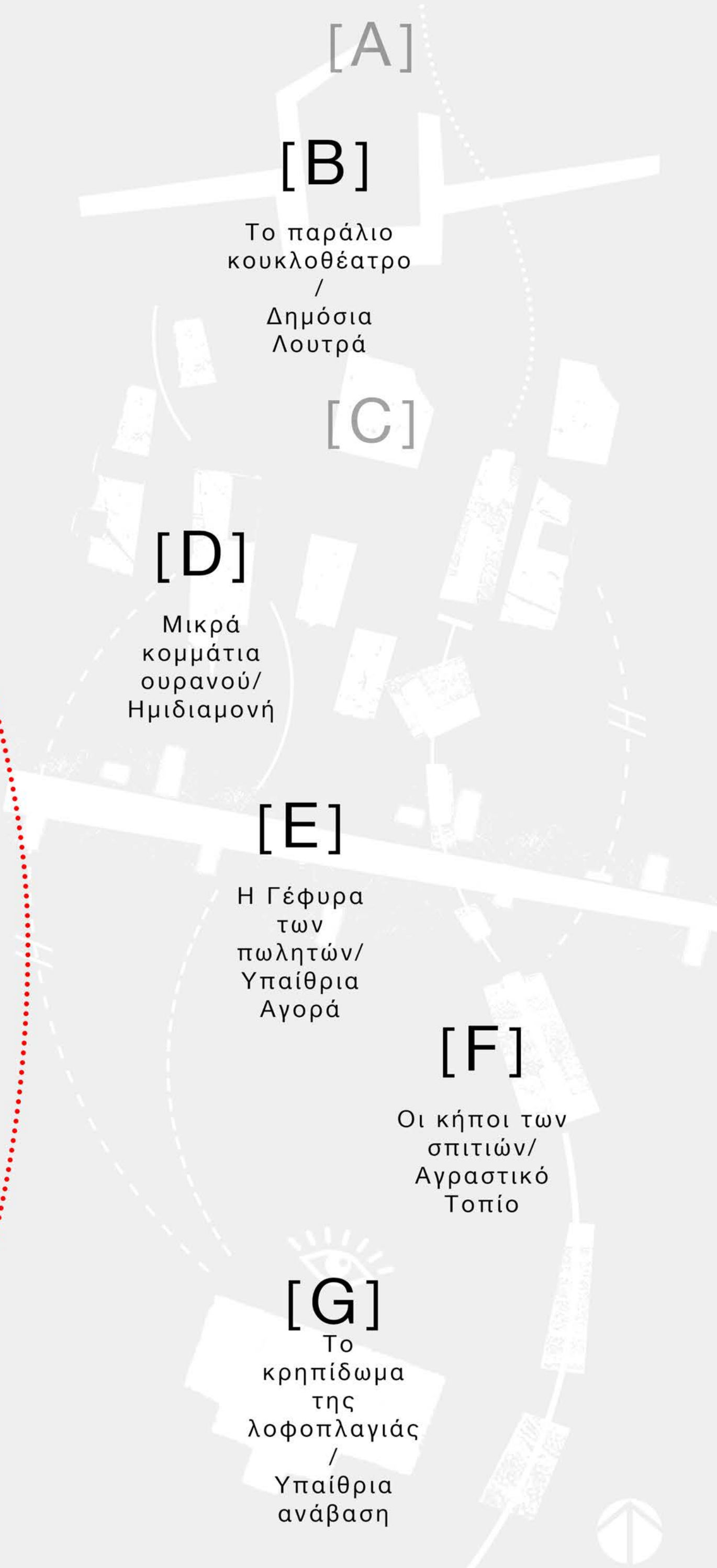
ένας νέος
αστικός πυκνωτής

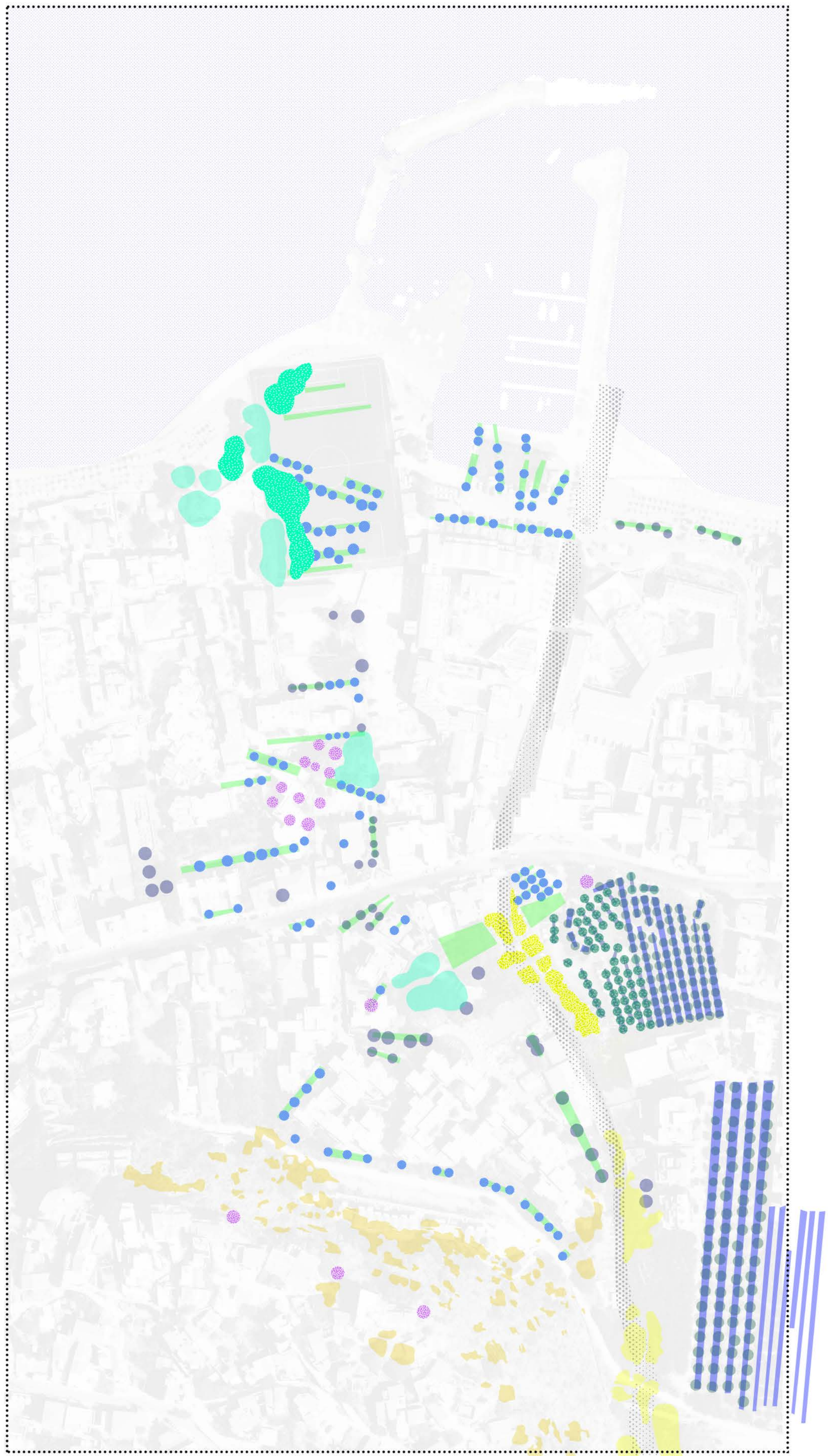
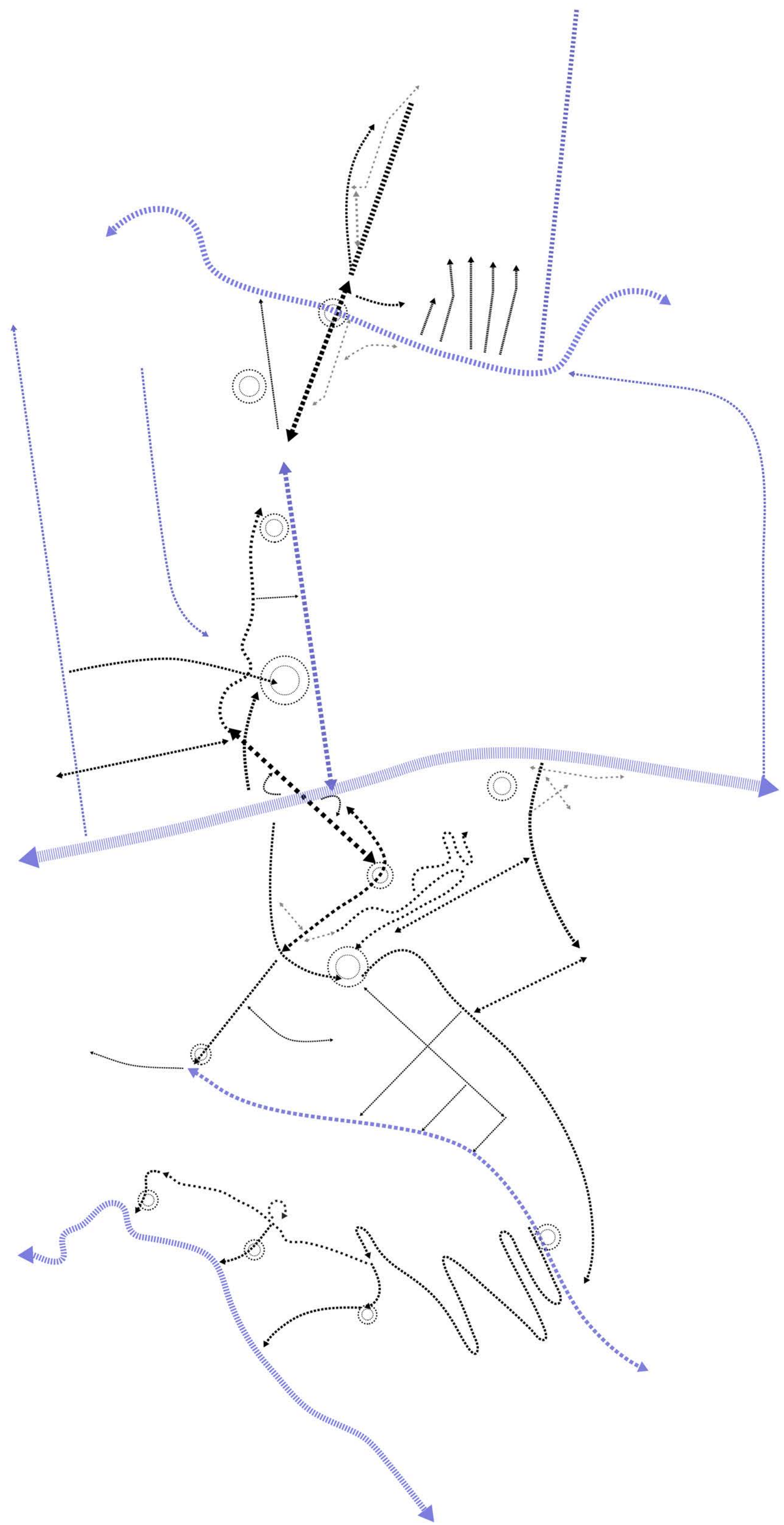
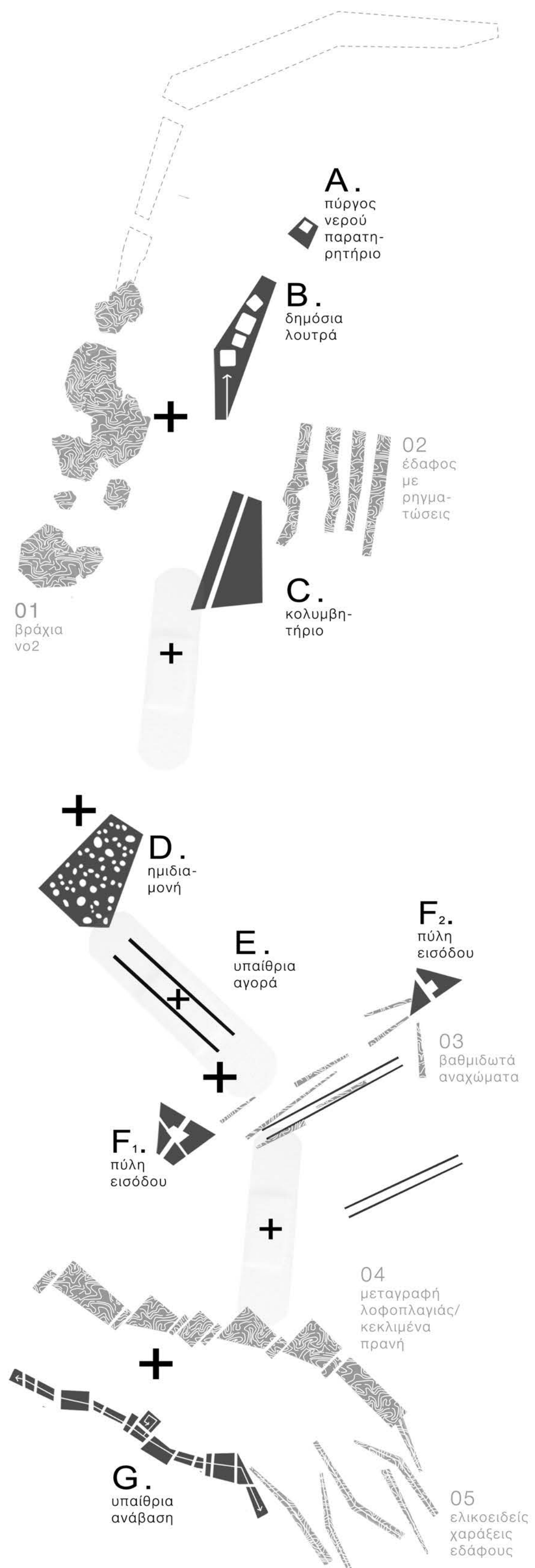
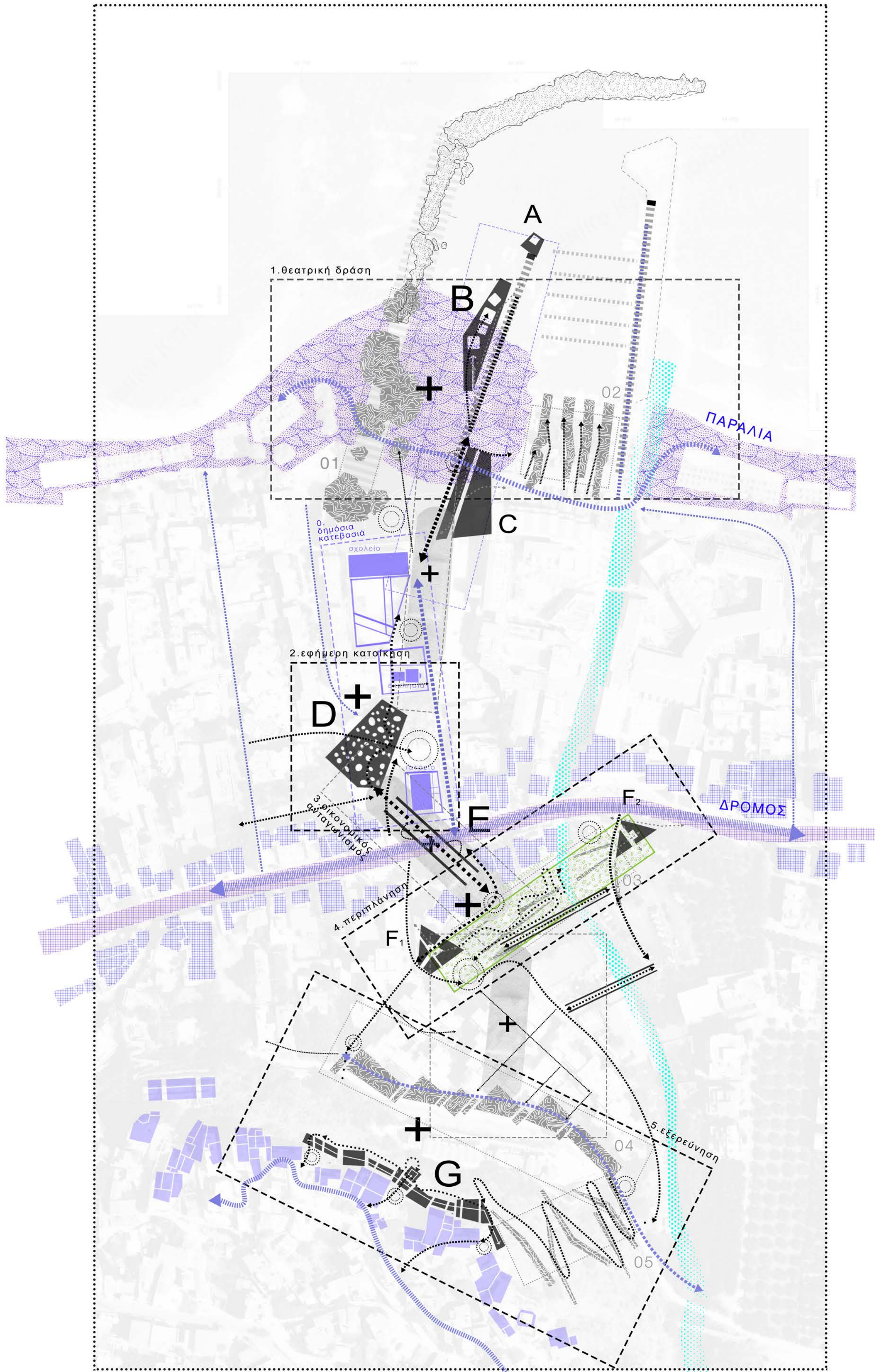
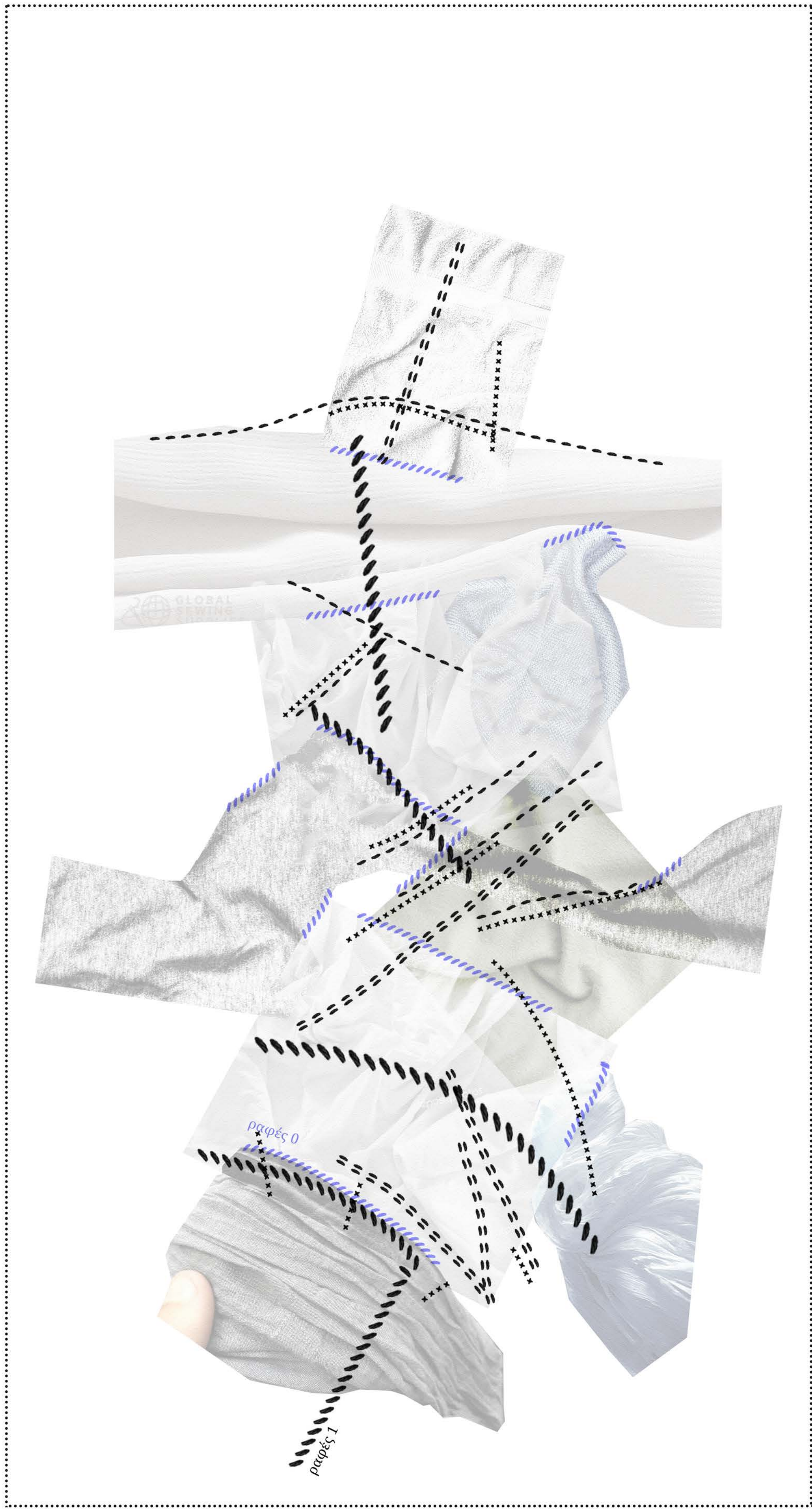

=

γ3: [Εστιάζοντας στα σημεία.]
(οι επιμέρους επεμβάσεις)
1:200

α.
η βασική
χειρονομία

ένας νέος εγκάρσιος, τεθλασμένος, διακοπτόμενος μηχανισμός που απονομιματοδοτεί και (παρ' επαν) ερμηνεύει τις υφιστάμενες συνθήκες και τις μεταξύ τους σχέσεις.

mouse tap game

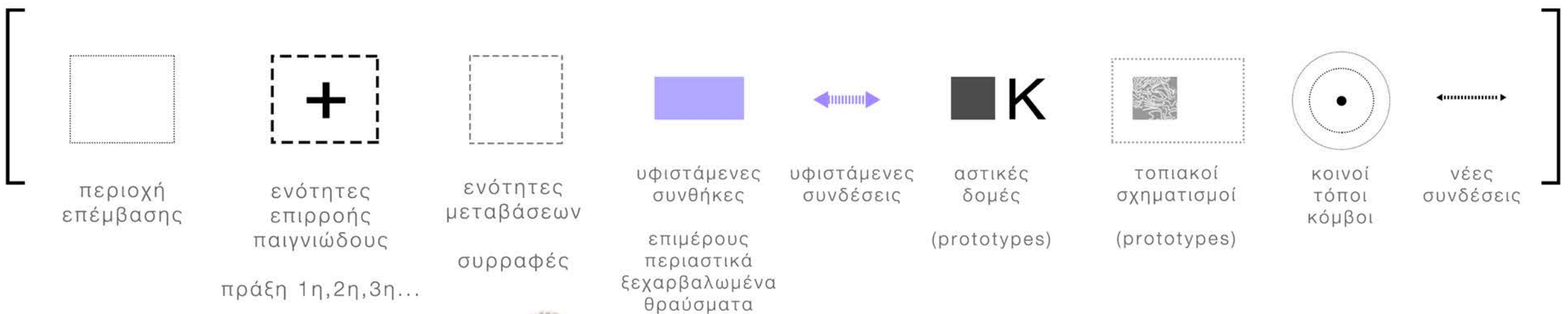

* Pierre Charpin, Dessin Circuit

β.
οι στρατηγικές

Η ενδιάμεση ζώνη/ ρήγμα που επαναδιαπραγματεύεστε, οι ενότητες, υφιστάμενες και νέες, οι συρράξεις και τα εργαλεία της επέμβασης. Δίνει τις δυνατότητες για την ανάπτυξη πολλών και διαφορετικών κλίμακας αλληλεπιδράσεων και «παιγνίων» και καταγράφει τη πολυπλοκότητα μιας εκ νέου συσχέτισης του τοπικού (οικισμός) με το παγκόσμιο (τουρισμός).

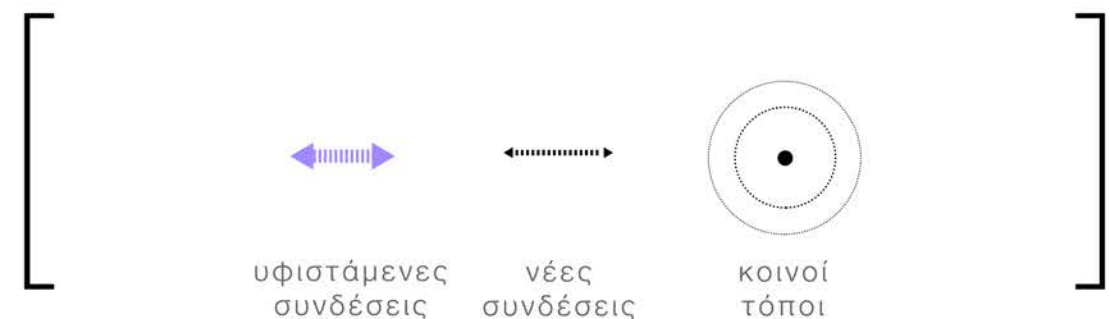
β.1 οι επιμέρους χειρισμοί

οι δομές ενισχύουν τον παιγνιώδη χαρακτήρα κάθε επιμέρους ενότητας και συναιμούν με το ήδη υπάρχον περιβάλλον. Σχολιάζουν επικαλύπτοντας την πραγματικότητα με δυνάμεις αποδοχής, απόρριψης ή αποκάλυψης.

τα τοπία σχηματοποιούν αντίστοιχα εκ νέου το έδαφος δημιουργώντας ανα περίπτωση νέες εξάρσεις, κοιλότητες, απολήξεις, συνδέσεις.

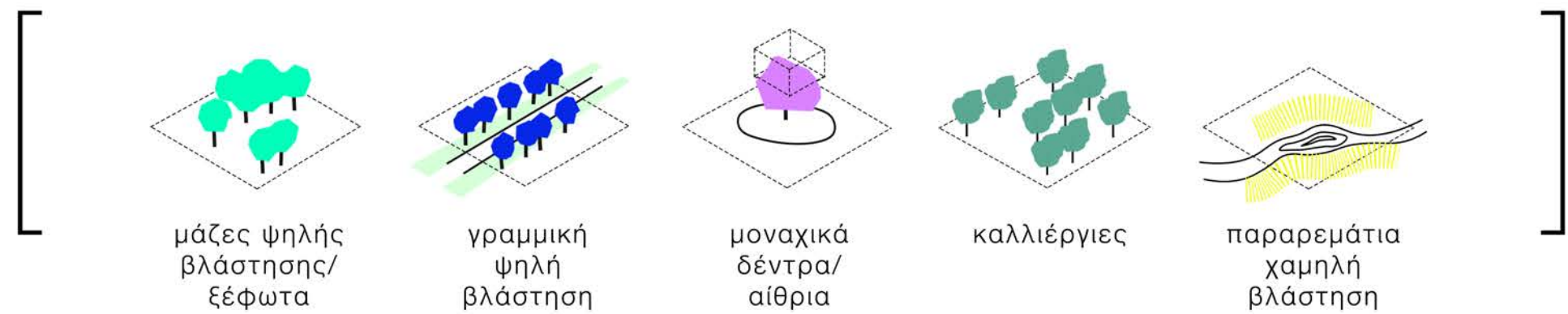

β.2 οι ροές και οι κόμβοι

γ.
το πράσινο

Οι υφιστάμενες πράσινες ενότητες και οι νέες συνδέσεις και αντιχρήσεις μεταξύ τους. Το εργαλείο της φύτευσης χρησιμοποιείται με πολλούς τρόπους ως πύλη, ως φίλτρο, ως οδηγός, ως μάζα δίδοντας εσωστρεφείς και εξωστρεφείς περιοχές, πυκνότητες και εξάφως.

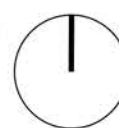

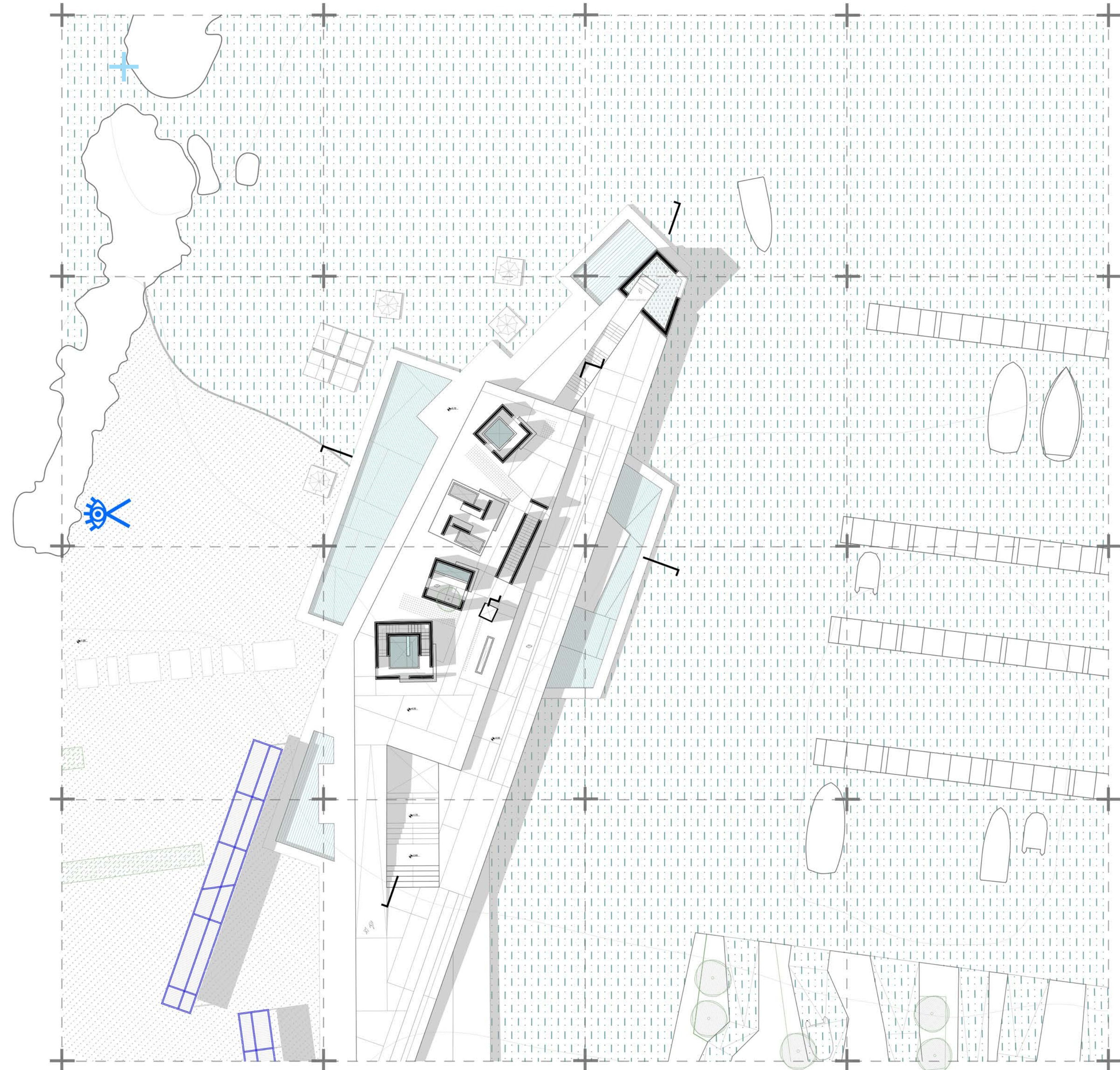
τα συνθετικά διαγράμματα

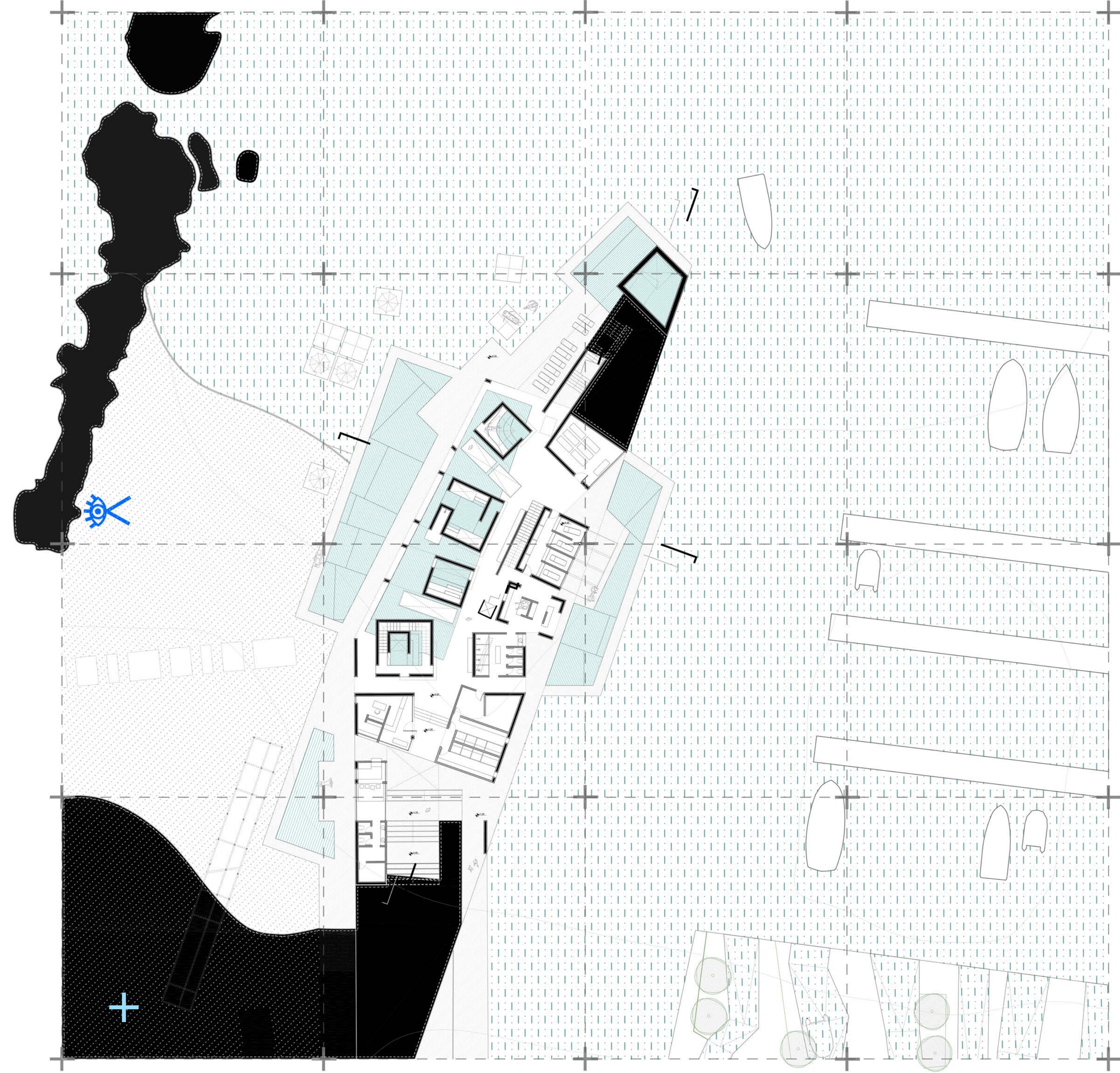
σχέδιο γενικής διάταξης
κλίμακα ≈ 1.500

0 17 32 100

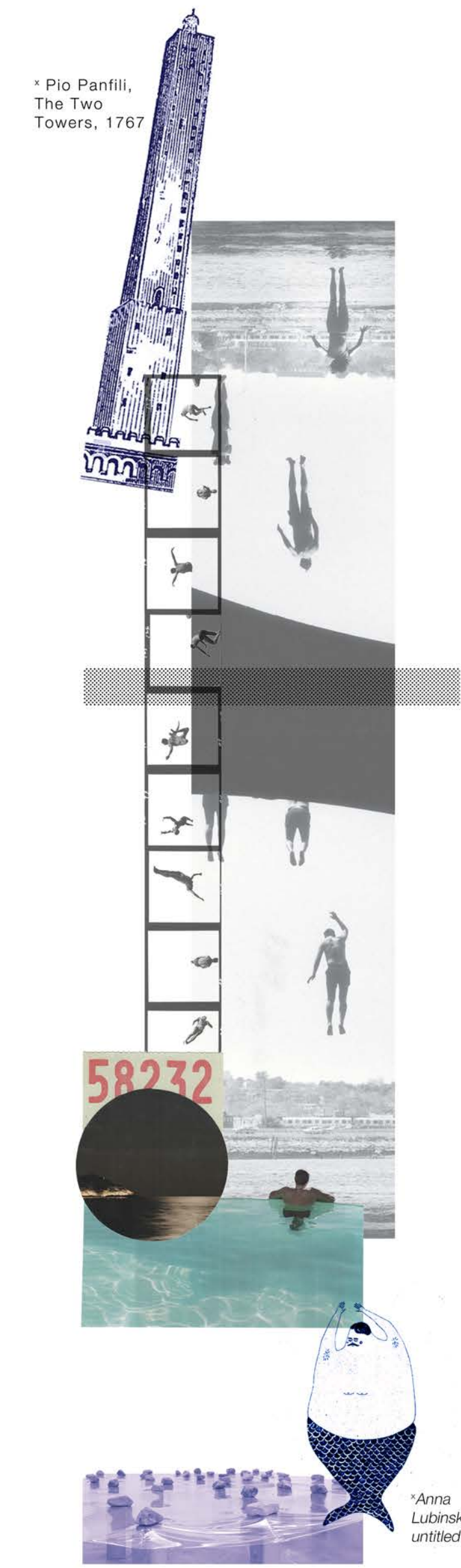

κάτοψη ορόφου (στάθμη +4.50)

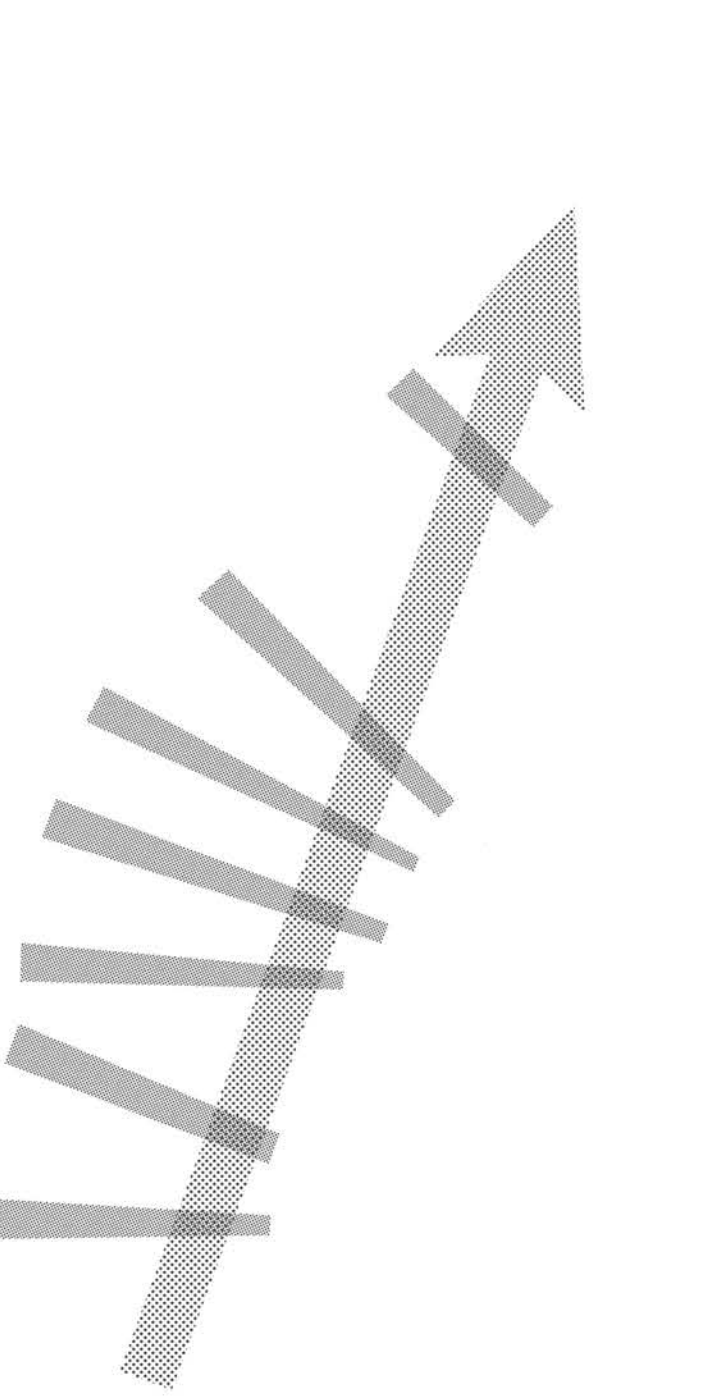

κάτοψη ισογείου (στάθμη +0.50)

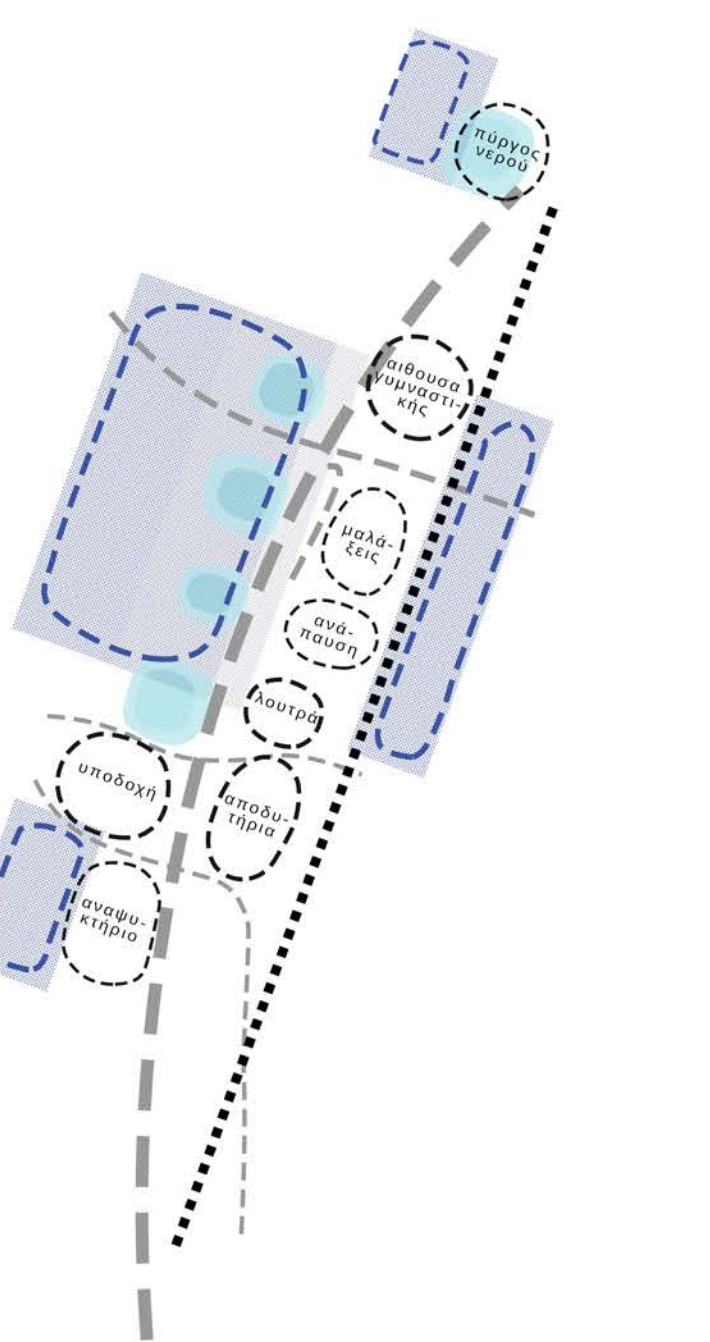

*Anna Lianou, untitled

*Kisho Sugii, Line of Multitude, 1975/2012

αεονικόττες συγκεικίμενες χαράξεις (λογική βεντάλια)

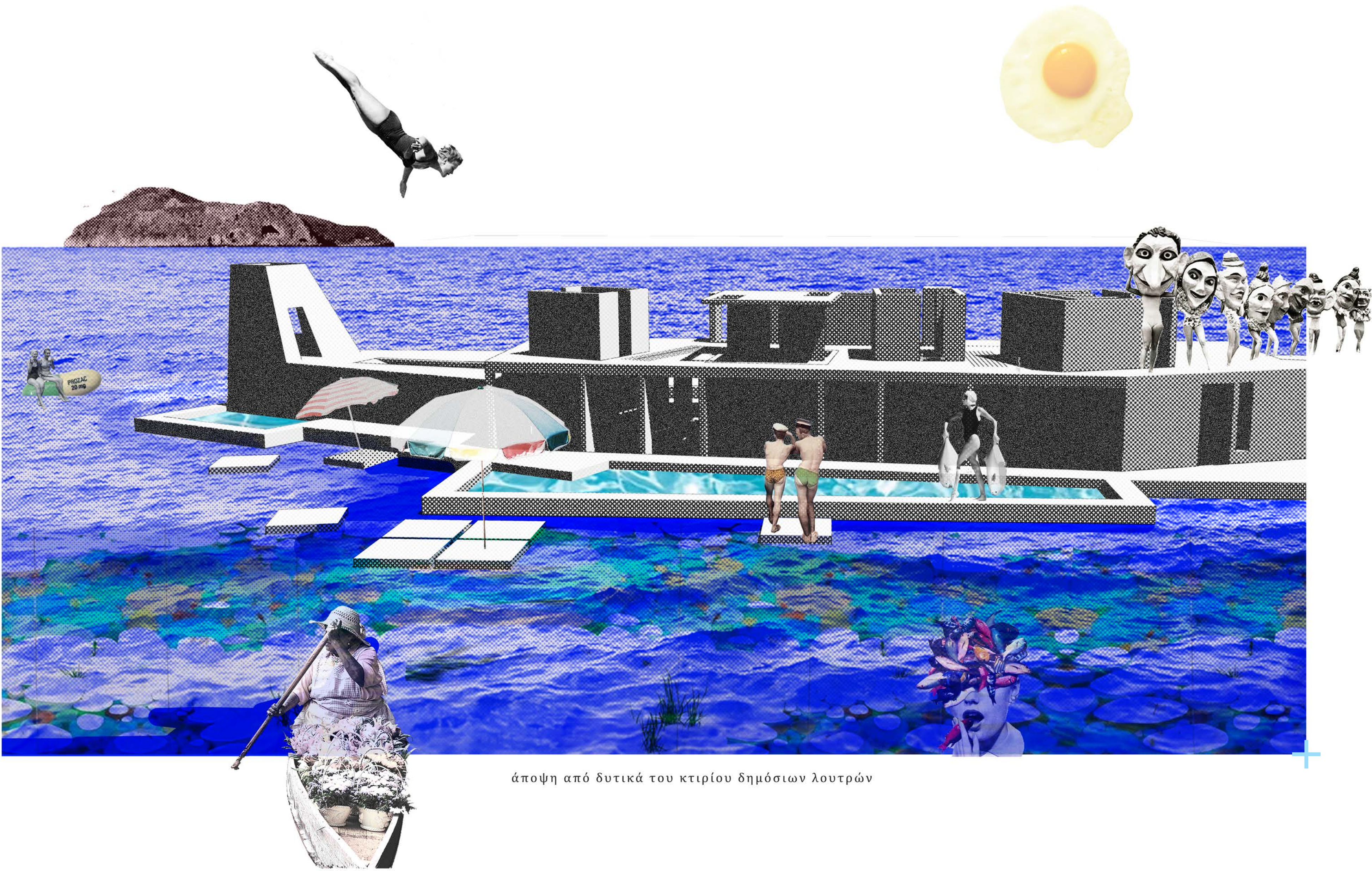
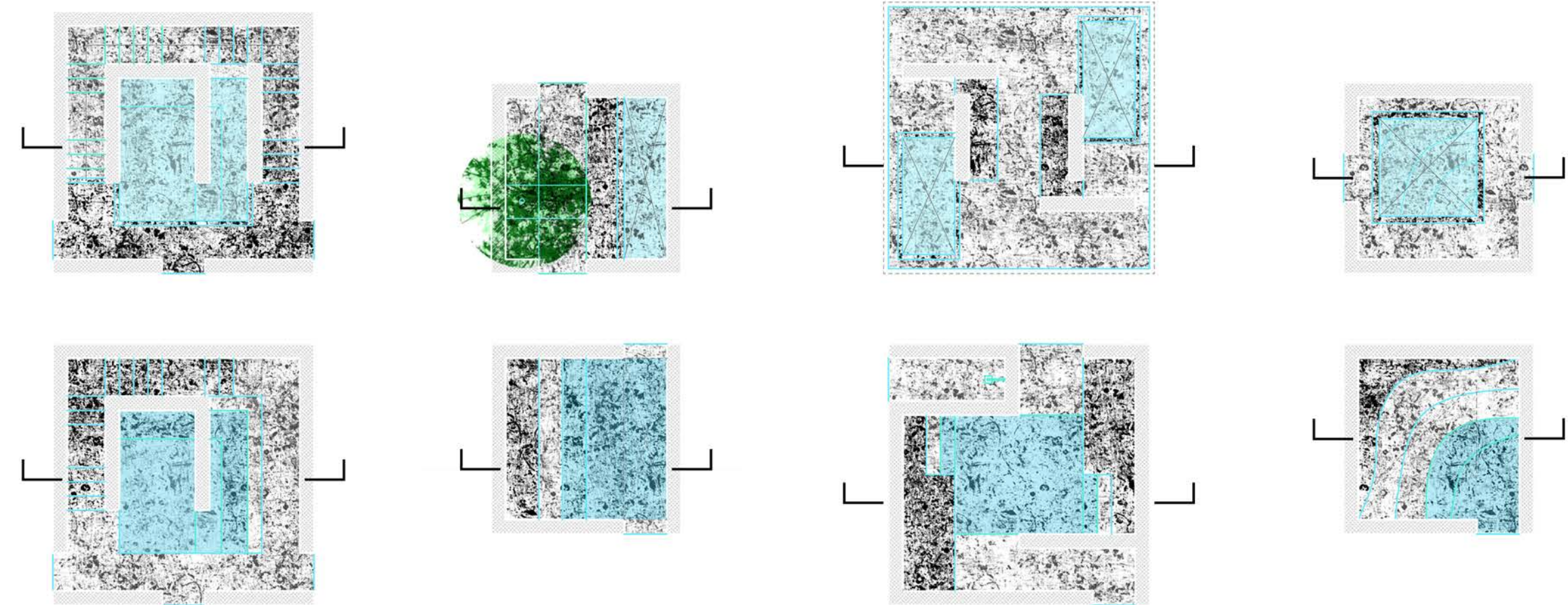
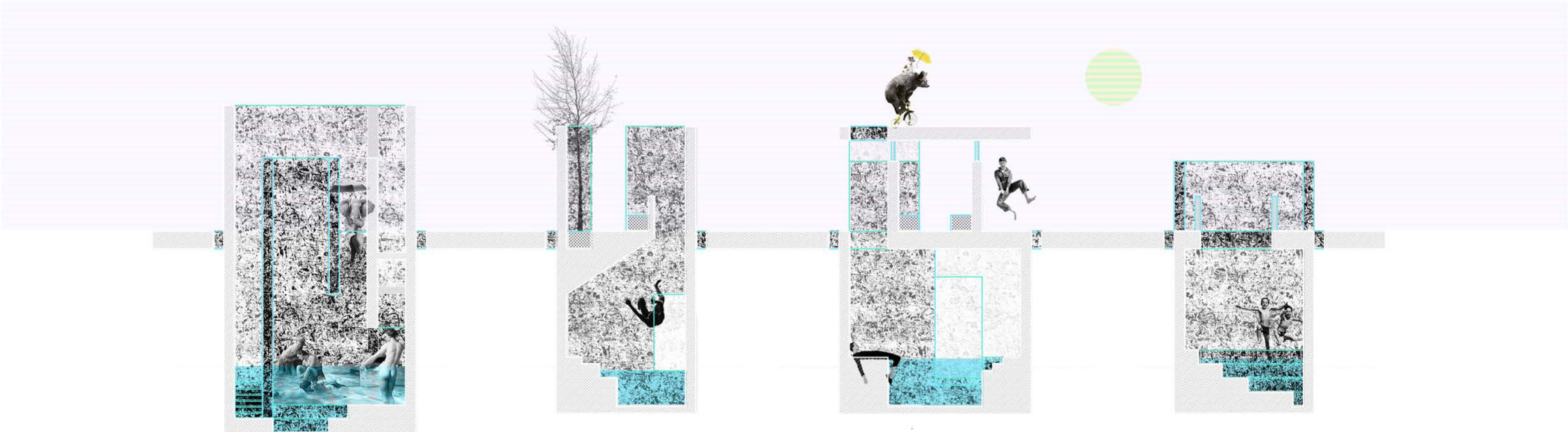

κτιρολογικό πρόγραμμα λουτρών κουτιά μέσα σε άλλα κουτιά (λογική ματρίτσκα)

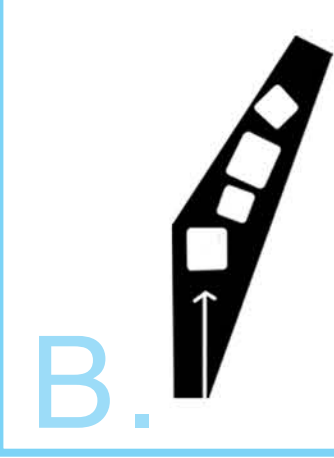
οι επί μέρους σπηλαιώδεις χωρικές ενότητες

πηγάδια φωτός και νερού που εντείνουν την χωρική, οπτική, αντιληπτική επικοινωνία των δύο βαθμίδων του κτιρίου

άποψη από δυτικά του κτιρίου δημόσιων λουτρών

γ3. [Εοτιάζοντας στα σημεία.] (οι επιμέρους επεμβάσεις)

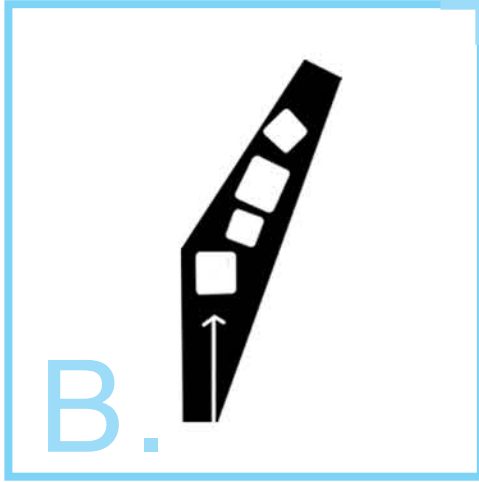

17

ΤΟ
ΠΑΡΑΛΙΟ
ΚΟΥΚΛΟ-
ΘΕΑΤΡΟ

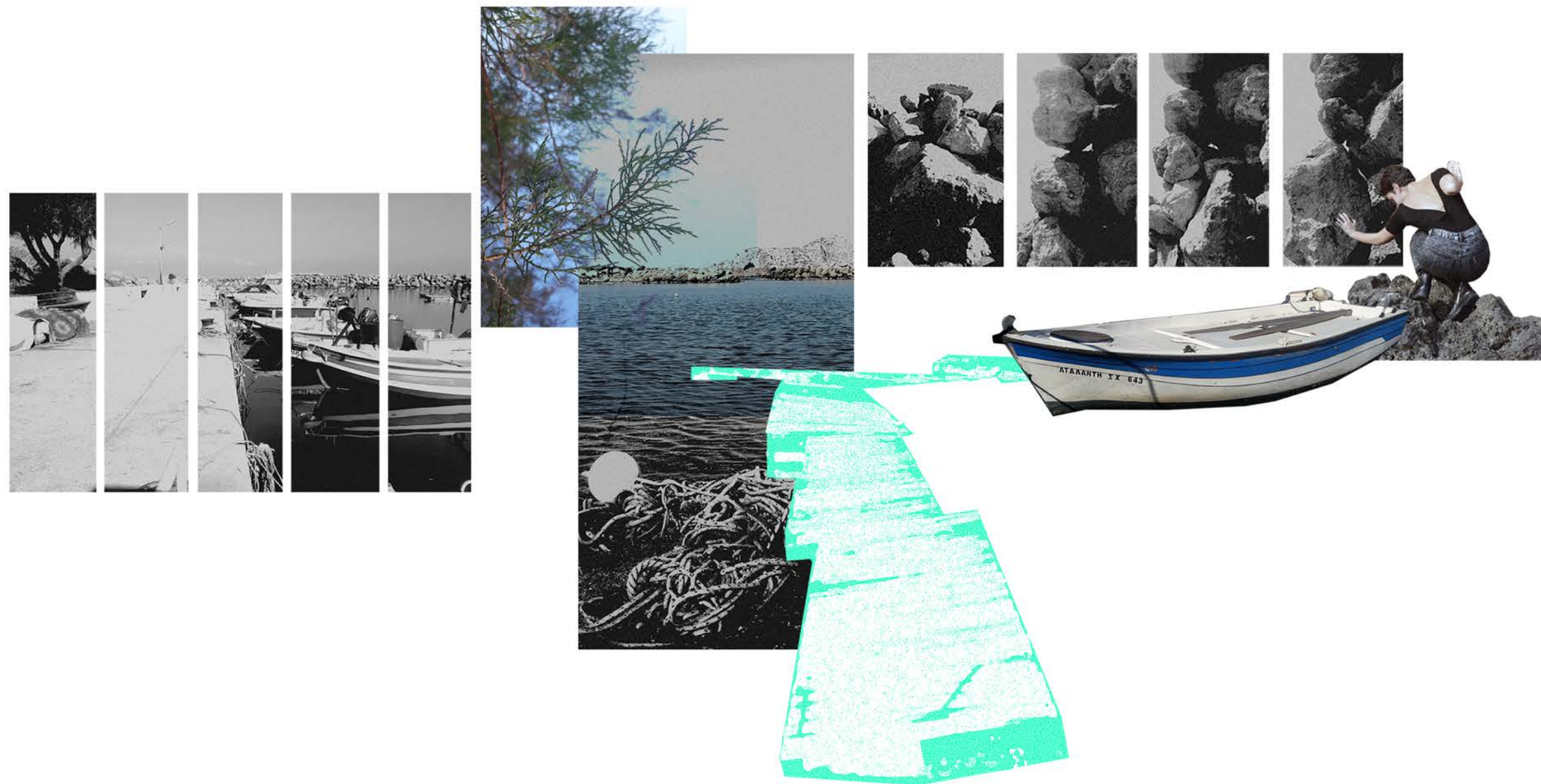
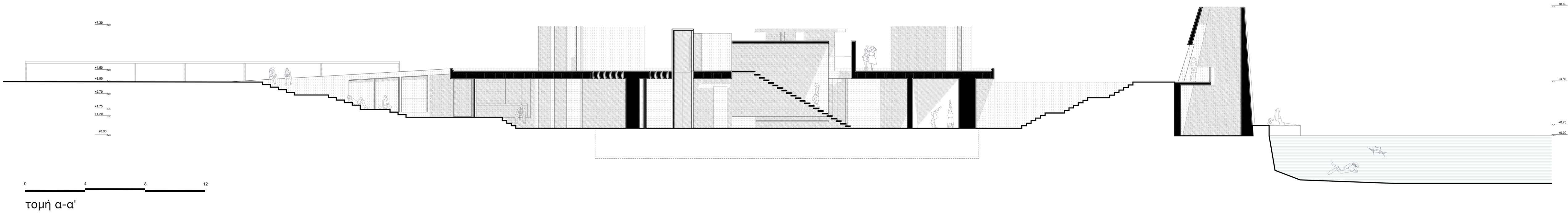
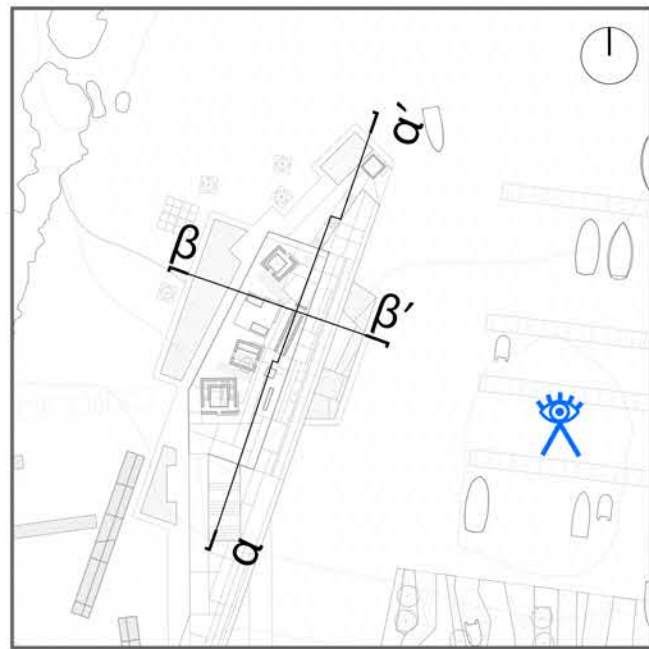
/ Δημόσια Λουτρά

Θεατρική σκηνή
αλλιώς.

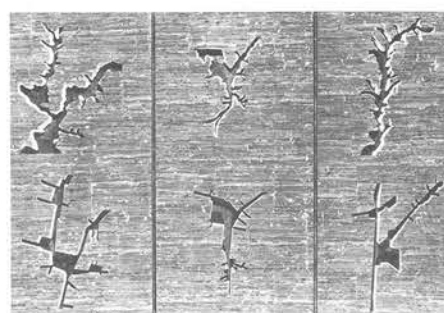

ΤΟ
ΠΑΡΑΛΙΟ
ΚΟΥΚΛΟ-
ΘΕΑΤΡΟ
/
Δημόσια Λουτρά

θεατρική σκηνή
αλλιώς.

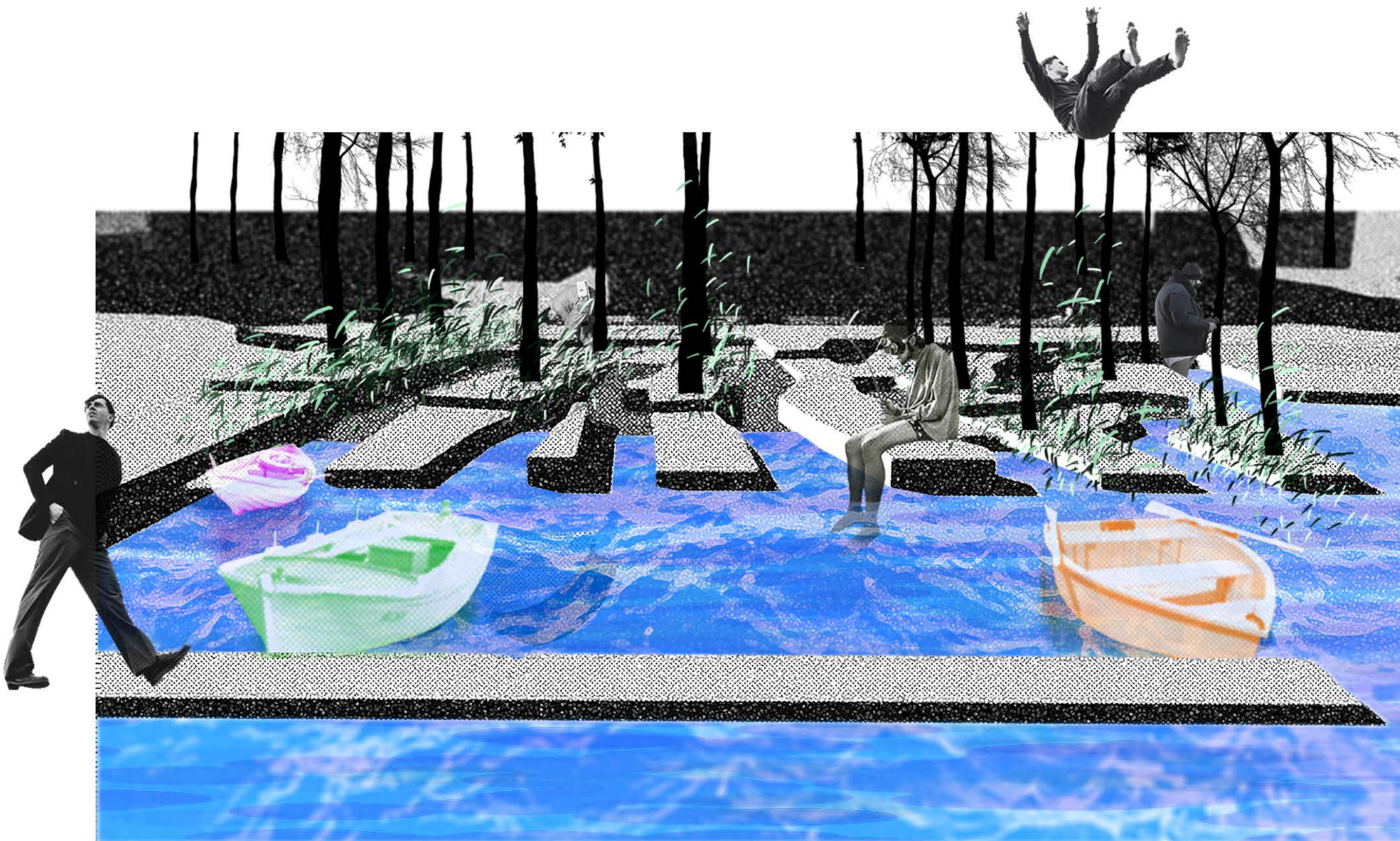
* Eduardo Chillida

* Paolo Portoghesi,
Roma Interrotta

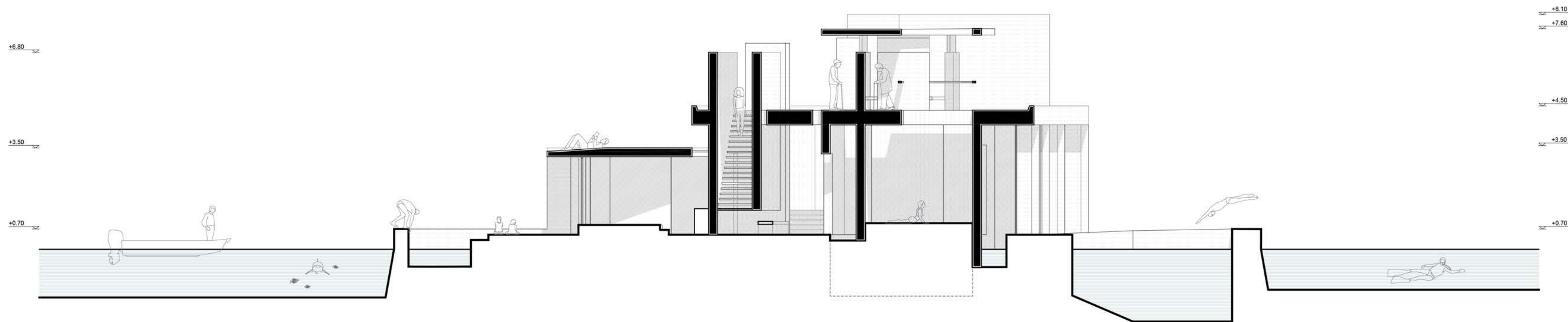

* Kostas Manolidis,
a study in erosion

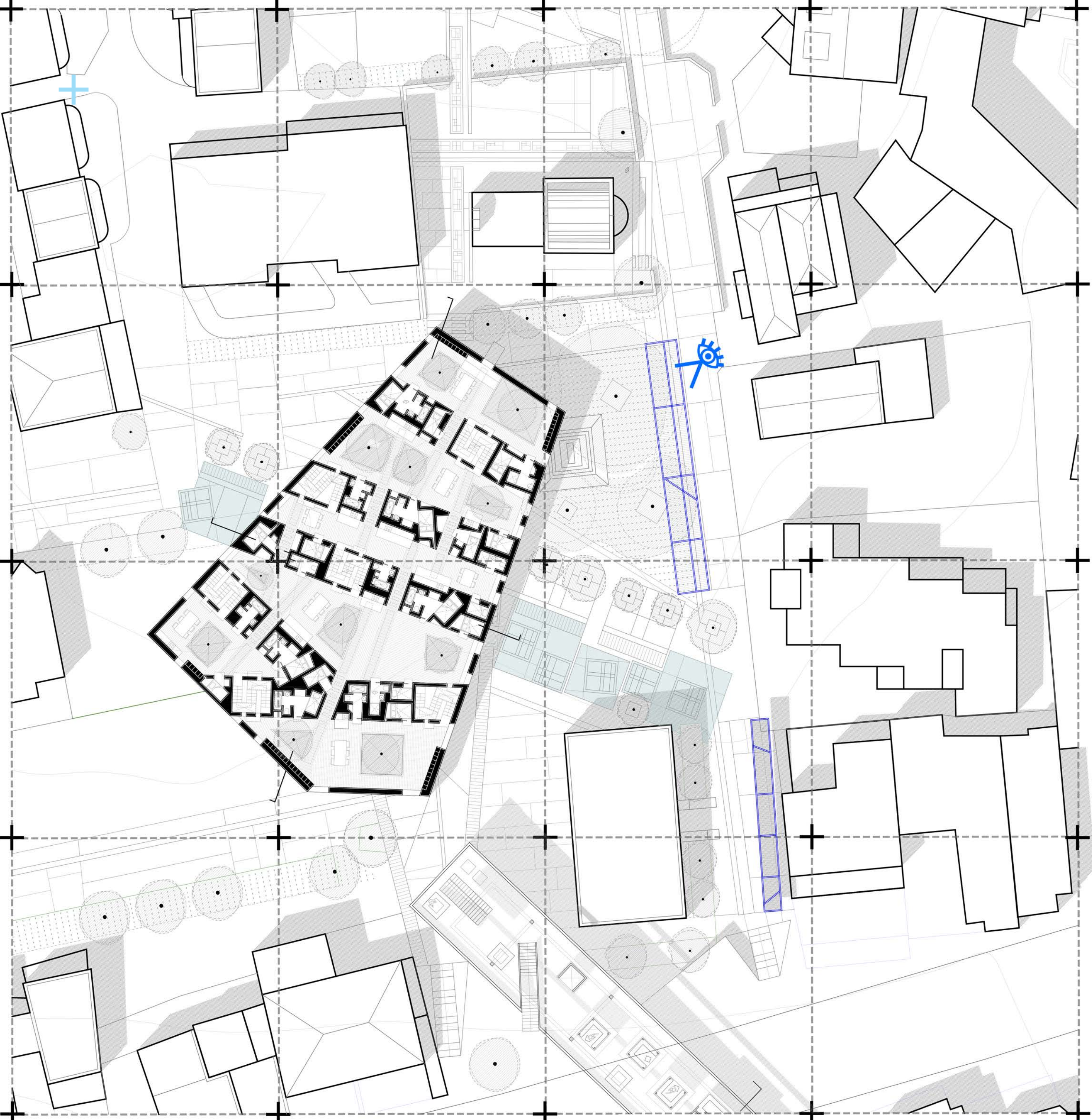
οι γλίστρες ανέλκυσης-καθέλκυσης σκαφών (νέο καρνάγιο) στο νότιο κριπίδωμα
του λιμενικού καταφυγίου

Στο εσωτερικό του λιμένα
συγκροτείται μια νέα βραχώδη
«ξέρα» που διαπερνάται από τα
κύματα της θάλασσας. Ένα δίκτυο
επάλληλων ρωγμών και
ρηγματώσεων διαφορετικών
βαθμιδών χαράσσεται κατά μήκος
της επιφάνειας του νέου αυτού
κρηπιδώματος επιχειρώντας να
αναπτύξει ένα διάλογο ανάμεσα
στα τεχνητά εδάφη του λιμανιού
και της θραυσματικής ποιότητας
των διαβρωμένων φυσικών
σχηματισμών που γεινιάζουν με το
λιμάνι. Η αγριότητα των φυσικών
δυναμικών του νερού εντάσσεται σε
μια γεωμετρική συνοχή,
κρυσταλοποιείται, προκειμένου το
φυσικό να συνομιλήσει με το αστικό.

τομή β-β'

κάτοψη ορόφου (στάθμη +7.30)

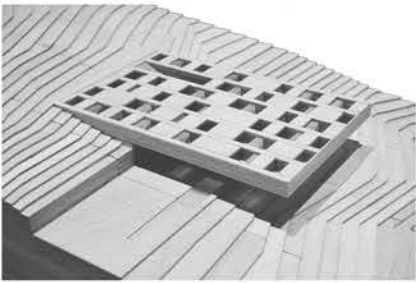

κάτοψη ισόγειου (στάθμη +4.30)

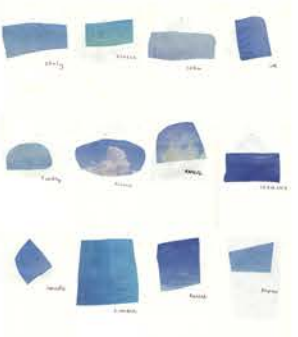
//
παράλληλισμοί

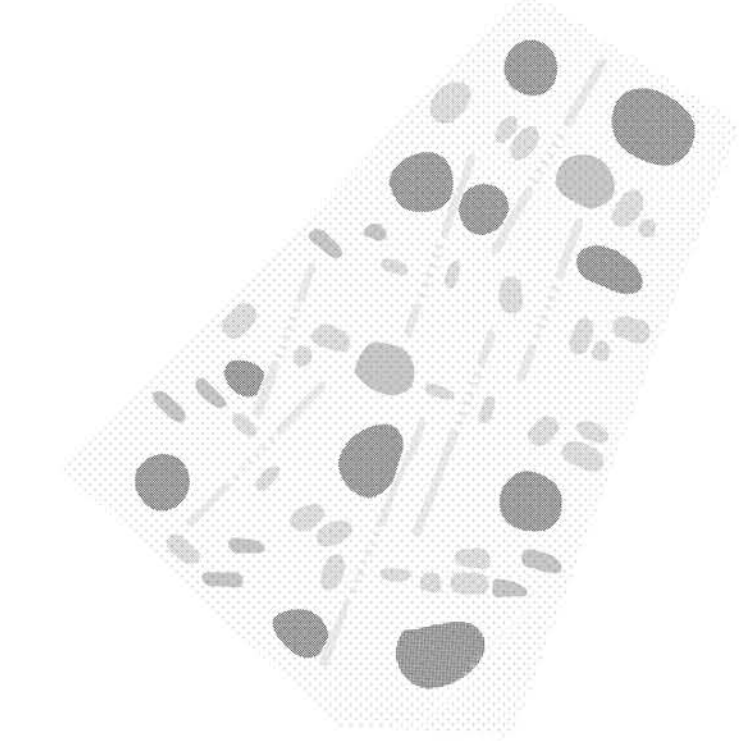
* Joseph Flucki Pielchaty,
Blue Skies

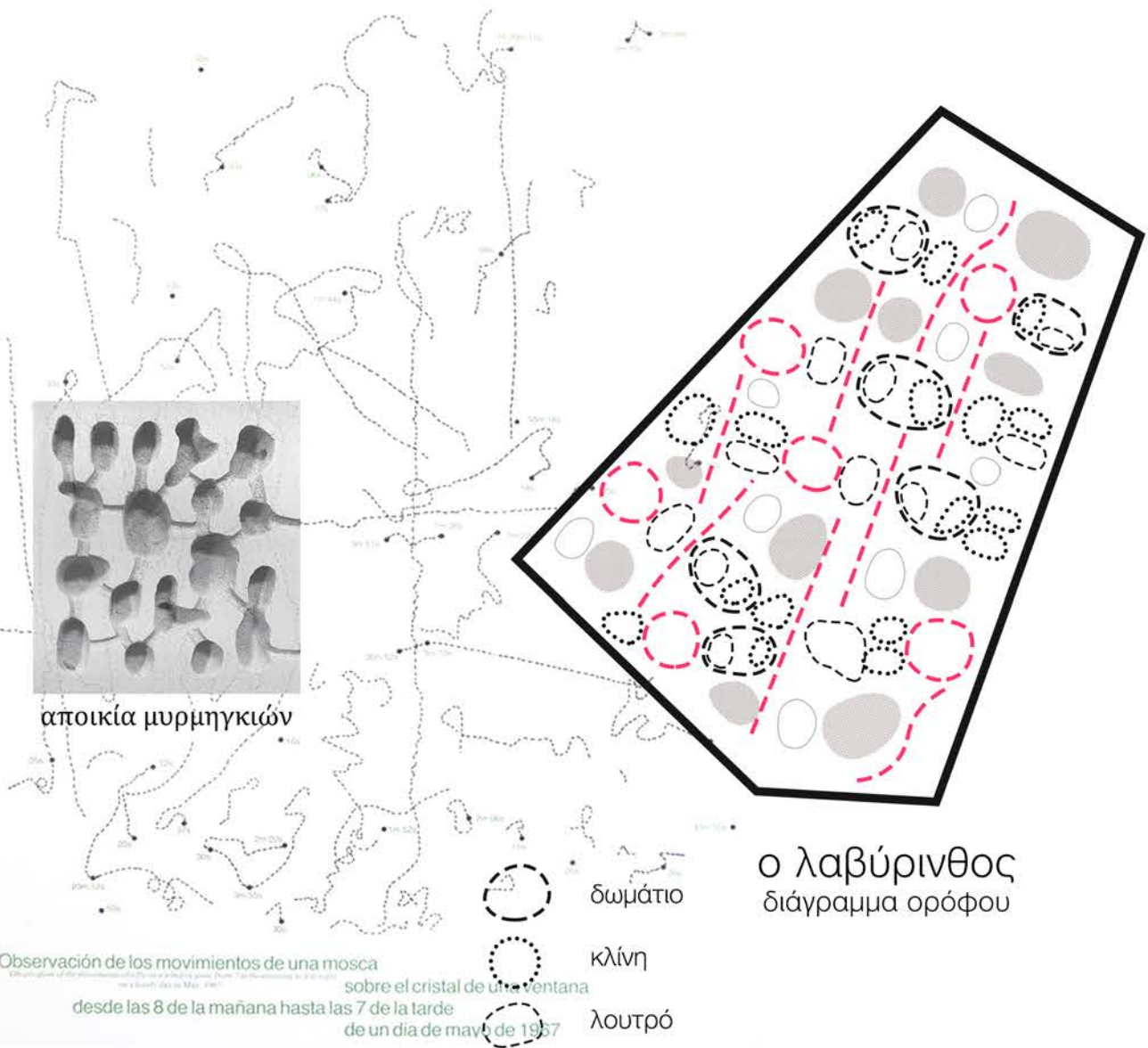
*Χρήστος Λουκοπούλου, Ηρό
Μισαρήτες, Κωστής Παπαγιάννης,
Bedrock

θραύσματα
ουρανού

- αίθριο
εσωτερικό
διάγραμμα δώματος
- αίθριο
κατακόρυφος
κίνησης
- φειγής
κατακόρυφος
κίνησης 2
- φειγής κλίσης,
λουτρού
- οπές, υπόληψη
οριζόντιας κίνησης

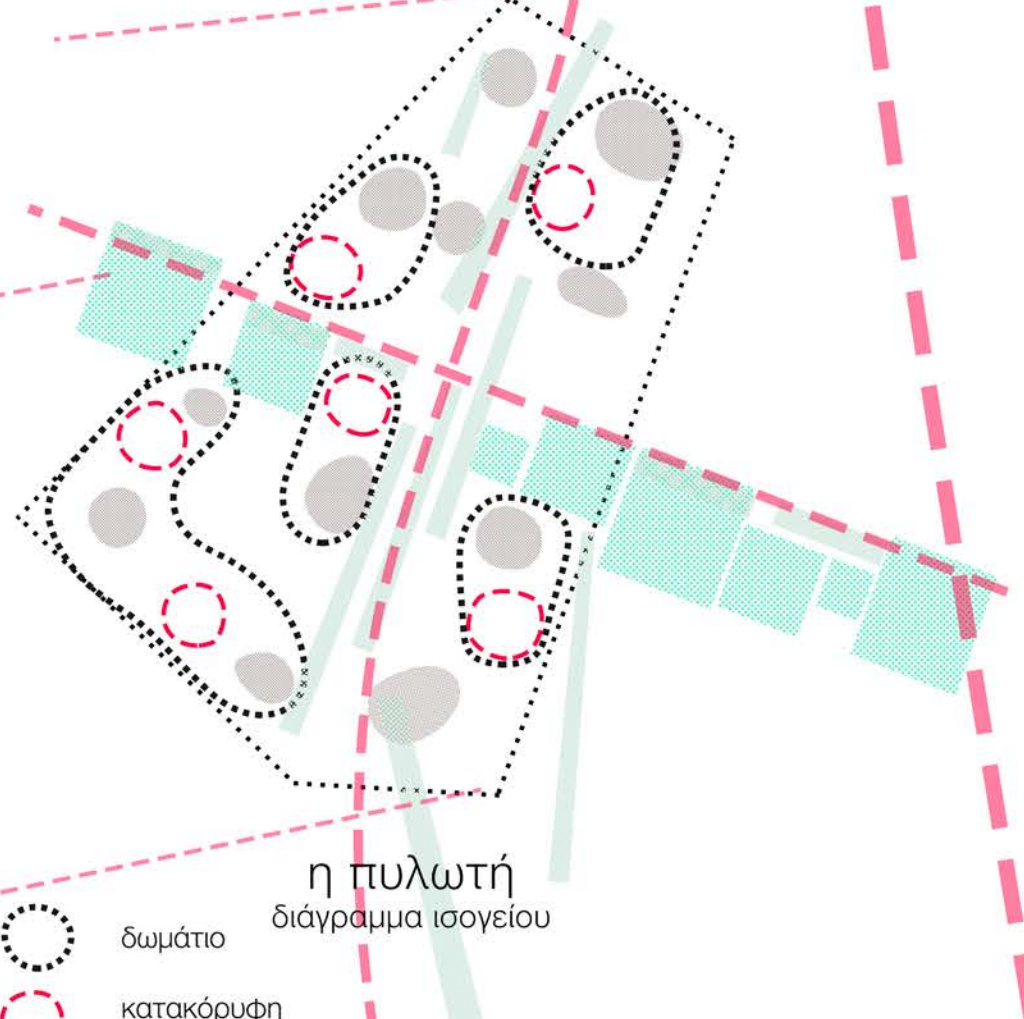
αποκία μυρηγκιών

Observación de los movimientos de una mosca
desde las 8 de la mañana hasta las 7 de la tarde
de un día de mayo

- ο λαβύρινθος
διάγραμμα ορόφου
- δωμάτιο
- κλίση
- λουτρό
- κατακόρυφη
κίνηση
- χώρος
δημέρευσης
- αίθριο

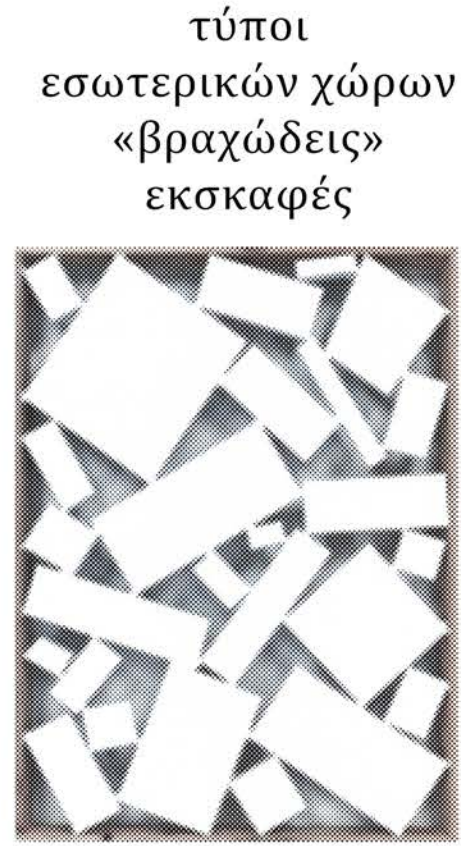
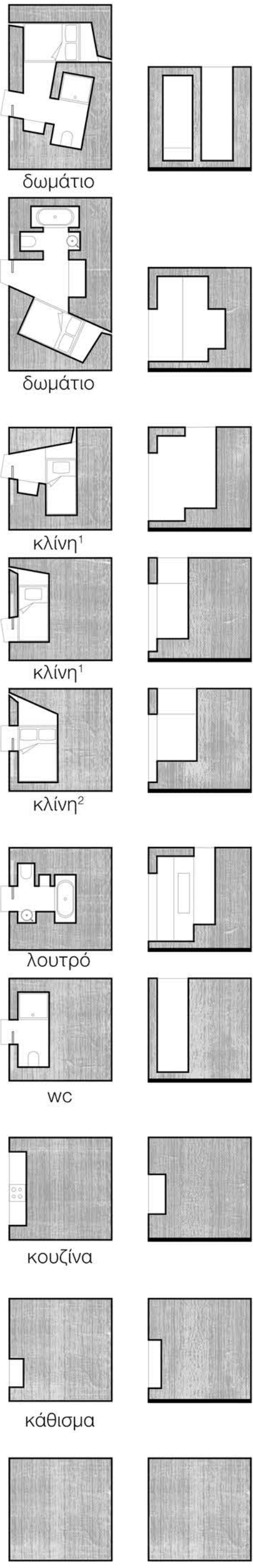

κατακόρυφες
συνδέσεις

- η πυλωτή
διάγραμμα ισόγειου
- δωμάτιο
- κατακόρυφη
κίνηση
- αίθριο
- υπόληψη
εδαφους
- δημόσιο
πέρασμα

κάτοψη τομή

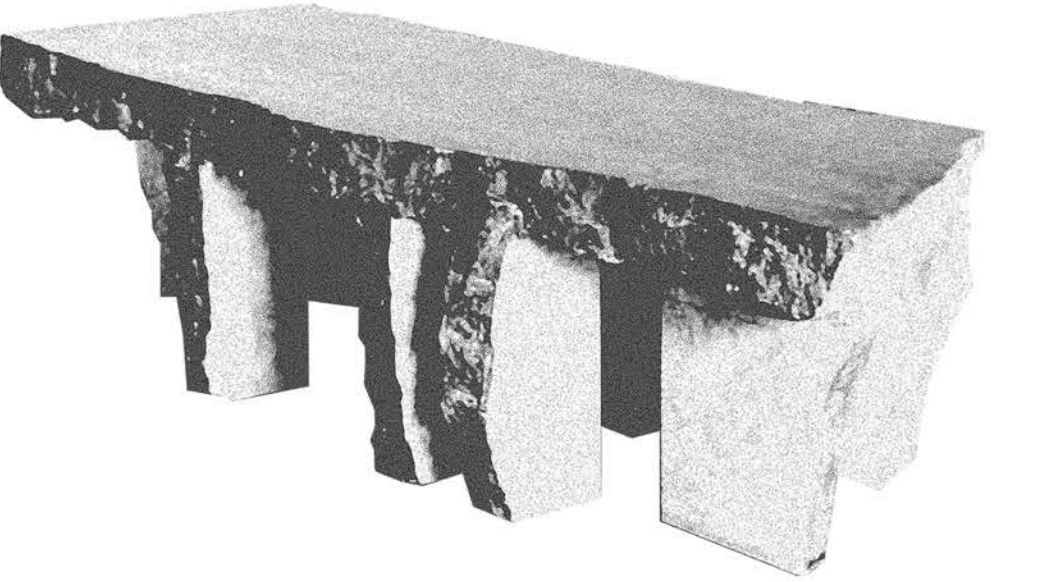
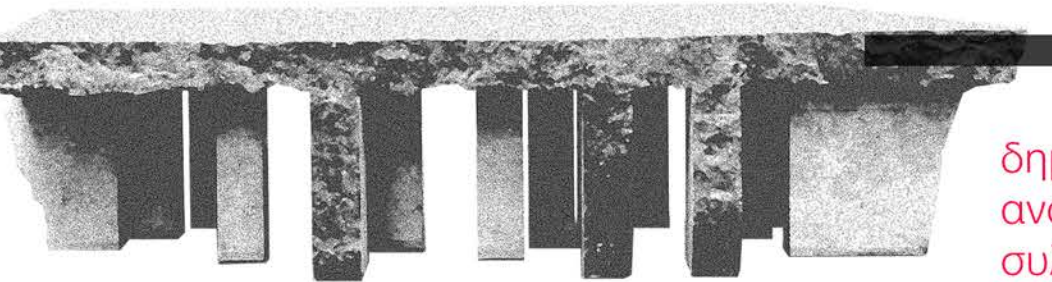
* Kishio Suga,
Law of Connections, 2016

Το να βρίσκεται κανείς κοντά στους άλλους αλλά και μόνος, το να είναι μαζί αλλά, ταυτόχρονα, και χωριστά, δεν αποτελεί πλέον μια αντίφαση, είναι απλώς ένα δεδομένο της καθημερινότητας.

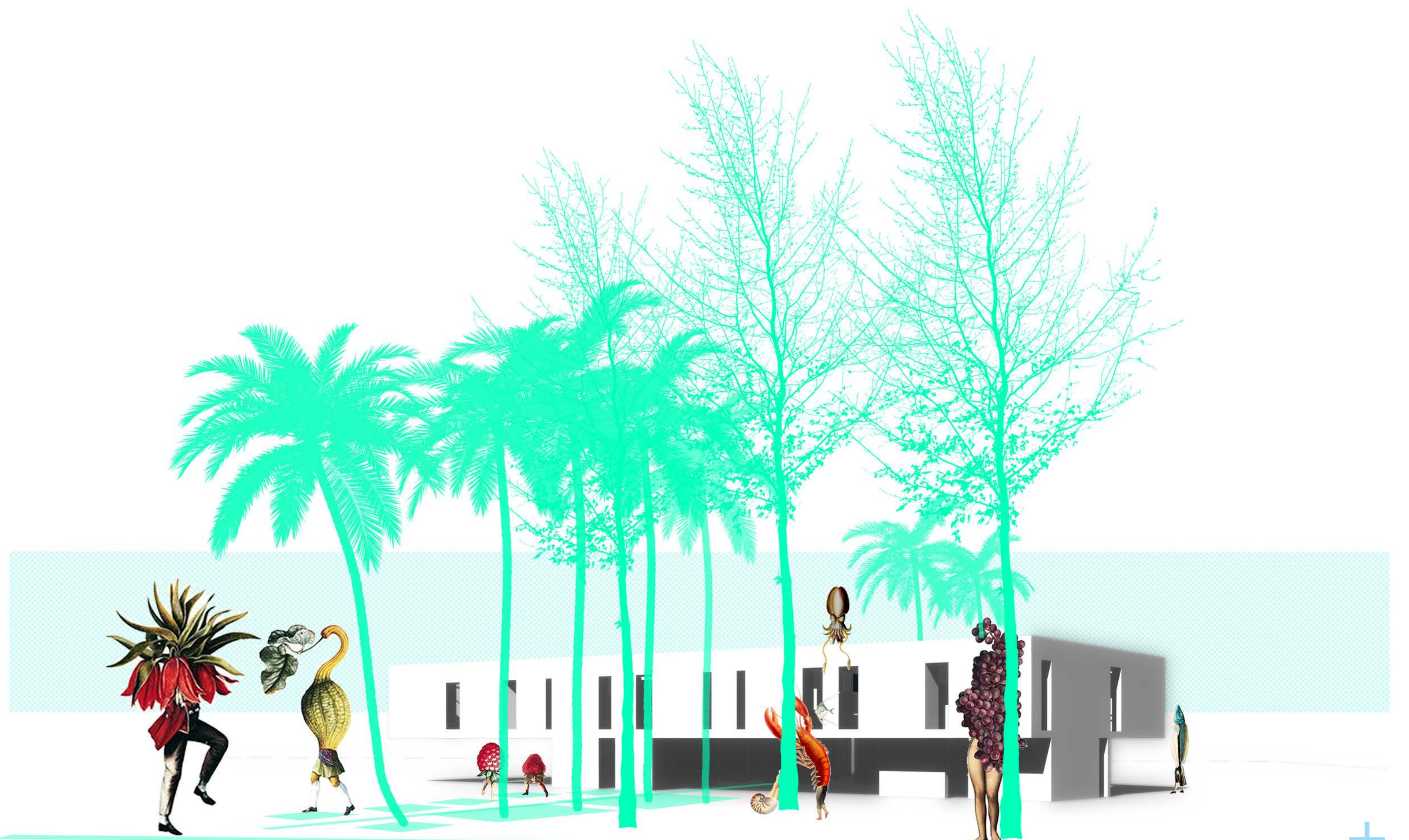
Εδώ διερευνάται η ιδέα μιας **κατοίκησης εφήμερης** που εγκολπώνει την εν λόγω αντίφαση σε μια επαν(πα)ρερμηνεία της επικρατούσας ενοδοχειακής δομής στο νέο παροβαλίσιο τμήμα του οικισμού. Προτείνεται ένα συγκρότημα κατοίκησης που ξεπροβάλλει σαν μια οριζόντια σφηνοειδή πλάκα με ανοίγματα θέας όχι προς τη θάλασσα, αλλά προς τον ουρανό, και που υπερυψώνεται για να δημιουργήσει μια στεγασμένη αστική πλατεία στο επίπεδο της πόλης διαρρηγνύοντας τις ασφείς σχέσεις ιδιωτικού-δημοσίου. Ο κύριος τρόπος με τον οποίο ο **επισκέπτης καταναλώνει το τοπίο, μέσω της θέας αντιστρέφεται**. Εδώ, την διαμονή δεν καθορίζει η προνομιακή της θέση στα διαζύματα το τοπίου αλλά αναλύεται στα θεμελιώδη αυστηρικά της (πρωταρχικούς χώρους) : μια σειρά από βοηθητικούς χώρους, γενικά κλειστούς που θραυματοποιούνται ακόμη παραπάνω, και τον χώρο δημέρευσης, ανταποκρινόμε-νο στο ελληνικό κλίμα, ημι-υπαίθριο. Οι «τμήματα» των δωματίων διατάσσονται σε μεγαλύτερα γραμμικά σύνολα (μπάρες) που συγκλίνουν και αποκλίνουν μιμούμενα την επικρατούσα τυπολογία των ξενοδοχείων και στρέφονται στις εσωτερικές κοινόχρηστες ζώνες των αιθρίων. Αυτό το συμπαγές και κατά κάποιο τρόπο ενιαίο βάθρο κατοίκησης επιχείρει να αναχίσει την **εωστροφή** και μέσω της απουσίας ιεραρχήσεων να εισάγει τις ποιότητες του τυχαίου και του λαβυρινθώδους. Επιδυμία είναι η ύπαρξη μιας **συνε-χούς διαλεκτικής** τόσο στις κατακόρυφες όσο και στις μονοεπίπεδες συσχετίσεις μεταξύ ανοικτού και κλειστού, περιπλάνησης και λάθους, περάσματος και αδιέξοδου, φωτεινών ρωγμών και σκρότωσης, απομόνωσης και συλλογικού.

ιδιωτικό
κλειστό
απομόνωση
αδιέξοδο

δημόσιο
ανοικτό
συλλογικότητα
πέρασμα

* Lex Pot, fragments column coffee table

η δομή κατοίκησης από το δημόσιο κατέβασμα που παραλαμβάνει το ιατρείο, την εκκλησία Παναγίας και το σχολείο

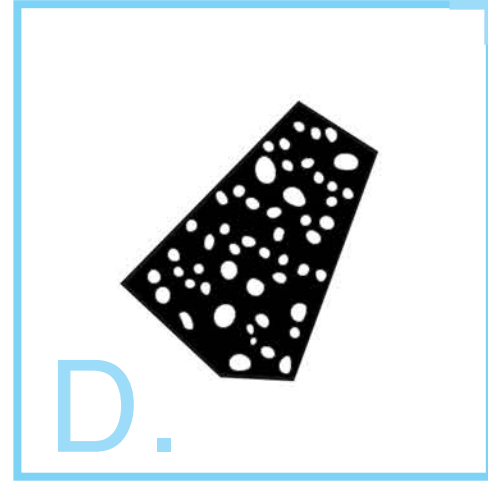
γ3. [Εστιάζοντας στα σημεία.]
(οι επιμέρους επεμβάσεις)

ΜΙΚΡΑ
ΚΟΜΜΑΤΙΑ
ΟΥΡΑΝΟΥ

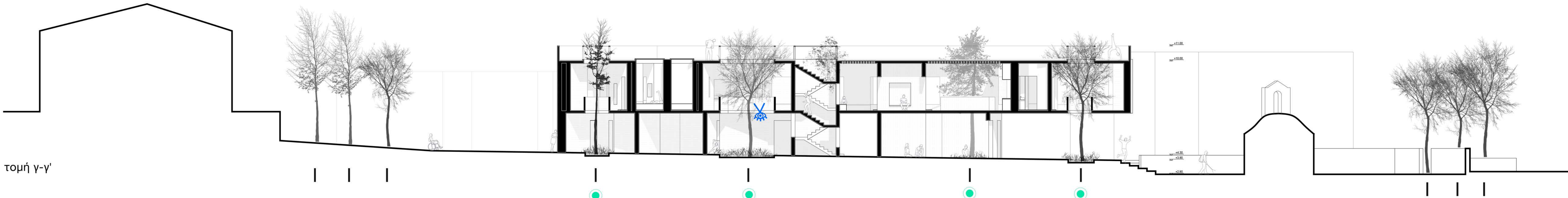
Ημιδιαμονή

εφήμερη κατοίκηση
αλλιώς.

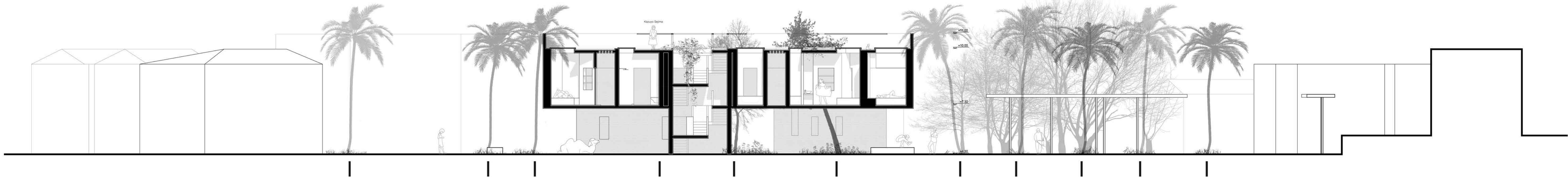

ΜΙΚΡΑ
ΚΟΜΜΑΤΙΑ
ΟΥΡΑΝΟΥ
/
Ημιδιαμονή

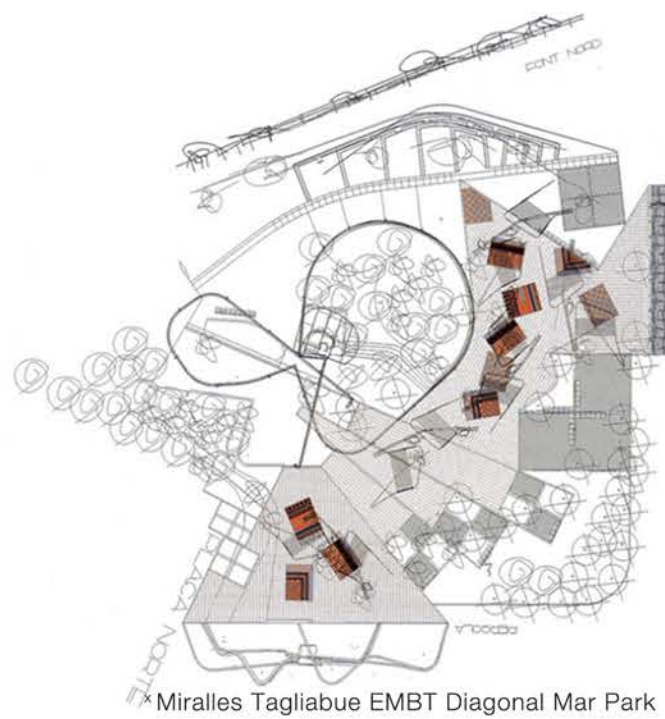
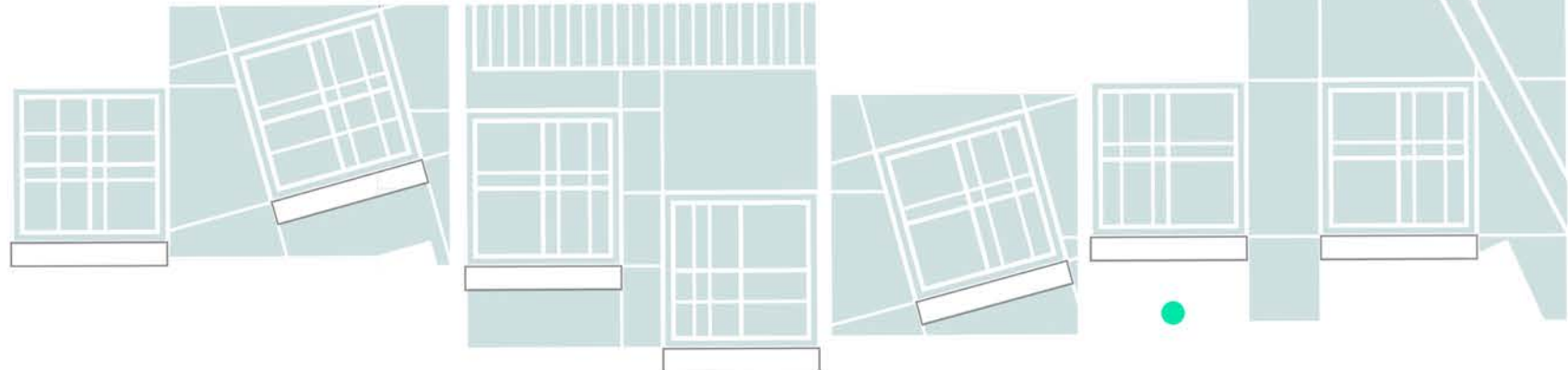
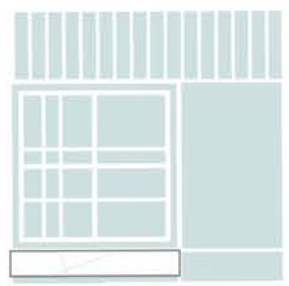
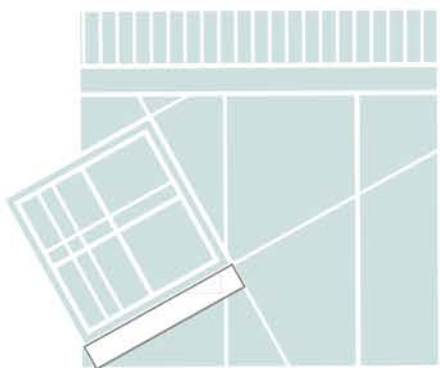
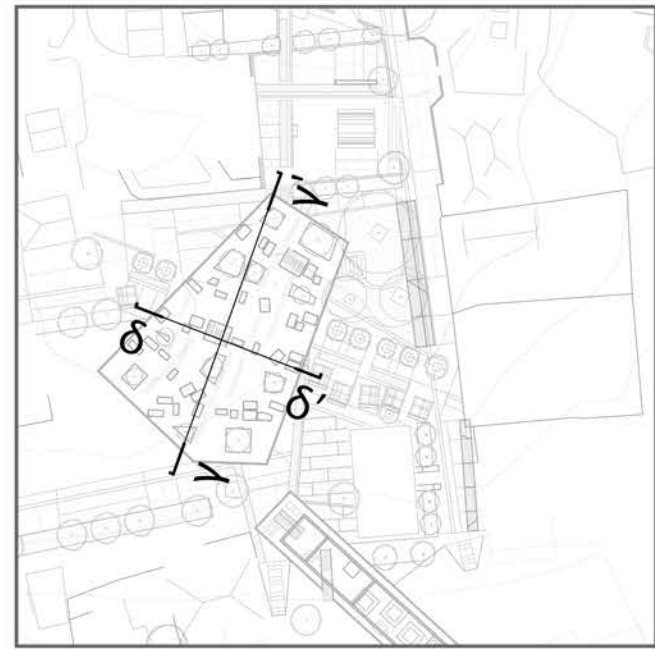
εφήμερη κατοίκηση
αλλιώς.

τομή γ-γ'

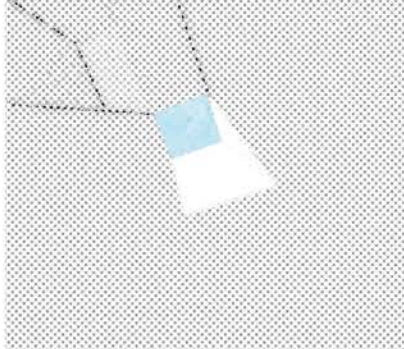
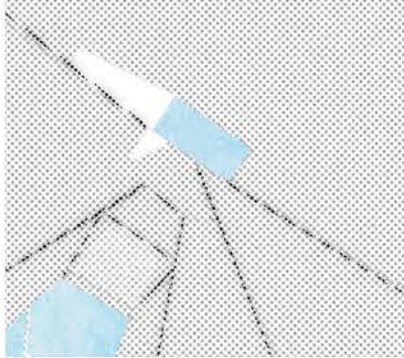
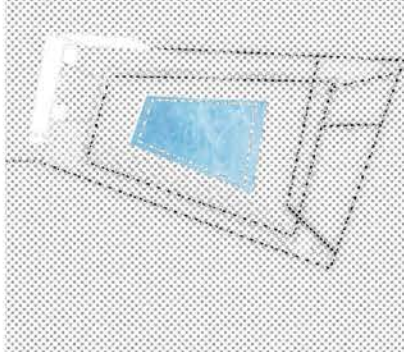
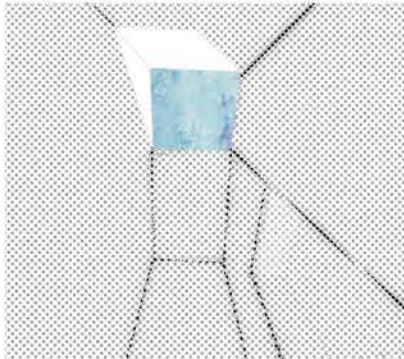
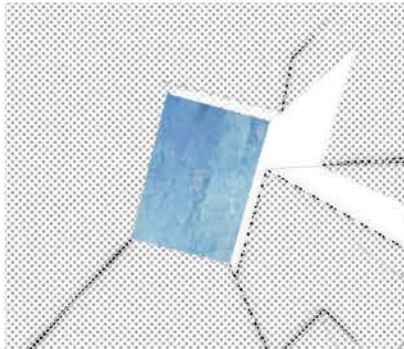

τομή δ-δ'

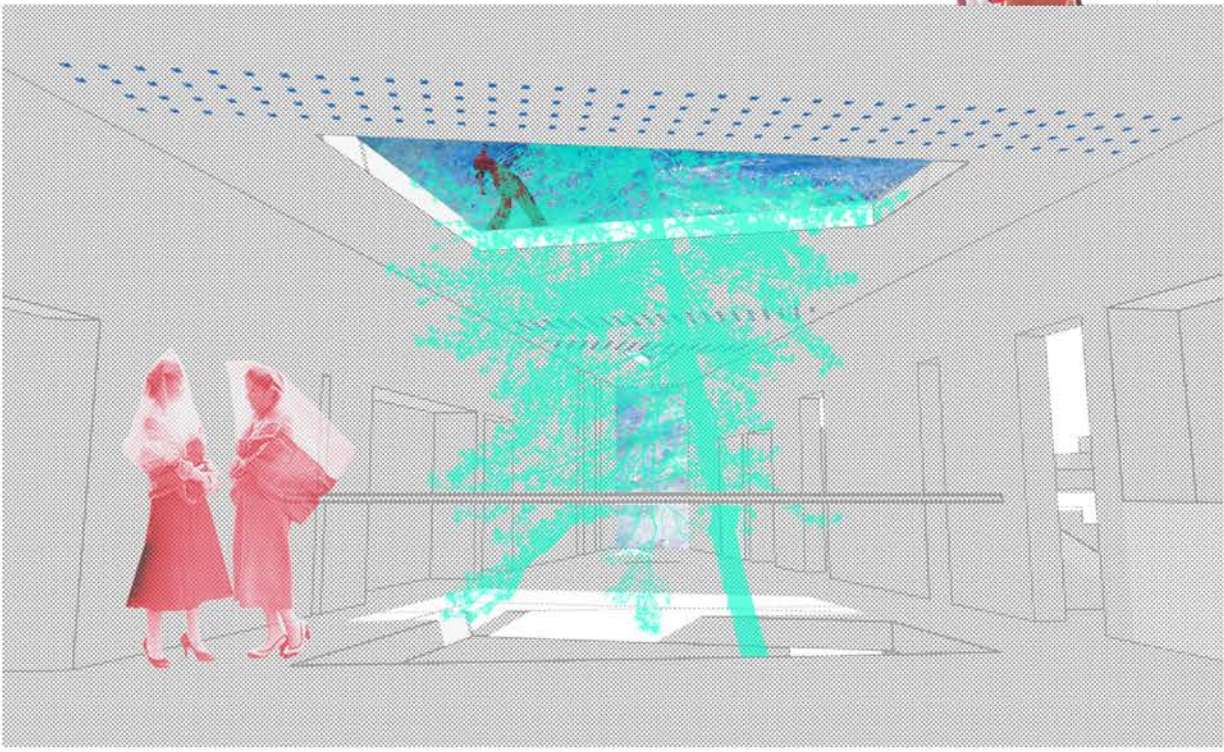

οι
πλίνθες
τ
ω
ν
ξενοδοχείω
ν

οι
κήποι
τ
ω
ν
σπιτιών

οι διαφορετικές εκδοχές
των φεγγιτών
τα καρέ «θέαση»/
ουρανού

ο ημιυπαίθριος χώρος διημέρευσης του συγκροτήματος
με τα εσωτερικά αίθρια

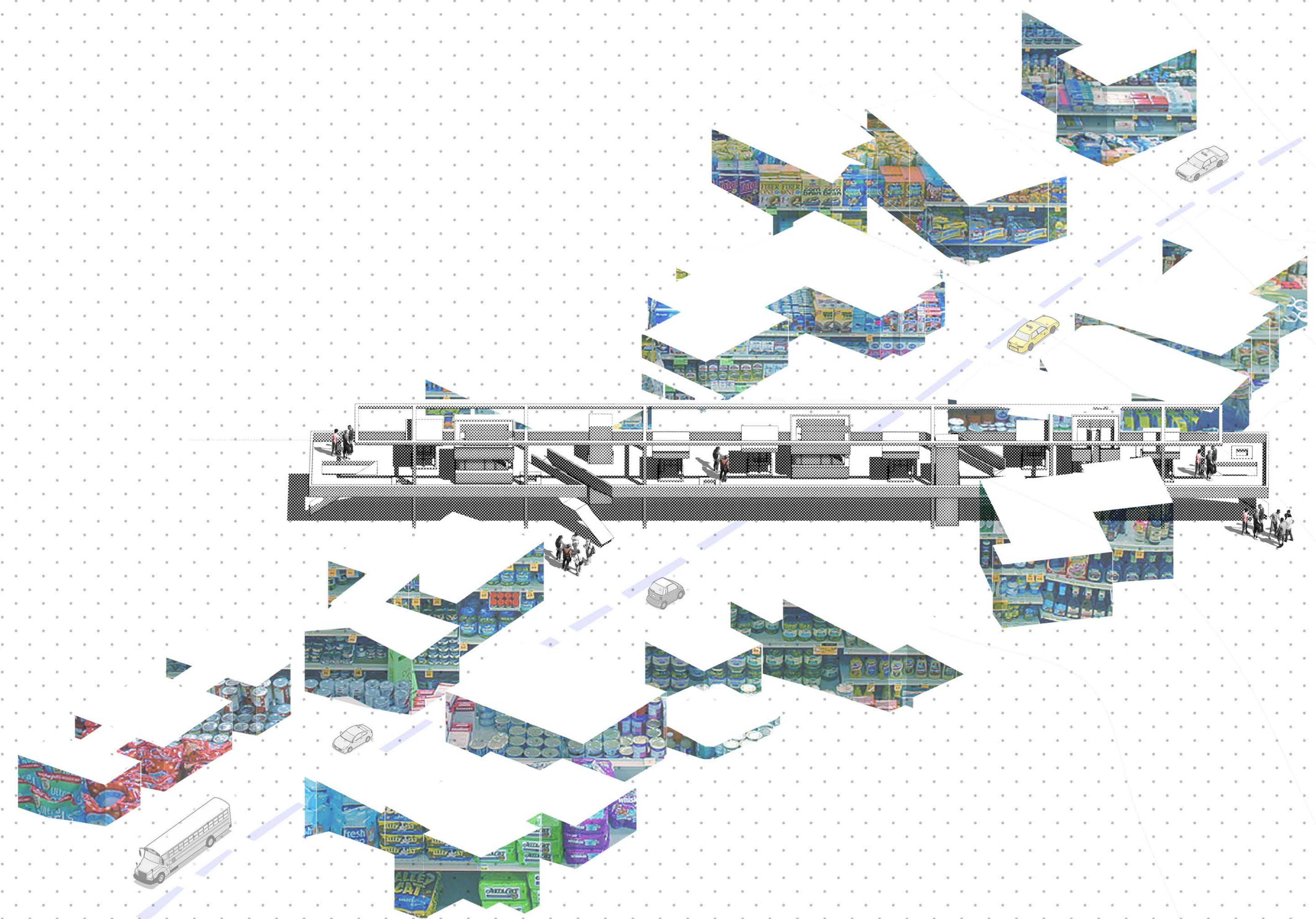

Ε.

Η ΓΕΦΥΡΑ
ΤΩΝ
ΠΩΛΗΤΩΝ
/ Υπαίθρια Αγορά

οικονομικός
ανταγωνισμός
αλλιώς

Εδώ, μια ενιαία πλατφόρμα που φιλοξενεί μια υπαίθρια αγορά, τοποθετείται εγκαρσίως πάνω από τον άδονα της Παλαιάς Εθνικής Οδού επιχειρώντας να προσδώσει στην συνήθη τυπολογία της ιδιωτικής πεζονέφυρας που συνδέει τμήματα ξενοδοχείων που συναντάμε στον Πλατανιά ένα πιο δημόσιο χαρακτήρα. Ανταποκρινόμενα στην παράλληλη διάταξη των καταστημάτων του Δρόμου, τα περίπτερα μεμονωμένα περίπτερα της εγκατάστασης οργανώνονται σε ελεύθερη διάταξη. Ταυτόχρονα, αυτά θα μπορούσαν να αλλάζον θέσεις καταβούληση αλλάζοντας έτσι διαρκώς και την εικόνα της αγοράς. Ο πρώτος τύπος περιπτέρου αναφέρεται σε όσους επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα του προς πώληση ή ανταλλαγή ή να στήσουν ένα pop-up προσωρινό εργαστήριο, ο δεύτερος σε όσους επιθυμούν να μαγειρέψουν σε μια ανοιχτή κουζίνα ή να μοιράσουν γεύματα. Η εισαγωγή του μικρού εμπορίου στην βασική αρτηρία μαζικής κατανάλωσης του οικισμού θα μπορούσε να αποτελέσει καταλύτη για τον επαναπροσδιορισμό του ανταγωνισμού και της ορατότητας στην περιοχή και συνεπώς τις αντιδράσεις/διαδράσεις τουρίστα/κατοίκου.

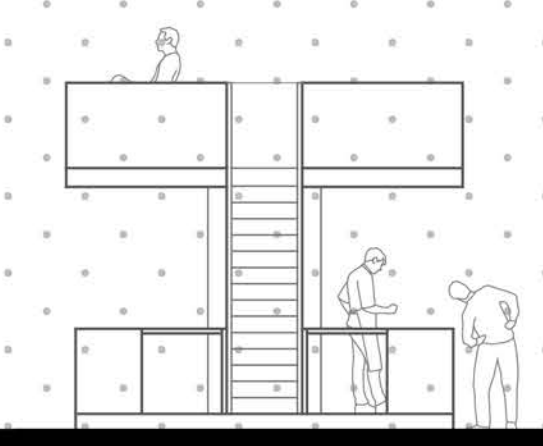
* The Big Lebowski (1998)

Τα ράφια των super market με τα κουτιά το ένα δίπλα στο άλλο, θυμίζουν την εικόνα της λωρίδας του Δρόμου. Το περιεχόμενο παραμένει ίδιο και στις δύο περιπτώσεις καθώς απευθύνεται σε εκείνον που θέλει να καταναλώσει. Αυτό που αλλάζει στην κάθε περίπτωση είναι το brand name, το περιτύλιγμα της διαφήμισης με τα οποία τα επιμέρους στοιχεία, προσπαθούν να ξεχωρίσουν ανάμεσα στα μπλόκρα, όμοια αντικείμενα.

πάγκος

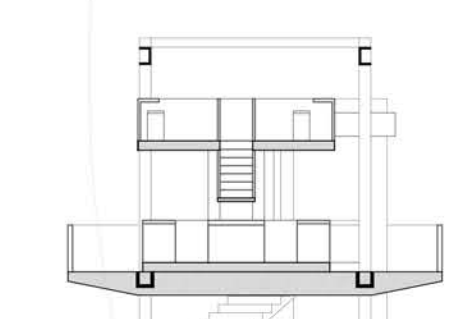

ανοιχτή κουζίνα

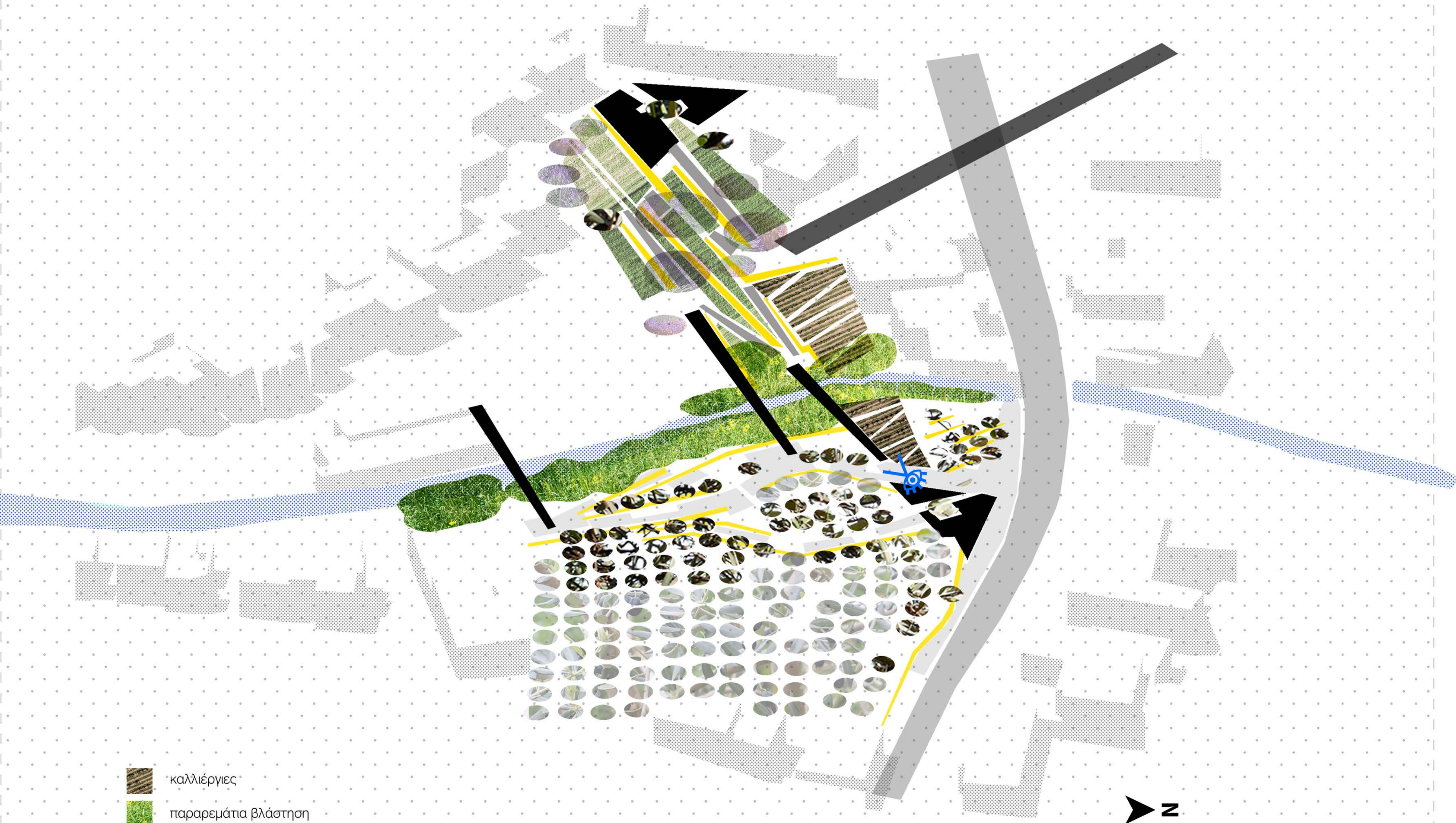

«καθιστικό»

0 2 4 5

0 2 4 6 8 10

- καλλιέργειες
- παρορεμάτια βλάστηση
- ελαιώνας
- αείθολη δέντρα-υφιόταμένα
- πράσινες μαλακές επιφάνειες
- σκληρές επιφάνειες
- δομές
- γέφυρες
- τοιχία αντίστηρίξης
- ράμπες

γ3. [Εστιάζοντας στα σημεία.] (οι επιμέρους επεμβάσεις)

F.

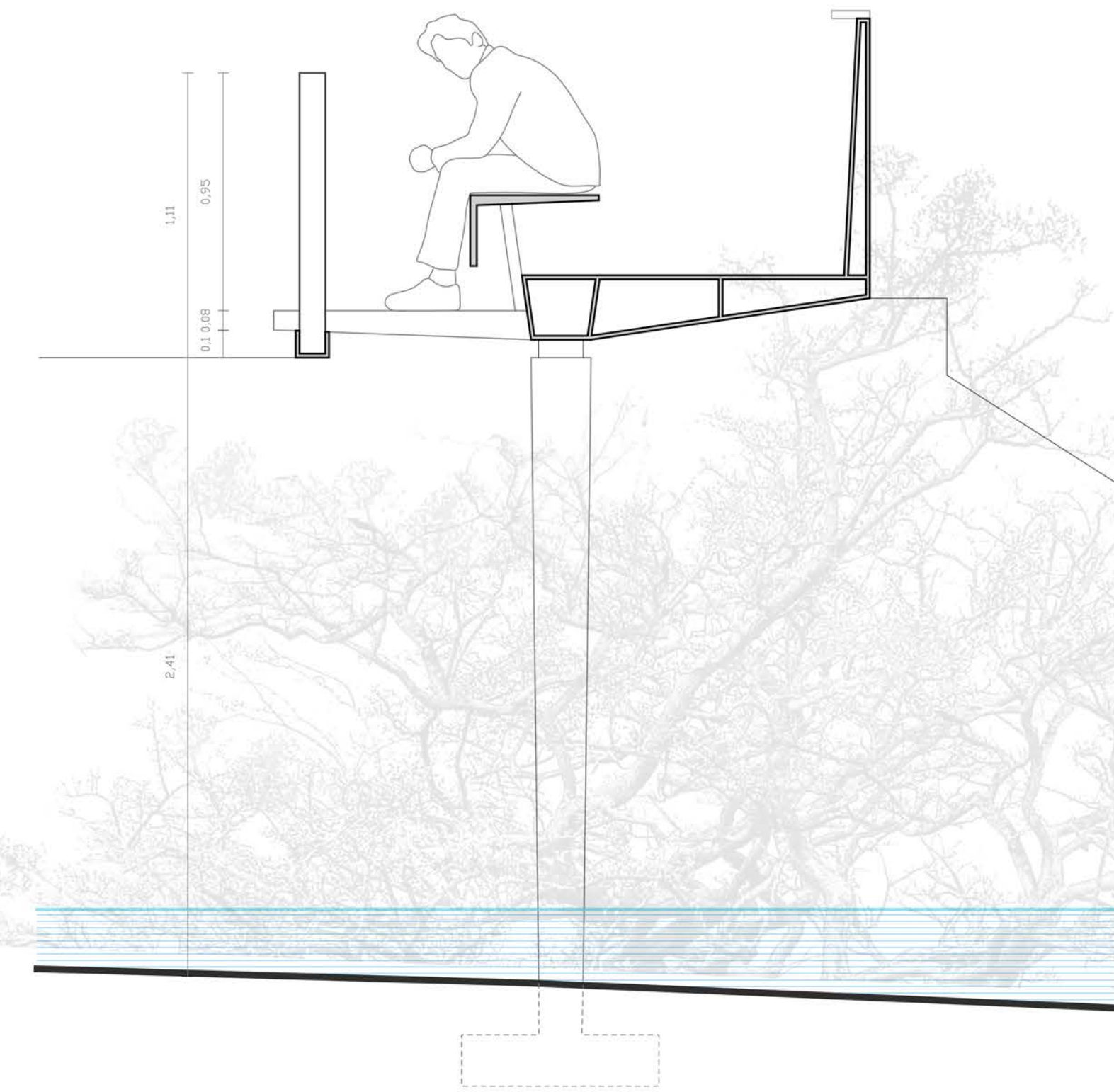
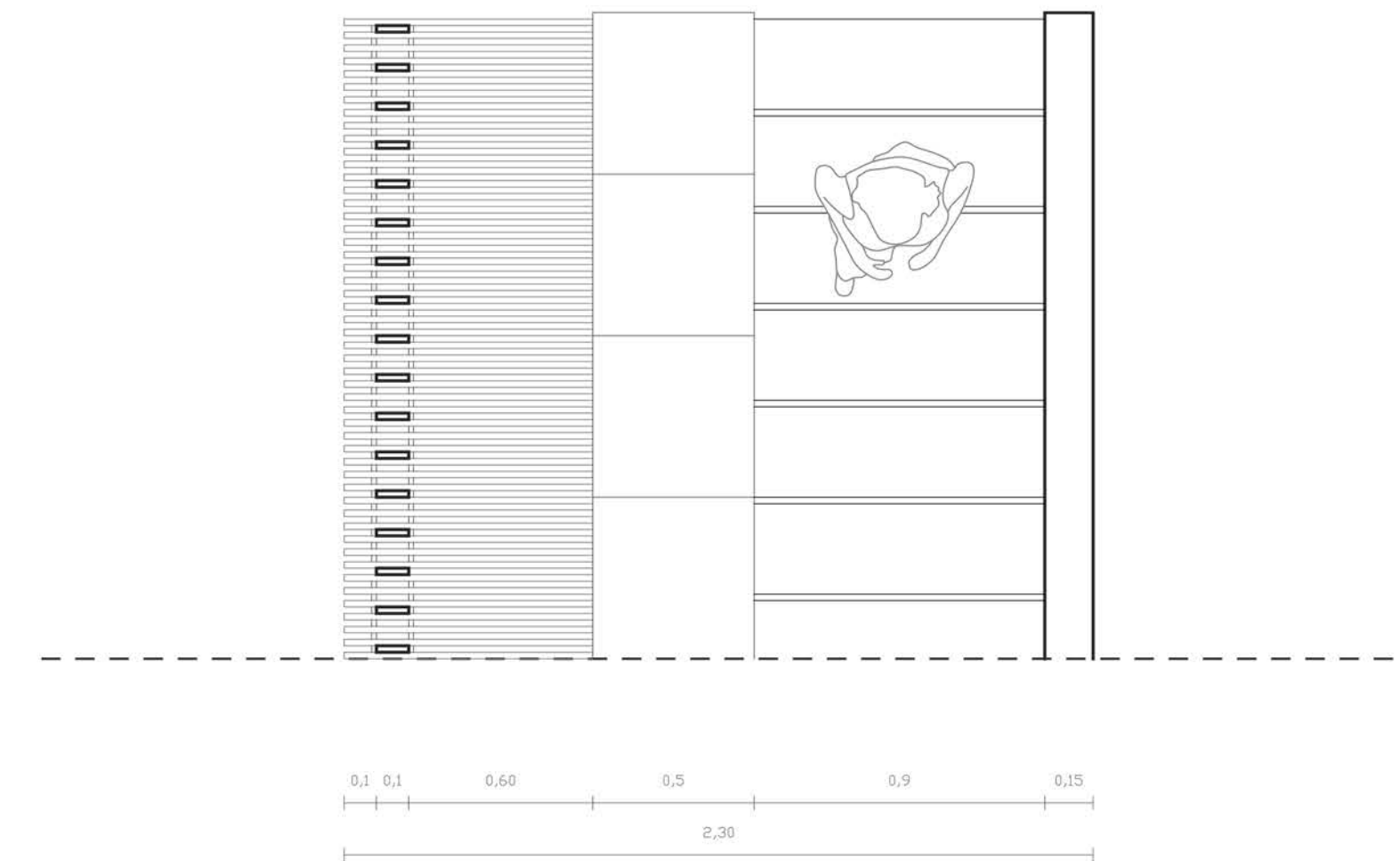
ΟΙ ΚΗΠΟΙ
ΤΩΝ
ΣΠΙΤΙΩΝ

Αγραστικό τοπίο

περιπλάνηση
αλλιώς.

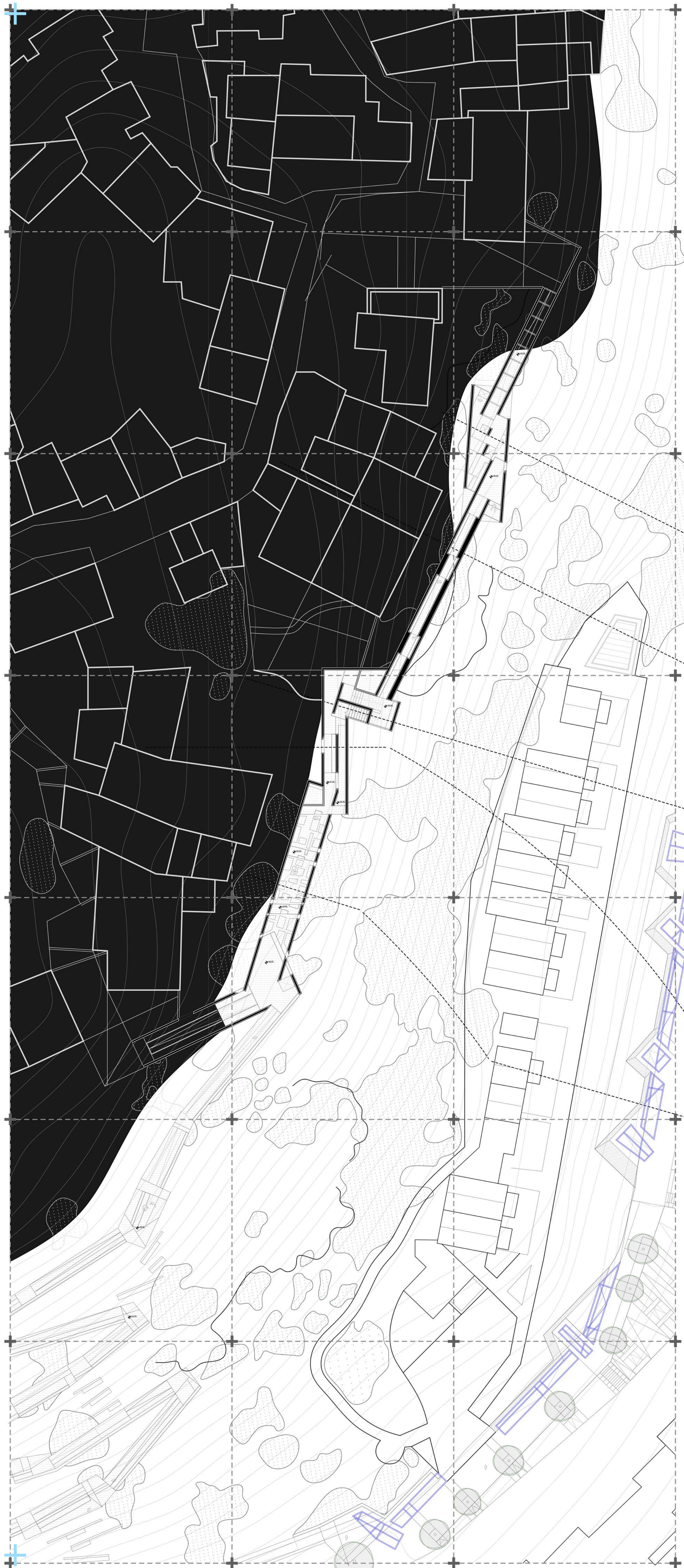
22

Σε αυτή την οριακή ζώνη εμπλοκής ή μη αστικού/ αγροτικού/ υδάτινου χώρου, επιχειρείται η μερική ανάδειξη του αφανούς ρέματος Λινάρδος και η ενίσχυση/ μερική επαναφορά του φυσικού οικοσυστήματος του εντός του αστικού χυλού. Εδώ, τα όρια της κοίτης του ποταμού «μαλακώνουν», οργανώνονται κάποιες νέες ενδιάμεσες ζώνες μέσα από την **εκ νέου οριοθέτηση του εδάφους**. Αυτή την οριοθέτηση επιτρέπουν τα τεχνητά αναχώματα που εισάγονται είτε ως πιο σφηνοειδή στην δυτική πλευρά του ποταμού που γεινιάζει με το ξενοδοχείο, είτε ως πιο οργανικά στην ανατολική ζώνη του ελαιώνα τον οποίο επαναφέρουμε. Χαράσσονται επιπλέον έμμεσοι τρόποι προσέγγισης του ποταμού από τον οικισμό τους οποίους σηματοδοτούν οι δύο δομές υποδοχής στο επίπεδο του Δρόμου. Ταυτόχρονα, **ενδυναμώνονται οι υφιστάμενες εγκάρσιες συνδέσεις** με την τοποθέτηση πεζογέφυρων οι οποίες λειτουργούν ως περάσματα αλλά και ως σημεία στάσης και ενατένισης του τρεχούμενου νερού.

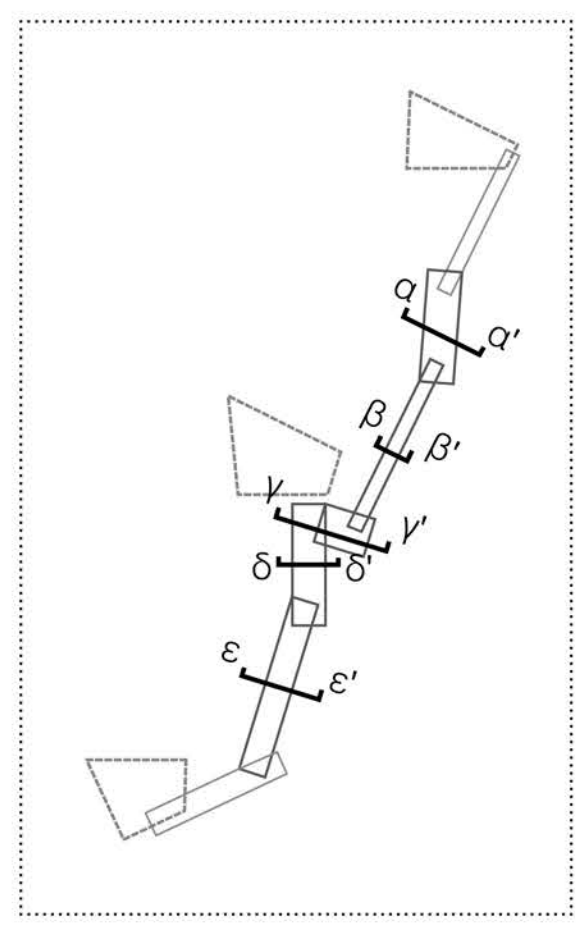

Οι πεζογέφυρες που επιτρέπουν τις εγκάρσιες συνδέσεις και στο βάθος οι νέοι αναβαθμοί της δυτικής πλευράς του ρέματος Λινάρδος

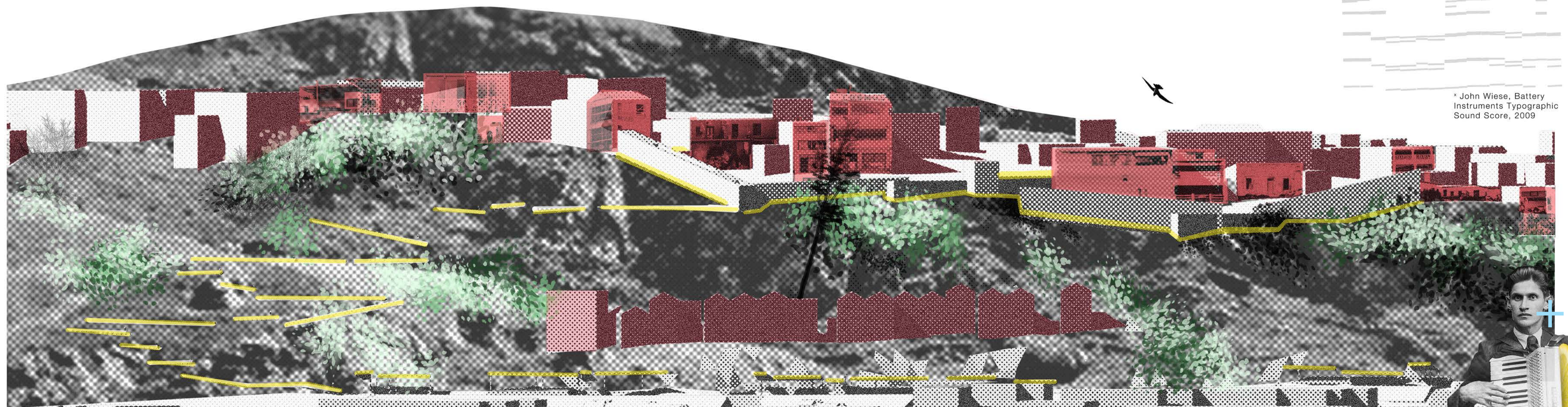
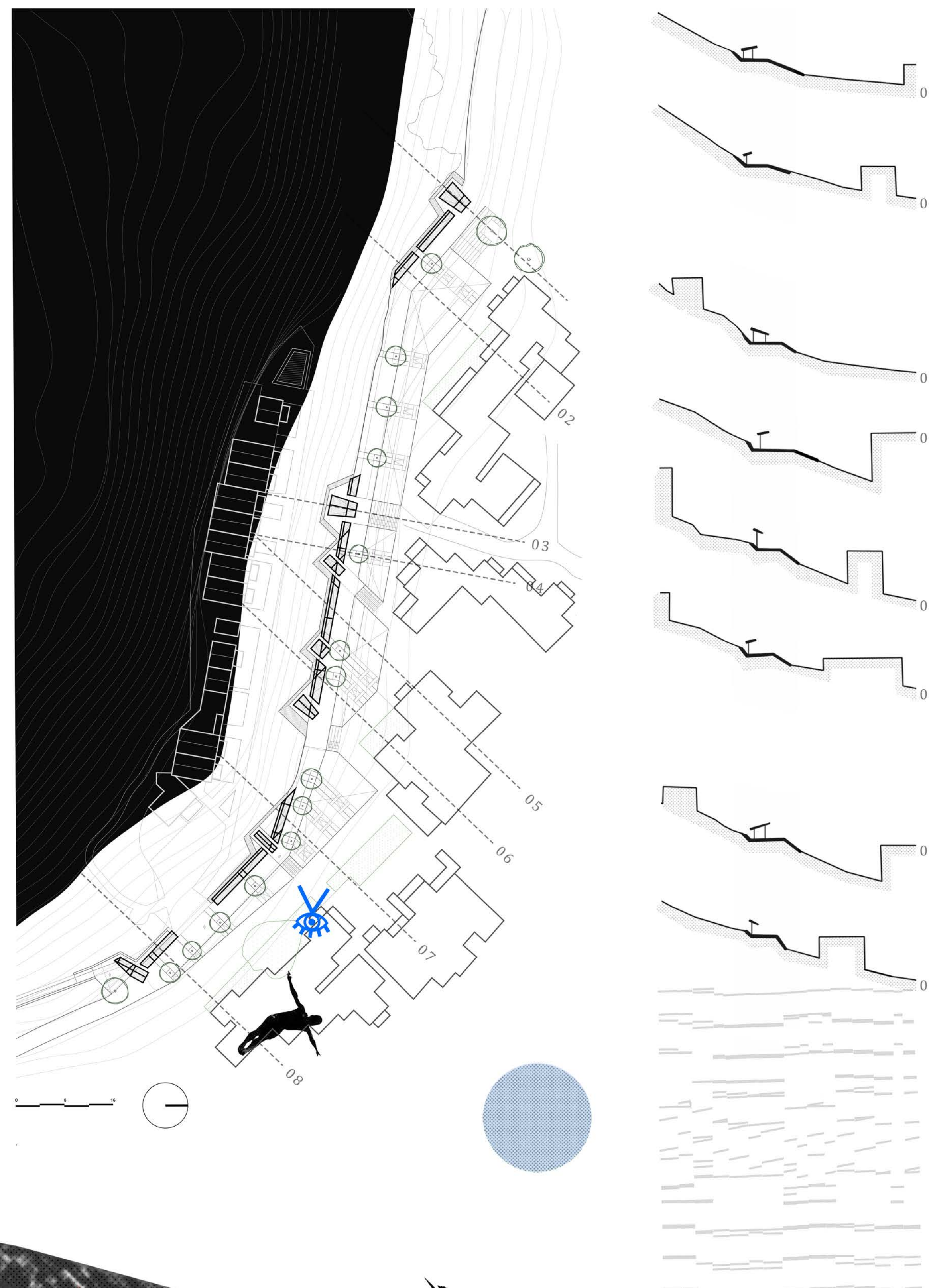
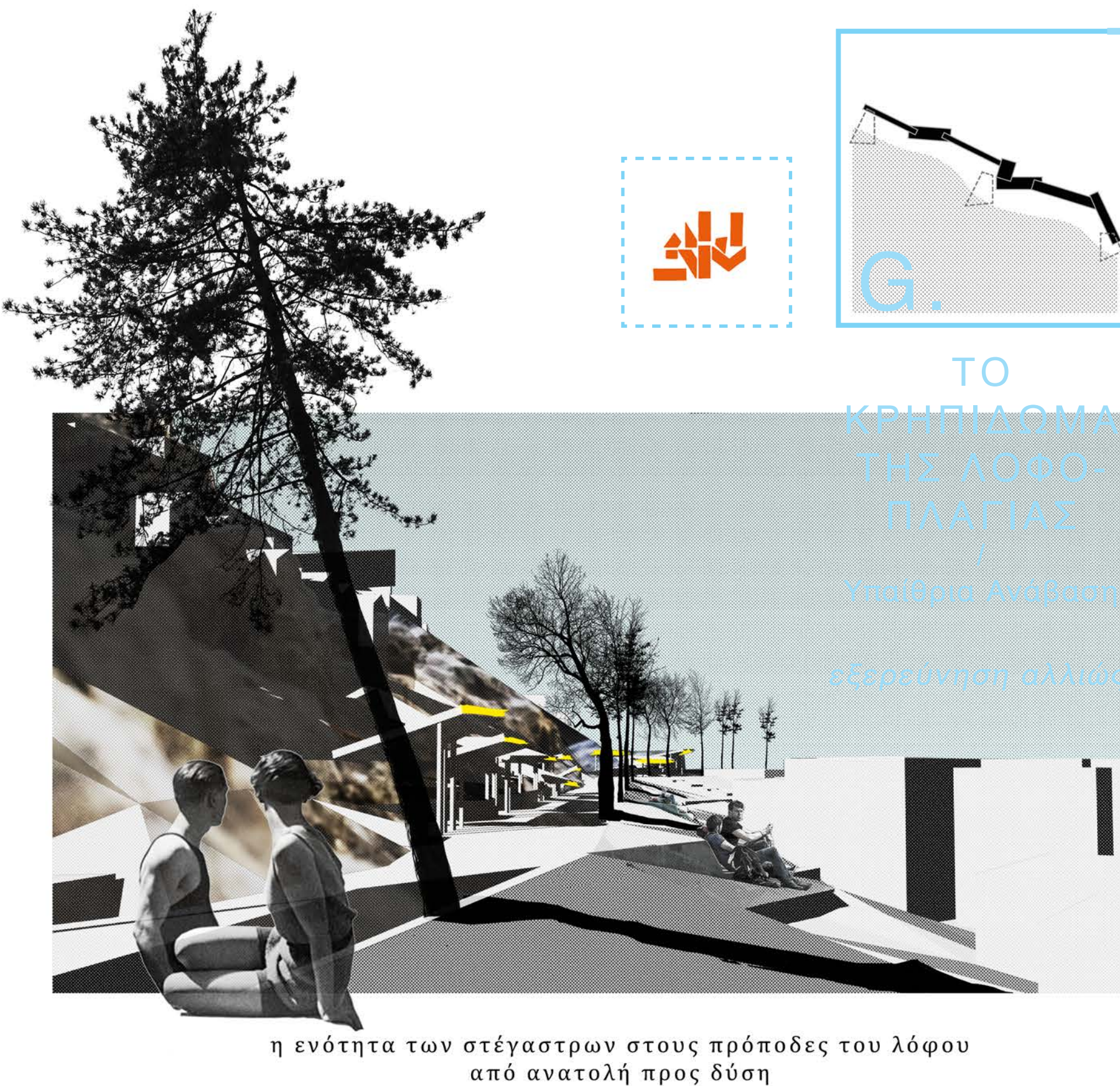
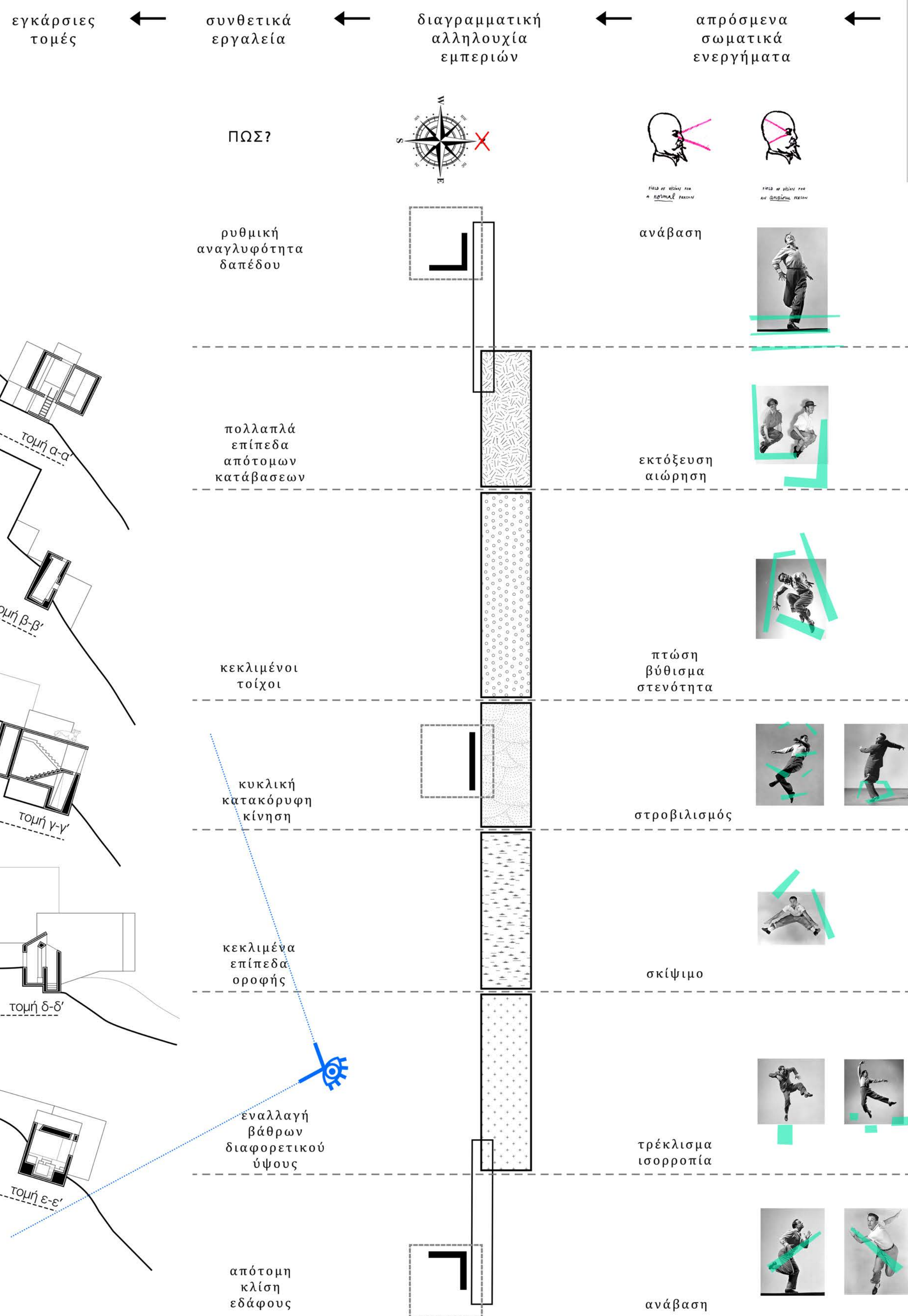

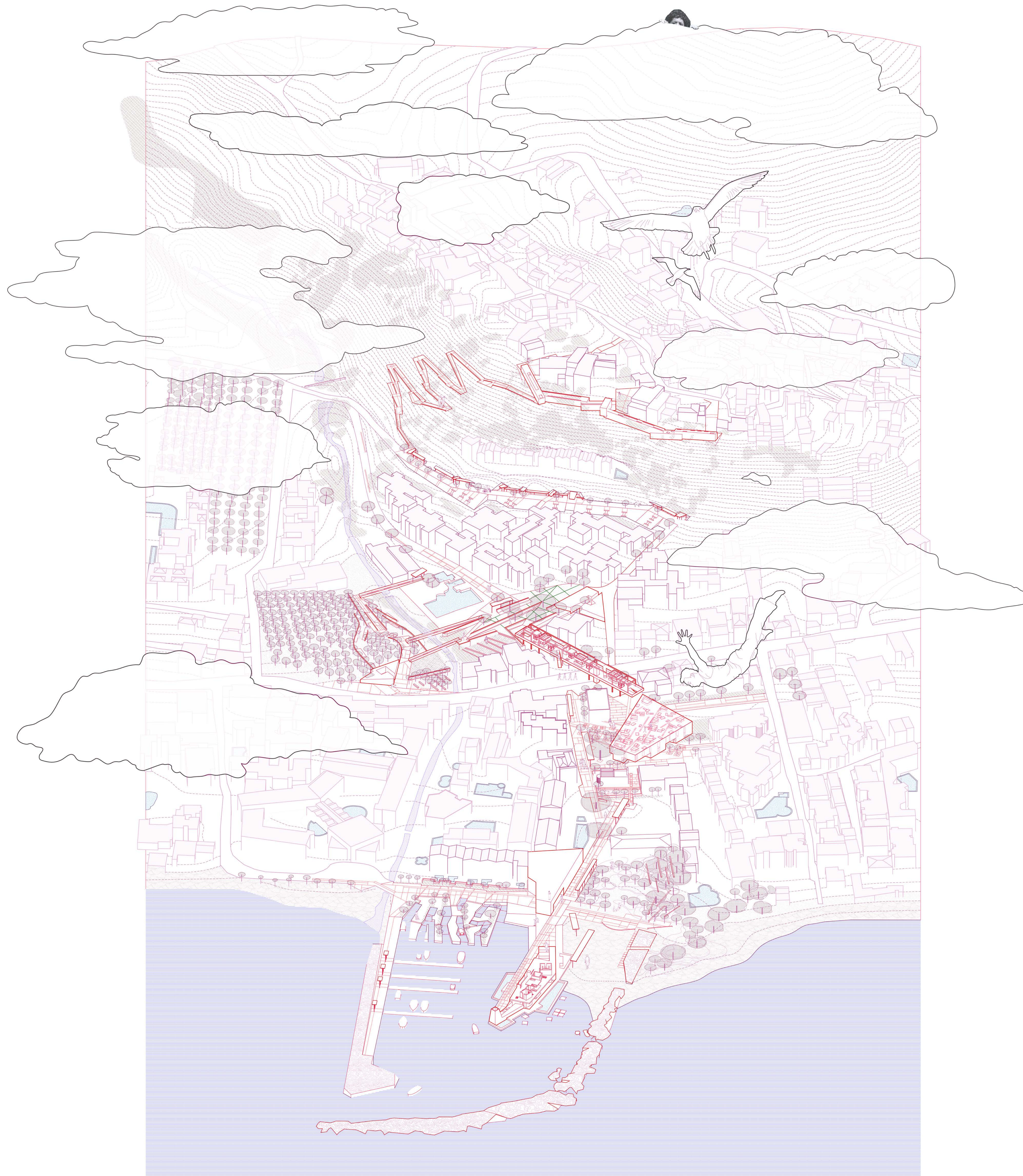

κάτοψη ισογείου (στάθμη + 49.50)

Εδώ το όριο της λοφοπλαγιάς αίρεται μέσω μιας νέας κλιμακούμενης υπαίθριας ανάβασης, η οποία προσδίδει έναν άλλο τρόπο επικοινωνίας του νεότερου και του παλαιού τμήματος του Πλατανιά, αναπτύσσοντας οπτικές φυγές από και προς το ύψωμα. Η εγκατάσταση επιχειρεί να «συρράψει» μια ιδιαίτερα έντονη υψομετρική διαφορά, μέσω ενός μηχανισμού «μονοκονδυλιά» ο οποίος αναλύεται σε τρεις επιμέρους ενότητες που σταδιακά κλιμακώνουν μια αίσθηση ιλιγγίου, ένα ακανόνιστο τρέκλισμα. Στο χαμηλότερο επίπεδο στους πρόποδες του λόφου, συναντάται μια σπονδυλωτή ακολουθία από πρανή και στέγαστρα διαφορετικά κλίσεων που δημιουργεί ένα δεύτερο «τεχνητό» έκρυθμο τελείωμα του λόφου και επιτρέπει συσχετίσεις με τον γειτονιάων ξενοδοχείο. Ακολουθεί ένα τεθλασμένο μονοπάτι, διακριτικά επισημασμένο στο βράχο, που αλλάζει διαρκώς πορεία σχηματίζοντας αλληπάλληλες γωνίες αντίθετης φοράς, το οποίο οδηγεί σταδιακά σε μια ημιυπαίθρια δομή- «σκουληκαντέρα» που αναρτάται στην απόληξη του υψώματος, ακολουθώντας τον κατακερματισμένο ορίζοντα της ακρόπολης. Στον «σωλήνα» αυτό συναντάμε μια ακολουθία χώρων που μέσω των εναλλαγών της διατομής τους επιχειρούν να «χορογραφήσουν» μη τυπικές κινήσεις του σώματος. Η ανάβαση τούτη καταλήγει σε τρία νέα μπαλκόνια του οικισμού τα οποία δεν απεικονίζουν την θάλασσα και την νήσο Θόδωρου αλλά στρέφονται προς τον οικισμό, τα βουνά και τις επικείμενες οικιστικές συνέχειες ανατολικά και δυτικά.

Βιβλιογραφικές και άλλες αναφορές

Binet H., Bunschoten R., 2010. *Urban Flotsam: Raoul Bunschoten/Chora*. Rotterdam : 010 Publishers, 2001.

Caillois, R., 2001. *Man, play and games*. Urbana, Ill.: University of Illinois Press.

Huizinga, J., 1970. *Homo Ludens: A Study of the Play Element in Culture*. London: Maurice Temple Smith Ltd.

Stevens, Q., 2007. *Ludic City: Exploring the Potential of Public Spaces*. Routledge.

Walz, S., 2010. *Toward a ludic architecture*. Pittsburgh, PA: ETC Press.

Βλασσόπουλος, Μ., 2008. “Η αρχιτεκτονική του συνονθυλεύματος: απογραφή μιας αθηναϊκής αστικότητας”, ερευνητική Εργασία. Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. ΕΜΠ. Αθήνα ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <https://issuu.com/mikaboo/docs/thesis/35>

Γέραλης, Φ., 2017. “Παιχνίδια νοήματος και άλλες σχεδιαστικές εκτροπές”. Ερευνητική Διπλωματική Εργασία. Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη. ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: https://issuu.com/sculptedarchitecturallandscapes/docs/games_of_meaning_-_geralis_foivos_e

Δόβα, Η., Πρωίμου, Α., Πρώμος, Κ., 2011. “Από την πλατεία της εκκλησίας στο αμερικάνικο ντάινερ: Το παράδειγμα του δρόμου” στο Γ. Αηληνίδου, Α. Γουδίνη, Π. Κούρτη, Β. Μπεκιαρίδης, Π. Τaráνη (επιμ.), Public space. Δημόσιος Χώρος... Αναζητείται, Θεσσαλονίκη εκδόσεις Cannot Not Design. ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <https://www.agapiproimou.com/writings-publicspace>

Εργαστηρίου Αστικού Σχεδιασμού «Παράκτια Κατώφλια. Σχεδιάζοντας τα όρια πόλης-θάλασσας» στα πλαίσια του ΠΜΣ «Τουρισμός, Πολιτισμός και Μεσογειακός Χώρος», 2018, Οργανωτική και επιστημονική επιμέλεια Α. Τζομπανάκης –Δ. Χατζησάββα, Σχολή Αρχιτεκτόνων, Πολυτεχνείο Κρήτης, Χανιά. δελτίο τύπου ηλεκτρονικά διαθέσιμο: https://www.arch.tuc.gr/fileadmin/users_data/arch_tpl/news/20180427_deltio.pdf

Κοσμίδη Μ., Αντζουλάτου Χ., 2020. “Τοπία υδαρότητας: εδαφικές ενεργοποιήσεις του ρέματος της Πικροδάφνης Αττικής”. Διπλωματική Εργασία. Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. Πολυτεχνείο Κρήτης. Χανιά. ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <http://purl.tuc.gr/dl/dias/8DE0634F-1615-4552-A334-5A35847B8791>

Μουζακίτης Σ., 2015. Ριζωματικά Παιγνιοτοπία: από μια μέθοδο «Συγκριτικής Παιγνιολογίας» προς μια στρατηγική «Οικοσοφικής Παιγνιοποίησης». Διπλωματική Εργασία. Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Σχεδιασμός – Χώρος – Πολιτισμός». Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

Μπαμπάλου-Νουκάκη, Ζ., 2018. “Επινοώντας παιγνιώδη στοιχεία στην πόλη”. Χώροι για το Παιδί ή Χώροι του Παιδιού;, 1, 825-841. ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <https://eproceedings.epublishing.ekt.gr/index.php/childspace/article/viewFile/1429/2168>

Νίκα Α., Γυφτόπουλος Χ., 2020. Ο δημόσιος χώρος ως υποπροϊόν μιας διαρκούς ιδιωτικής συσσώρευσης και διεκδίκησης: Η περίπτωση του Πλατανιά Χανίων”. Διπλωματική Εργασία, Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών. Πολυτεχνείο Κρήτης. Χανιά. ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <http://purl.tuc.gr/dl/dias/770B2231-C893-4F37-A611-FF26A56F9C64>

Χατζησάββα Μ. (2009). «Η έννοια του τόπου στις αρχιτεκτονικές θεωρίες και πρακτικές: σχέσεις φιλοσοφίας και αρχιτεκτονικής στον 20ο αιώνα», Τμήμα Αρχιτεκτόνων ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, ηλεκτρονικά διαθέσιμο στο: <https://goo.gl/kiXEVs>

